

Yalnızca Sevgi - Emma Darcy

Annesi,Babası ve güzel kızkardeşi Delvene onu hep horgörmüşlerdi.Bu yüzden halasının mirasında Lyn i kayırması onlarda dehşetle ve şaşkınlıkla karşılanmıştı.Yaşlı kadın,gençkızı kararlarında hep desteklemiş,yüreklendirmişti zaten.Şimdi de ona kurtuluşunu sunuyordu.Bağımsız bir ev bırakmıştı ona.Ne yazık ki ailesi ondan yapamayacağı bir fedakarlık bekliyordu.

bu da yeni hikayem.çok yakında yazacağım

monalizasmile

12.12.2006 16:58

Lyn kendini her zaman kinden daha yalnız hissediyordu.Yanıda oturan babası arabayı gergin bir dikkatle kullanıyordu.Arkada oturan annesi ise herkese çok üzüldüğünü anlatan Delveneyi rahatlatmaya çalışıyordu.Avukatın yanından çıktıklarından beri kimse Lyn ile konuşmamıştı.Henriatta nın mirası okunduğundan beri hepsi Lyn e istenmeyen bir böcekmiş gibi bakıyorlardı.

“Çıldırılmış olmalı!”

Alice Mansfield bu öfkeli cümleyi kocasına söylemişti ama aslında hedef Lyndi.Bu sözlerin ima ettiği şeyse çok açıktı.Lyni güzel kardeşi Delvenenin yerine seçen bir insan çıldırılmış olmalıydı.Genç kızın gözlerine yaşlar doldu.Hayatında sadece bir tek kere tercih edilmiş olması bu kadar haksızlık mıydı.Sadece bir tek kez...Yıllardır annesi ve babasının onu ikinci plana itmiş olması,yüreğini sertleştirmemiş olmalıydı ki şu an acı çekiyordu.Mansfield ailesinde ona iyi davranan tek kişi olan halasını çok özleyecekti.Vasiyetinde de ona daha da iyi davranmıştı kadın.

Babasının yüzüne baktı.Acaba babası kız kardeşinin çılgın olduğunu söylenmesi karşısında ne düşünüyordu?Adamın merhametsiz yüzünde ki kaşları çatıktı.Delvenenin hıçkırıkları giderek yükselirken babasının elleri de dreksiyona daha sıkı kenetleniyordu.

“Bu konuyu sürdürmenin anlamı yok Alicia” dedi adam.”Vasiyet kesinlikle geçerli.Hiç bir yerde Sidney en ünlü kızlar okulunun müdiresinin akli dengesinin yeterli olup olmadığını araştırmaya kalkmaz.Ayrıca aile meselesini mahkemeye sürüklemeye hiç niyetim yok.Başka bir yol bulunmalı.Bu tartışılmaz hatayı çözümlenecek bir karara varacağımızdan eminim”

Lyn daha da çok üzüldü.Mirasını elinden almanın bir yolunu bulacaklardı demek ki.Araba sessizliğe bürünmüş Delvenenin ağlaması kesilmişti.Lyn ağlamakla amacına ulaştı nasıl olsa diye düşündü.Lyn aile fertlerinin kendine duyduğu antipatiyi hissediyordu.Kalbi acıyla doldu.

Bu güne kadar ailesinin istediği gibi bir evlat olabilmek için ne kadar çabalarsa çabalasın her zaman Devene ön planda olmuştu.Şu anda da kendisini her zamankinden çok dışlanmış hissediyordu.Takdir edilmenin altın kapısından geçmek hep Delveneye aitti.Hala Henriatta halanın ailenin çirkin ördeğini seçmesinin şaşkınlığını yaşıyordu.

Lyn bunun kendisine bir yararı olmayacağını biliyordu.Onun doğması hataydı,hep böyle kalmıştı ve bu durumu değiştirmek kimsenin elinden gelmezdi.Halası Kirribilli de ki güzel evi ona bırakmakla başına daha çok iş açmıştı.

Söz konusu mülk çok değerliydi ama onun ailesi gibi zengin bir aile için bunun önem taşımasının tek nedeni Lyne bırakılmış olmasıydı.Vasiyette her kese bir şeyler bırakılmıştı.Yalnız en değerli mülkün Delevene değil de Lyne bırakılması büyük haksızlık oluyordu.Mirasın asıl payını alan Delvene olsaydı hiç kimse bunu haksızlık olduğunu düşünmezdi.O zaman her şey olduğu gibi yaşanmış olurdu.

Lyn bu aileye uygun değildi.Sosyete kelebeği olamadığı gibi hiçbir şeyi uygun yapamıyor ve hiçbir şeye uygun görülüyordu.Delveveye hiç benzemiyordu.Asla onun gibi olamamıştı.Bu konuda da daha fazla çaba göstermenin anlamı yoktu.Artık vazgeçip evden ayrılmalıydı.

Evi terk etmek! Evi terk edip gerçekten yapmak istediği şeyi yapmalıydı.Aile içinde başarısızlıklarıyla uğraşacağına ayrılıp kendi hayatını yaşamalıydı.Halası Lyne ayrı yaşayabileceği bir ev vermişti.Bir de iş bulabilirse...Sadece ihtiyaçlarını karşılayabileceği bir iş bulabilse yeterdi.Boş zamanlarında desenleri üzerinde çalışır,Henriatta halanın mirası tahakkuk ettiğinde kendi dükkanını açar yaptıklarını satardı.Şansı yaver giderse yeni siparişler bile alabilirdi.Araba durduğunda Lyn koşarak umutla odasına gitti.

Avukata telefon ettiğinde istediği zaman halasının evine gidebileceğini öğrendi.Yapması gereken tek şey adamın bürosuna uğrayıp anahtarı almaktı.Bu durumda kalan tek sorun bir iş bulmak oluyordu.Elbette kendisine uygun bir iş bulabilirdi.Güzel sanatlar okulundan aldığı diplomayla ilgilenen bir işveren vardı dünyada herhalde.

Genç kızın için büyük bir şükran duygusu kapladı.Halası olmasaydı güzel sanatlar okuyamazdı.Çünkü babası güzel sanatlar öğrencilerinin uçarı,geleneklerden uzak ve ahlaki yönden zayıf buluyordu.Kızının onlardan biri olmasını istemiyordu.Halasının yardımı sayesinde babasını ikna etmişler ve bu sayede okula gidebilmişti.Güzel sanatlar diploması yeterli olmasada eğitimi iyi bir iş bulmasında yeterli olurdu herhalde.Her işi kabul etmeye hazırlamıştı kendisini.Bu iş bazı şeylere son vermesinde aracı olacaktı.Önemli olanda bu sondu.

Ailesinin kendisini küçümsemesinin neden olduğu hır yeniden alevlenmişti.Dolabı açarak yaptığı eserlerini sakladığı dör tane büyük plastik poşeti dışarı çıkardı.Çalışmaları hedeflediği geleceğinin birer göstergesiydi."Lynett'nin hobisi" kendi mağazasının sermayesi olacaktı.Tam gözde eserini çıkartmak üzereydi ki içeri Delvene girdi.O güzel dudaklarında ki yılışık gülümsemeye bakılacak olursa habersiz girmesinden hiç rahatsız olmuş gibi değildi.

"Evet,Nette kendinden hoşnut musun?"

Onun yeşil gözlerinde ki hain ifadeyi gören Lyncevap vermedi.Sessizce elindeki torbaları dolaba koyup kilitledi.Annesiyle babası Lynin eserlerini küçümsemesine rağmen Delvene ablasının hoşuna giden elbiselerine el koymaktan kaçınmıyordu.Örneğin Lynin kendisi için modelini çizip hazırladığı elbiseyi böyle alıvermişti."Ödünç alıyorum" demişti alırken.Annesiyle babası ise güzel kızlarının bu hareketine hiçbir tepki göstermemişlerdi.Lyn kendi kendine buna bir daha asla izin vermeyeceğine söz vermişti.Artık Delvene ondan hiçbir şey alamayacaktı.

"Merak ediyorum halamı aslan payını sana bırakması konusunda nasıl ikna ettin?Her zaman senin yalvarmayacak,yalanlar,acıdırdırıcı öyküler anlatmayacak kadar gururlu olduğunu sanmıştım,Nette."

Genç kız kardeşine ters ters baktı.Delvene bu sırada kadınca bir zerafetle yatağın üzerinde oturuyordu."Neden bana bıraktığını bilmediğim gibi,bırakacağını da bilmiyordum" dedi."Yaşlı cadı.Çıldırılmış olmalı" Delvene dinleyicisi sadece Lyn olduğunda kibar halinde çıkmaktan tereddüt etmezdi. "Öldüğü için çok mutluyum.O her zaman seni çok sevdi,kayırdı.Tabi bunun sana pek yararı olmadı çünkü babam benden yana"

Lyn dişlerini gıcırdattı.Şu an kardeşine bir tokat atmak istiyordu.Oysa bunun sonuçta ona zarar vereceğini biliyordu."Parmağının ucunda oynatamadığın için mi onun çıldırılmış olduğunu düşünüyorsun?İnsanları hep böyle mi yargıyorsun?"

Delvene bütün kendini beğenmişliğiyle saldıracakmış gibi sırttı. "Ya demek Nette senin de pençelerin var?Ama onları babama göstermeni tavsiye etmem.Bu arada babam seni özel bir görüşme yapmak için seni kütüphanede bekliyor.Derhal aşağı inmeni söyledi.Unutuvermişim."

Lynin bütün heyecanı söndü.Kütüphanede babasıyla özel bir görüşme yapmasının bir tek anlamı vardı.Onun kendisini onaylamayan tavırlarından birini daha görecekti.Delvenin odadan çıkışını seyretti.Daha sonra babasıyla yapmak zorunda olduğu görüşme için aşağı indi.

Kütüphaneyi hiç sevmiyordu.Burası pek çok yenilgi ve acının sahnesi olmuştu bu güne kadar.İçeri girdiğinde babasını her zamanki gibi çatık kaşlı kolları masaya dayalı olarak buldu.

"Bundan sonra beni böyle beklettiğini görmeyeyim Lynette"

Geçmiş deneyimlerine dayanarak bunun Delvenenin hatası olduğunu söylemeye gerek görmedi

Lyn.Bakışlarını babasının yüzüne sabitleyerek kararlı bir şekilde çenesini kaldırdı.

Babası kırkdokuz yaşında olmasına rağmen yakışıklı bir adamdı.Ve Delvene konusunda eskiden olduğu gibi gözü kördü. "Lynette...Bu talihsiz konuda biraz düşündüm.Sen de farkındasındır ki bu vasiyette Delveneye haksızlık yapılmış.Henriattanın ne düşündüğünü anlıyamıyorum.Evin,içindeki eşyalarla birlikte satılmasına karar verdim.Gelen para başında olması gerektiği gibi kardeşinle senin aranda bölünecek."

Lynin yüzünden bütün kanı çekildi.Kendine ait o yaşamı gözünün önünden geçti."Bunu yapamazsın" dedi birden bire.

"Tabiki yapabilirim.Bunun için tek gereken senin imzan.Bu konuda doğru olanı yapmanı bekliyorum Lynette.

Lyn sırtını dikleştirerek "Hayır baba imzalamayacağım.Halam o evi bana bıraktı ve.."

Babası öfkeyle patladı. "Lynette.Arkamızdan iş çevirip halanı ikna etmen yeterince kötü bir davranıştı zaten" Delvenenin sözleriydi bunlar.Babası zaten her zaman onun sözlerine inanırdı.Birden ayağa fırladı Lyn. "Benim

hakkımda gerçekten böyle mi düşünüyorsun baba?Halamı etkilemeye çalışabileceğimi mi düşünüyorsun?"
"Başka nasıl düşünebilirim ki.Olaylar normal olarak gelişseydi halanın Delveneyi unutmaması mümkün değildi."
Lyn boğazında ki hıçkırığın inmesini bekledi."Delvene için evimden vazgeçmeyeceğim.Oraya taşınacağım,kendime bir iş bulacağım ve sonra kendime mağaza açıp.."

"Mağaza mı?"

"Evet bir mağaza.İstediğim tek şey bu.Benim isteklerimi asla dinlemedi baba.Benim..."

"Benim tezgahçılık yapan bir kızım olamaz"

Dinlemeyecekti.Zaten bu güne kadar hiç dinlememişti onu. "Öyleyse beni evlatlıktan reddet.Artık umurumda bile değil.Zaten beni yıllar önce evlatlıktan reddetmeliydin.Hiç fark etmezdi."

Babasının yüzü kıpkırmızı kesildi. "Duyduklarıma inanamıyorum Lynette.Sende kız kardeşin kadar ilgi ve sevgi gördün."

"Öyle mi baba.Onun kadar mı?"

Adamın yüzü daha da kızardı. "Lynette Delveneyi kıskanmakta çok ileri gidiyorsun.Onu kayırdığıma dair bir örnek ver.Sadece bir örnek"

Lyn onun körlüğüyle uğraşmaya değmeyeceğini düşündü bir an.Vazgeçebilirdi ama bu onun son fırsatıydı.Babasının gözlerini açmak için son fırsat.

"Tamam baba örnek istedin.Sana bir tek örnek vereceğim" dedi ve masaya yaklaşıp resim çerçevesini babasına uzattı. "Delvene ile sen onun mezuniyet gecesinde çektirdiniz bunu.Gururlu baba ve güzel kızı.Benim mezuniyet gecemde seninle benim fotoğrafımız nerede baba?"

Fotoğrafa bakınca gözlerinden yaşlar boşaldı.Duyduğu acı dayanılmazdı. "Onunla gidip en güzel elbiseyi aldın.Onunla o kadar guru duyuyordun ki bir fotoğrafçıya gidip resim çektirdin.Sen ve kızın" Başını kaldırıp babasına baktığında gözlerinden yaşlar boşandı. "Ama benim için bunu yapmadın."

Babası boğazını temizleyip konuşmaya başladı. "Böyle bir şey söylemedin.İsteseydin..."

"Delvenenin söylemesine gerek yoktu ama.Senin teklif etmeni bekledim.Her zaman kardeşimi içinde boğduğun sevgiden bana da biraz olsun vermeni bekledim.Çok uzun süre bekledim.Artık beni görüp görmemeni önemsemiyorum ama Delvene hak ettiğinden fazlasını aldı bu güne kadar.Halamın evini vermeyeceğim ve yarın sabah gideceğim.Artık söyleyeceğin hiçbir şey fikrimi değiştirmez."

Fotoğrafı yerine bırakarak kapıya doğru yürüdü."Lynette buraya gel"

Genç kız bu emri duymamazlıktan gelerek odasına gitti.Oturup babasının savunmasını dinleyemeyecek kadar üzgündü.

Derhal eşyalarını toplamaya başladı.Kendisine ait her şeyi valizine ve kutulara doldurdu.Kimse gelip onunla konuşmadı.Lyn bu sessizliğin daha fazla devam etmeyeceğini biliyordu.Delvene buna karşı çıkacaktı.Akşam yemeğine kararlı bir şekilde indi.Delvenenin gözleri parlıyordu.Çünkü babası yarın sabah hesabına yüklü bir para yatıracaktı. "Adalet yerini bulsun diye" demişti Gerard.Böylece Henriatta halanın adaletsizliği düzeltilmiş oluyordu.

"Neyin adil olduğunu yada olmadığını artık bilmiyorum BABA.Tek bildiğim bu ailede yerim olmadığı"

"Beni hayal kırıklığına uğrattın Lynett.Aklını başına toplayıp öfkenin geçmesi için sana zaman tanıdım.Yasal olarak senin olan mülkü reddetmen için seni zorlayamam.Eminim sende Henriattanin evinin sana yeteri kadar gelir sağlayacağını farkındasındır.Evden ayrılmak istemen saçma."

"Ne olursa olsun ben gidiyorum baba.Halamın avukatıyla görüştüm.Taşınmak için paylaşımı beklememe gerek yokmuş.Yarın sabah ayrılıyorum."

"Gidemezsin Lynette.Eğer gidersen herkes ne der? Gerard gidemez..."

"Eğer gidersen Lynette benden destek bekleme"

Lyn bakışlarını bir an bile kıpırdatmadan "Senden tek isteğimin ne olduğunu bilmiyor musun?" dedi.

Babası kaşlarını çattı.Ama bu her zaman ki gibi değildi.Aklı karışmış gibiydi.Alnı kırıışmıştı.

Karısının ise akli karışmış gibi değildi.Sessizliği böldü. "Buna izin veremem Lynette.Gidip sosyal konumum altüst edecek şeyler yapmana izin veremem.Bu en azından nankörlük olur."

"Of Anne" diyerek onu yatıştırmaya çalıştı Delvene."Lyn yirmibir yaşını geçti.Bırak kendi başının çaresine bakmayı denesin."

Lyn kardeşinin kendi tarafını tutmasındaki çıkarını düşünüyordu.Evin tek kızı olmak işine gelecekti.Anesinin tek derdiyle başkalarının ne düşüneceğiydi.

"Ama o adamın bitişğinde yaşayacak.Orası saygıdeğer bir kıza göre değil.Henriatta için bu sorun değildi çünkü yaşlı bir kadına kimsin bu konuda dil uzatmazdı.Ama Lynin adı kesinlikle kötüye çıkacaktır."

Delvene güldü.Endişelenme anne.Peter Kelso Nettenin orada olduğunun farkına bile varmayacaktır.”

“Anlamıyorsun Delvene.Ne olursa olsun dedikodu çıkacaktır.”

“Aman anne.Nettededikodu konusu olamaz.O adamın ilişki kurduğu kadınları bir düşünsene hepsi çok önemli kadınlar ve çok güzeller”

“Demek öyle Delvene” diye düşündü Lyn.Mansfield ailesinin çirkin ördeği ünlü Kazanovanın dikkatini çekemez öyle mi.

“Mansfield ailesinin adı her zaman haber konusudur” diye ısrar etti Alice. “Ve o adamın isimlere saygısı yoktur.Bizim adımızı da çamura bulamaktan zevk alacağından eminim.”

“Mansfield ailesinin terbiyesine güvenmelisin baba.Yirmiüç yıl boyunca bu terbiyeyi aldım ve hiçbir zaman komşularla samimi olmamız tavsiye edilmedi.Öyle değil mi?”

Aslına bakılırsa o adı çıkmış adamla ilgilenmeye zaten niyeti yoktu ama doğrusu merak etmediğini de söyleyemezdi.Halasına yaptığı hiçbir ziyarette onunla karşılaşmamıştı.Ama aynı kattaki iki dairede oturacaklarına göre Lyn er ya da geç onunla karşılaşacaktı.

Veda sahnesinde Delvene diplomatik bir tavır takınmıştı.Lyn dudağına bir tebessüm takınarak annesini yanağından öptü.”Hoşça kal anne.”

Ağır valizini bagaja taşıyan babasına döndü.”Hoşça kal baba.Benim için yaptığın her şeye teşekkür ederim.”

Tam dönüp gideceksen babası onun elini tutup sıktı. “Bir şeye ihtiyacın olursa bana gel”

Gerçekten gidebilir miydi?Gidemem diye düşündü.O günler geride kalmıştı.”Bunu hatırlayacağım baba”

Arabaya binmeden önce Masfield malikanesine son kez baktı.Burası hiçbir zaman onun evi olmamıştı.Tüm kötü hatıraları geride bırakarak yeni hayatı için yola çıktı.

monalizasmile

13.12.2006 18:32

İKİNCİ BÖLÜM

Lyn kapıyı kapatıp arkasına yaslandı.Soluğunu tutarak dairenin içine göz gezdirdi.Hepsi onundu içini özgürlük sevinci kapladı.Kendine ait özel bir evi vardı artık.

Kapıdan uzaklaşarak perdeleri çekti ve pencereleri sonuna kadar açtı.İçeriye dolan parlak güneş ışığı daha çok neşelenmesine yol açmıştı.Boylu boyunca uzanan balkon görünce dayanamayıp çıktı ve parmaklıklara yaslandı.

Manzara olağanüstüydü.Sağ tarafında Sidney köprüsü vardı ve tam karşısında opera binasının zarif damı ve altında engin bir deniz.Bu manzara onundu.Dilediği zaman seyredebilirdi.

Kendi yuvasıydı burası.Çalışmalarını artık yabancı gözlerden saklamak zorunda olmayacağını düşününce bir kez daha sevinerek içini çekti.İki yedek yatak odasını çalışma odası yaparak her şeyi ortaya çıkartır,istediğini alır,istediğini bırakırdı.Ve bu gece evet bu gece kendi eseri olan yatak örtüsünün altında uyuyabilirdi.Böylece yatak odasına en sevdiği rengi katmış olabilirdi.

Bir ana önce yerleşmek istediği için yanında getirdiği iki valizi yatak odasına götürdü.Avukatın ofisine gittiğinde giydiği elbiseyi çıkartırken akıllı neyi nereye yerleştireceğiyle meşguldü.Sonra üstüne limon renk bir şort ve aynı renkte bluz giyerek asansöre bindi,garajın bulunduğu zemin kata indi.Bagajdan çıkarttığı iki büyük bavulu asansöre yükleyip kendi katının düşmesine bastı.Her katta 4 daire vardı.Ama onun katında iki.kendisinin ki ve o adamın ki.

Annesinin onun adını andığında bile nasıl irkildiğini hatırlayınca kendi kendine gülümsedi.Adamın ünü ne olursa olsun kendisi için bir sorun yaratmayacağına emindi.Kendi katına gelince asansörün kapısını açtı ve eğilip bavulların sapını tuttuğunda önünün kapalı olduğunu gördü.Tam hizasında eller düzgün kıvrımlı kalçalar üzerinde geziniyordu.Genç kız bakışlarını daha yukarılara kaldırdı.Belli ki kalçanın sahibinin bu davranışa karşı çıkmaya niyeti yoktu.Sarışın kadın tam bir bombaydı ama karşısında ki partnerinin yüzü ve vücudu görünmüyordu.Ama onun kim olduğunu tahmin etmek güç değildi.Lyn ne yapacağını şaşırılmıştı.Böyle bir sahneye tanık olmanın rahatsızlığı utanmasına neden olmuştu.Oysa eller hala meşguldü.Üstelik ortalık yerde.Lyn durumu idare etmenin yolunun soğuk davranmak olduğuna karar verdi.Bu duygulu sahneye ilgisiz kalabilmek için asansörün kapısına dayandı, ellerini kavuşturdu ve bekledi.

“Orada olacağına söz ver”dedi sarışın kız.

“Jessi..” Genç adamın sesinden söz vermeye niyetli olmadığı belliydi.Bu adam söz vermektan vedadan kaçır gibi kaçıyor diye düşündü Lyn.

Lyn bu kadının çok güzel olabileceğini düşünürken bir çift kahverengi gözle karşılaştı. Genç kız şaşkınlıkla kaldı. Sözü edilen bu adamın çok yakışıklı olduğunu düşünmüştü hep ama karşısında duran adam yakışıklı olmadığı gibi çekici bile değildi. Bu kadar güzel bir kadını nasıl yatağa sürükleyebiliyordu peki.

"Jessi Miss Mansfield büyük bir incelik gösterip asansörü senin için bekletti. Zaten geç kaldın. Öğleden sonra kendimi nasıl hissedirim bilemiyorum. Artık git." Sarışının poposuna bir tokat atarak ondan uzaklaştı. Sonra uzanarak Lynin valizlerini taşımaya başladı.

Jesii asabi bir şekilde gülümseyerek "Teşekkürler" dedi genç kıza "Çok tatlısın"

Lyn "Peki" diyerek genç kadına geçmesi için yol açtı. Onunla karşılaştırıldığında Lyn çok sönük kalıyordu.

Asansörün kapısı sessizce kapandı. Lyn etrafına bakındığında Peterin üstünde sadece bornozla kapıya yaslandığını gördü.

"Senin pek tatlı olmadığını anlamam için fazla bakmama gerek yok" diyerek sırttı. "hoş geldiniz Miss Mansfield.

Lyn duygularının yüzünden okunabilmesine çok sinir olmuştu. Biran şaşkınlıkla durduktan sonra gülümseyebildi. "Ben işimi kendi başıma halledebiliyorum. Ayrıca size uygun olduğumu da hiç sanmıyorum, Mr. Kenso"

Genç adam gülerek doğruldu. Fiziksel görünümü çarpıcıydı. Zaten üzerindeki kısa bornoz sarışın kızla uğraşırken daha da açılmıştı. Böylece geniş göğsü ve adaleli kasları belli oluyordu. Yeni güneşte bronzlaşmıştı ve saçları dar alnına dökülüyordu. Büyük kulaklarıyla uyumlu bıyıkları olsaydı Rüzgar gibi geçtide ki Clark Gableye benzeyebilirdi diye içinden geçirdi Lyn. Elini cebindeki anahtara attı.

"Akli başında ki bir kıza için gereğinden çok güzel bacaklarınız var."

Bu beklenmedik iltifat Lyni utandırmıştı. Vücudu hakkında iltifat almaya hiç alışkın değildi. Yanında Delevene olduğu için hiç kimse bu güne kadar vücuduna dikkat etmemişti. Şimdi Peter Kelsonun ona iltifat etmesini istemiyordu. Kadınlara iltifat etmeye alışkındı bu adam. Sonunda cebindeki anahtarları bulabildi. "Bu yüze acımak gerek"

"Sizinkine mi benim kine mi?"

"Ben bu yüzle doğdum. Peki sizin kine ne oldu?"

Lyn kapıyı açmaya çalışırken genç adam omzunu silkerek kenara çekildi. "Sanırım yüzümü yaşamın şekillendirdiğini söyleyebilirim. Burnum su kayağı yaparken şekil değiştirdi. Paraşütle atarken bir ağaçla aramda kavga çıktı. Bu arada geçen yıllarda yüzümde iz bıraktı elbette. Ama yüzümden memnunum. Sizin bir şikayetiniz var mı?"

Genç adam konuşurken bir yandan da Lyni inceliyordu. Genç kızın saçı iyi bir kuaförden çıkmıştı ve meç yapılmıştı. Saçının stili minyon yüz hatlarını ortaya çıkartıyordu. Lyn nasıl olsa hayatı boyunca minyon kalacağını düşünerek bu modeli cesaretle kestirmişti.

Kalp şeklindeki yüzü çok dengesizdi. Geniş bir alnı, çıkık elmacık kemikleri, küçük ve sivri bir çenesi vardı. Ela gözleri çok iriydi. Uzun ve siyah kirpikleri ise gözlerini daha çok ortaya çıkarmaktan başka işe yaramıyordu. Kalkık burnu fena sayılmazdı ama biçimli ağız biraz daha büyük olsaydı daha iyi olurdu diye düşünüyordu Lyn. Deleveneye benzemediği için asla klasik anlamda güzel değildi ve olamazdı da.

Kapıyı sonuna kadar açarak genç adama gülümsedi.

"İsterseniz şöyle özetleyeyim. Hayatımı yüzümle kazanmıyorum."

"Hoşuma gitti. Kişilikli bir görünümü var" dedi Peter.

"Kesinlikle kişiliklidir."

Gözlerini kısarak "İlginç" dedi genç adam.

Lyn bir anda kendi hakkında konuştuğuna pişman oldu. Peter Kelso genç kızın sesinde ki imayı yakalamış olmalıydı.

Genç kız " Çok kibarsınız Mr. Kelso" diyerek valizleri içeri aldı.

Genç adam ona fırsat tanımayarak valizleri elinden kaptı.

"Kibarlığımınla daha yeni tanıştın Lynette."

"Lyn " diye otomatik olarak düzeltti genç kız.

Genç adam sıcak bir gülümsemeyle "Peter" dedi.

"Yardıma ihtiyacım yok."

"Çok saçma. Bunlar çok ağır. Ayrıca ben akli başında kızlara yardımsever adamı oynamaya bayılırım" Lynin engel olmasına fırsat vermeden genç adam önce oturma odasına sonra büyük yatak odasına yöneldi. Sanki kendi evindeymiş gibi geri geldi.

"Kadınların yatak odasını bulmakta özel bir yeteneğiniz mi var?"

"Kadınlar konusunda o kadar yetkin değilim ama insana egzersiz gibi yardımcı oluyorlar.Bazı insanlar formda kalmak için golf yada tenis oynarlar.Ben seksi tercih ediyorum.Oldukça zevkli ve yararlı.Her kese tavsiye ediyorum.Valizleri açma başlayalım mı?"

Lyn onun bu utanmaz açıklamasına şaşırmişti.Daha kendini toparlamadan genç adam devam rtti. "Seni hemen yakalamam iyi oldu.Sanırım bundan daha başka valizlerin vardır."

Lyn sessizce başını salladı." Herhalde bana bu kıyafetle yardım etmeyi düşünmüyorsun"dedi.

Adam bornozuna baktı. "Kıyafetimin neyi var ki?Çok rahat" Bir kaşını kaldırarak genç kıza baktı."Aslında senden daha örtülüüyüm.Bundan şikayetçi değilim elbette.Bütün kadınlar sahip oldukları şeyi göstermekten zevk alırlar.Doğrusu bundan çok memnunum.Kadın vücudunu hareket halinde görmek bana her zaman zevk verir.Senin kinide özellikle güzel ve keyif verici buluyorum"

Bunları düşündükten sonra genç kızın yanından geçerek asansöre bindi.Lyn hayatında bunun kadar eksantrik ve aşağılık adam görmediğini düşündü.İyi ve akıllı başında bir kızın ilişki kuracağı türden biri değildi O.Aklı başında kız sözüne takılmıştı.

"Bana neden akıllı başında kız dedin.Beni tanıımıyorsun bile daha"

Genç adamın kahverengi gözleri parıldadı."Bu senin halanın tanıımıydı.Ama Yaşlı Henry bir konuyu fazla araştırıp tanımlayan insanlardan değildi."

Yaşlı Hanry! Okuldaki Kızların halasına taktıkları isimdi bu.Pirespityeren Kız Kolejinin sıkı,disiplinli ahlak ilkelerine sahip okul yöneticisinden böyle söz ederdi kızlar.Ama bu adam...Genç kız buna inanamıyordu. "Yani onu bu şekilde çağırmana bir şey demiyor muydu?"

"Bu isme bayılıyordun"

"Sana inanmıyorum"

Genç adam onun şaşırmasından hoşlanarak güldü. "Önceleri yadırgadı tabi.Ama otuz yıl boyunca bunun ona söylenmesinden sonra hoşuna gitmeye başladı.Bir çeşit sevgi ifadesiydi biliyorsun.Biz çok yakın dosttuk.Daha doğrusu ölmeden önce bana söylediği en son söz "Lynette iyi bak" oldu.Bende ona sana iyi bakacağıma söz verdim.Seninle çok ilgileniyordun."

"İlgileniyor muydu?"

Genç adam başını onaylarcasına salladı. "Ailenin seni üzdüğünü söyledi.Vasiyetini değiştirmesinin tek nedeni bu"

O sırada asansörün kapıları açıldı.Peter Kelso zarif bir hareketle Lyni asansöre davet etti.Lyn artık onu reddetmeyi düşünmüyordu.Ne olursa olsun Peter Kelso Henriatta Halanın güvenini kazanmaktan çok hoşnuttu. Artık bu adamdan uzaklaşamayacak kadar çok merak ediyordu anlatacaklarını.Bu nedenle başka bir şey söylemeden asansöre bindi.

Genç adam iniş düğmesine bastıktan sonra yan duvara yaslanarak Lyni incelemeye başlamıştı.Lyn bundan rahatsız olmasına rağmen oda tam karşısında ki duvara yaslanarak onu incelemeye başladı.

"Henriatta halayı iyi tanıyor olmalısın"

Genç adamın gülümseyişi gölgelendi. "Biz onunla dosttuk.Kelimenin en gerçek anlamıyla dosttuk."

Lyn bunu kabul edemezdi.Halasının Peter Kelsodan hiç hoşlanmıyor olması gerekirdi.Herkesin gözü önünde bornozuyla gezen birini o buz gibi bakışlarıyla doğrardı.

"Buna inanmıyorum.Siz iki kutup kadar farklısınız.Ortak hiç bir şeyiniz yoktu" Alaycı bir gülümsemeyle sözlerine devam etti. "Şu anda annem beni seninle görseydi akıllı yerinden oynardı.Annemden çok daha işkilli olan halamın senden bana bakmasını istediğini söylersen..." Başını buna inanmayacağını ifade edercesine salladı.

O sırada asansör durdu ve genç kız dışarı çıktı.Kapılar açıldı ama daha adım atmadan omzunu sıkan bir el hissetti.Başını kaldırıp tepki duyarçasına Peter Kelsoya baktı.Yüzünde hiç de alaycı bir ifade yoktu genç adamın.Tam tersine içine bakan ela gözleri çok ciddiydi.

"Bazı şeyler görüldüğü gibi değildir" dedi yumuşak bir ses tonuyla.Ama sesinde yine otoriter bir hava vardı.

"Yaşamımı hep en iyiyi aramakla geçirdim.Ender,tek farklı ve özel olanı aradım.Ve bugüne kadar deneyimlerimden anlıyorum ki,en büyük hayal kırıklığını yaratanlar insanlar."

Sözlerini vurgulamak istercesine parmaklarını genç kızın tenine gömdü. "Ve bu güne kadar tanıdığım bütün insanların içinde,diğer insanlarda aradığım özelliklerden de fazlasını taşıyan tek insan halandı.Onu bir hazine gibi buldum.Onun ölümü yaşamım için büyük kayıp.Onu tanıımıyordun,Lyn."

Sonra Lynin omzunu bırakarak asansörden çıktı.Ciddi havasından sıyrılarak ona alaycı bir ifadeyle gülümsedi.

"Onun yerini doldurabilirsen bu benim için iyi bir teselli olur.Bu arada keşif devam ediyor tabii."

Lyn'in aklı karışmıştı.Onun arkasından arabaya doğru giderken bu adamın kişiliğini çözmeye çalışıyordu.Ne demişti?Bazı şeyler görüldüğü gibi değildir.Henriatta Halayla gerçekten yakın dost olabilselerdi keşke.Belki de bu adam tanıdığı gibi kadın düşkünü değildi.Belki de sadece insanları şaşırtıp şoke etmekten hoşlanıyordu.Çelişkilerle doluydu karşısında ki bu adam.

Ama onu Jessiyle iş başında görmüştü.Elbette bu kötü bir seçimin kanıtıydı.Ayrıca onun halasını daha iyi tanıdığı fikrini reddediyordu.Aile ilişkilerinin yanı sıra Lyn,halasının okuluna altı yıl giderek onun konuşmalarını dinlemiş ve halasının yaşam felsefesini birinci ağızdan öğrenmişti.

Tam o sırada bir anısını hatırladı.Arabasını anahtarla açarken Peter Kelsoya kaşını kaldırdı."Halamı senin kadar tanımadığım için üzgünüm ama onun senin hakkında düşündükleri için söylediğine katılmıyorum.Senin için ne dediğini kesinlikle söyleyebilirim."

Genç adam sırttı ama şaşırmıştı. "Ne söylemiş bakalım?"

"Senin hem bir dahi hem de bir aptal olduğunu söyledi.Yapabileceklerin nedeniyle bir dahi,yaptıkların nedeniyle de bir aptalmışsın." Genç kız bunları söylerken nedense çok memnundu.

Genç adam bu sözleri içinden tekrar düşünüyormuşcasına başını yana eğerek durdu. "Öyle mi söyledi?"

Sesinde bu sözden hoşlandığını gösteren bir mana vardı.

"Evet öyle söyledi"

Memnun olma sırası Petere gelmişti anlaşılın. "Görüyor musun?Beni kendine rağmen seviyormuş.Yarın avukatımı görmeliyim."

Genç kız şaşırmıştı. "O da neden?"

"Öldüğümde bu sözlerin mezar taşıma yazılmasını istiyorum.Şimdi eğer şu bagajı açarsan yükü boşaltmaya başlayabiliriz."

İşte yine yapmıştı aynı şeyi.Onu şaşırtmış ve ne yapması gerektiğini unutturmuştu.

Peter kutuları arabadan indirmeye başlamıştı.Lyn ilk paketi aldığı anda Peter sanki yaptığı işten hoşnut değilmiş gibi kaşlarını çattığını fark etti.Hiç bir şey söylemeden hızlı hızlı çalışıyordu.Yüzünün o tahrik edici ifadesi yok olmuştu.

Lyn nazik bir şekilde gülümseyerek "Çok teşekkür ederim yardım etmen büyük bir incelikti"dedi.

Son iki plastik çantayı bir kutuya yasladıktan sonra doğrulan Peter alaycı bir bakışla "Eh umarım yaşlı hanry mezarında ters dönmemiştir."

Bir şey ima etmeye çalışıyordu.Lyn kaşlarını çatarak "Neden dönsün ki?Bu onun vasiyetine aykırı bir şey değil."

Peter burun kıvrırdı."Yaşlı Hanrynin bu vasiyeti neden bıraktığını biliyor musun?Bana senin bütün meslek yaşantısı boyunca karşılaştığı en yetenekli kişi olduğunu söylemişti.Ailenin senin yeteneğini baskı altında tuttuğunu düşünüyor ve seni onların etkisinden kurtarmak istiyordu." Eliyle malzemeleri işaret ederek." Oysa ben tual yada buna benzer bir şey göremedim " dedi.

Halasının değerlendirdiği gibi bir yetenek olmadığını ima ettiğini düşünen Lyn "Ben ressam değilim" diye çıktı.

Peter hafifçe kaşını kaldırarak "oo" dedi.

Lyn hoşnutsuz bir şekilde "Başka sanatlar da vardır" dedi. "Ve sen benim tamamlanmış eserlerimi taşıyorsun."

"Nakış mı?"

"Hayır nakış değil" dedi ve içinde en güzel motifin bulunduğu çantayı alarak "Dur biraz" dedi. "Sana göstereceğim.Belki o zaman özür dilerisin."

Petere yanıt verme olanağı bırakmadan yatak odasına giden Lyn torbayı açarak dikkatle katlanmış olan yatak örtüsünü çıkardı.Sonra en gösterişli duracak şekilde yatağın üzerine serdi ve Peter Kelsoya göstermeden önce gururla seyretti.

İşte o zaman içine bir kuşku düştü.Ya beğenmeyecek olursa?

Genç kız derin bir nefes aldı ve onu içeriye çağırdı.Takdir edilmeye o denli fazla gereksinim duyuyordu ki bir an aklı başında herhangi bir kızın Peter Kelso gibi bir erkeği davet edebileceği en son yerin yatak odası olduğunu unutmuştu.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Peter yatak odasına girdiğinde bir kenara çekildi.O anda yaşadığı gerilim yüzünden karnına ağrılar girmişti.Kendi kendine onun ne düşündüğünün önemli olmadığını telkin ederek yatak odasında yokmuş gibi hareket ediyordu.Dikkatini yatak örtüsüne yoğunlaştırmaya çalışıyordu.

Dağların üzerinden yükselen güneş motifi çok güzeldi ve Lyn buna bayılıyordu.Lacivert,mor kadife dağlar,altın renginde saten güneş,açık mavi gökyüzü,uçuk pembe bulutlar ve daha yukarılara doğru dağların rengini dengeleyen koyu mavi gökyüzü.

Güzeldi.Evet güzel olduğunu biliyordu.Peter Kelso da ancak güzel diyebilirdi.

Peter Lynin baktığı yöne doğru ilerledi,başını iki yana sallayışı olumsuz bir düşünceye sahip olduğu izlenimi veriyordu.Genç kız bağırıp isyan etmemek için dudaklarını ısırıyordu.Peter elini örtünün üzerinde gezdiriyordu.

Doğrulup genç kızın gözlerine baktığında artık onu başka şekilde değerlendiriyor gibiydi.Beğeni dolu bir gülümsemeyle "Olağanüstü" dedi.

Lyn yaşadığı gerilimden bir gülümsemeyle kurtulmak isterken "İyi bir fiyata satabilmem için tabi ki olağanüstü olmak zorunda."

Genç adam sırtarak "Peki istediğin fiyat nedir.Bunu şuanda satın alabilirim" dedi.

Gerginliğinden sıyrılan Lyn bu kez rahat bir şekilde gülümsedi."Özür dilerim ama bu satılık değil.Bunu kendim için yapmıştım"

Peter hoşnutsuz bir ifadeyle burun kıvrıdı. "Ve bir daha aynısı yapılmayacak" dedi.

"Hayır"

"Böyle bir eser için ne kadar fiyat istemeyi düşünürsün?"

Önce huzursuzluğunu üzerinden attı Lyn. "Sanırım binbeşyüz dolar" dedi.

Alçak bir sesle "Çok ucuz" dedi Peter.Bunun için dörtbin beşbin dolar rahat alırsın.Ben bu miktarı şu anda ödemeye hazırım.Fikrini değiştirirsen tabi."

"Gerçekten verir misin?"

"O zaman satar mısınız?"

"Hayır,söylemiştim bu satılık değil."

Reddedilmeye hiç alışkın olmadığını belli eden Peter "Yine de onu almak istiyorum"dedi. "On bin dolar veririm"

Lyn inanamıyormuşcasına ona bakarak "Delirmişsin sen" dedi.

"Hiç de değil.On bin almama yetiyor mu?"

Lyn kararlı bir sesle "Bu satılık değil" dedi.

"Demek bu seni ikna etmeye yetmedi.Yirmibine ne dersin?"

Lyn kararlı bir şekilde başını salladı.Satmak istemediğini kabul edemez miydi?Bunu kendine ayırmıştı.Hiç kimse ondan ayrılmaya ikna edemezdi Lyni

"Elli bin" dedi Peter.

"Aman Tanrım.Bu gülünç bir şey"dedi Lyn şaşkınlığını belirtmek için.

"Çek defterimi getireyim" dedi Peter.

"Hayır satmayacağım.O benim.Benim bir parçam.Ne kadar verirsen ver onu satmaya ikna edemezsin beni." Peterin gözlerinde ki tutkulu parlıta kabullendiği izlenimi veriyordu.

Kasları gevşedi ve hafifçe gülümseyerek "Haklısın böyle bir bütünleşmeye fiyat biçilemez.Öyle sanıyorum ki onu bana hediye etmen gerekecek.O halde bir hediye olarak ver onu."

Lyn sinirlenmemeye çalışarak "Senin yeterinde olsam bunun için iddiaya girmezdim" dedi.

"Ben bir kumarbazım Lyn. Üstelik çoğu zaman kazanmış bir kumarbaz."

Gözlerindeki şeytanca bakış genç kıza rahatsız etmişti.Sözlerinde aslında başka bir şeyi ima ettiğini sezmişti.Genç adam elini tekrar yatak örtüsünün üzerinde gezdirmeye başladı.Bundan holandığı belli oluyordu.Lyn gülümsedi.Kumaşlara böyle dokunarak hissetmeyi kendisi de seviyordu.

"Çok güzel ve etkileyici" diye mırıldandı Peter Lynin gözlerine bakarak.Gözlerinin derinliklerinde bir şey Lynin içinde bir şeyleri harekete geçirdi.

Güzel ve etkileyici diye eserine söylemişti elbette.Mansfiel ailesinin çirkin ördeğinden söz etmiş olmasına olanak yoktu."Diğer yaptıklarımı da görmek ister misin?" diye sordu Lyn.

"Her şeyini görmek isterim" dedi Peter yumuşak bir ses tonuyla.

Bu sözlerin çift anlamlı olduğu kuşkusuyla Petere sert bir şekilde baktıysa da masum gülümseyişi Lyni hemen yumuşatmıştı. Genç kız diğer üç yatak örtüsünü açarken çizim taslaklarının olduğu zarfı da ona verdi. Öğretmenleri dışında hiç kimse onun çizimlerine bu kadar önem vermemişti. Bu nedenle genç kız Peterin eleştirilerini oldukça coşkulu ve etkileyici bulmuştu. Bununla birlikte diğer yatak örtülerini almak için teklifte bulunmamasından da hayal kırıklığına uğramıştı.

"Baktığın bu üçü satılık" diye atıldı Lyn.

"Evet. Muhakkak ki hepsi iyi fiyata alıcı bulabilir. Ama hiç biri ilk gösterdiğinin yerini tutamaz."

"Lyn çok mutluydu. "Elimde yeni malzemeler olduğunda yeni bir dükkan açmayı düşünüyorum" dedi.

"Dar görüşlü olmamalısın. Bence elindekileri bir dekarötör aracılığıyla pazarlamalısın. Bu özgün eserleri pazarlamak için sana önünde dizilecek yarım düzine adam sayabilirim" dedi Peter.

Lyn bunu düşünmemiş bir dükkan açma fikrine saplanıp kalmıştı. Fakat önceden hiç ticari tecrübesi olmamıştı. Tereddütlü bir ifadeyle "Bunu yapabileceğimi sanmıyorum" dedi.

Genç adam onu anlamaya çalışıyordu. "Böylesi de senin için daha iyi zaten. Sen bir sanatçısın. Bu konularla ilgilenmesi için birini tutmalısın."

"Bunu benim için sen yapar mısınız?" diye sordu Lyn.

Peter başını olumsuz anlamda salladı. "Bu benim alanım değil. Fakat seni uygun kişilerle tanıştırebilirim. Neden denemeyelim? Sana getireceği avantajları düşün."

Lyn başını salladı. Aslında sürekli başkalarına muhtaç olma düşüncesinden pek hoşlanmasdı. Sürekli ondan yararlanmaya çalışacaklardı. Kullanıldıktan sonra ortada bırakılmanın deneyimini daha önceden çokça yaşamıştı.

Peter onu teşvik etmek için "Ben senin için her şeyi ayarlarım" dedi.

monalizasmile

15.12.2006 15:31

Lyn Petere kuşkuyla baktı. Böylesi bir öneri olağan dışı ve fazlasıyla iyi niyetliydi.

"Bunu benim için neden yapıyorsun? Senin çıkarın ne bu işte " diye sordu.

"Zevk. Karşılığında alacağım sadece zevk." diye cevapladı Peter o nazik tahrik edici gülümsemesiyle.

Genç kız şaşkına dönmüştü. İşte yine üstü kapalı imalı konuşuyordu. Lyn kızardığını

hissesiyordu, öfkelenmişti. Kollarını sinirli bir şekilde savurarak "Seni ahlaksız" dedi. Tüm öfkesini kusuyordu.

"Bütün kadınlar senin zevk değirmeninde öğütülecek şeylerdir değil mi? Yo hayır ben onlardan değilim komşum. Onun için sen şimdi git postu başka yere ser ve benden uzak dur tamam mı?" diye bağırdı.

Peterin tepkisi alaycı bir şekilde kıkırmaktan başka bir şey değildi. Lyn öfkelenmişti halde o kıkırdamaya devam ediyordu. "Cinselliğe ne kadar olumsuz bir bakışın var Lyn. Bir kadınla erkek arasındaki en harika zevk hakkında sarfettiğin şu sözleri bak. Kendinden utanmalısın"

Yavaşça genç kıza yaklaştı. "Beni yanlış değerlendiriyorsun," dedi tatlılıkla. "Doğru. Bugüne kadar birçok değişik zevk tattım. Şimdi ise yeni ve heyecanverici bir yeteneği keşfetmiş olmanın zevkini tadıyorum sadece." Lynin hemen önünde durdu. Gözleri sanki genç kızın gözlerini okşuyordu. "Hem zamanının hem de çabanın boşa sarfedildiğini görmek hoşuma gitmez. Özellikle söz konusu zaman senin yeteneğin olan şeyleri üretmeye harcanabileceken" diye sürdürdü sözlerini.

Lynin akli yine karışmıştı ve bu ona sıkıntı veriyordu. Bu adamı yanlış mı değerlendirmişti?

Sonra birden bire Peterin gözlerindeki alaycı bakış değişti ve yerini saygıya bıraktı. "Sen çok özel birisin Lyn" diyen ses tonunda sıcak bir ilgi vardı. "Bir yazar kasanın arkasına sıkışık kalamayacak kadar değerlisin. Kendini yapabileceklerini gösterme özgürlüğün olmalı. Ve sana bu özgürlüğü sağlamış olmak bana büyük bir zevk verecektir."

Bu nazik iltifat ve ilgi Lyni neredeyse sarhoş etmişti. Büyüleyiciydi. Özgür bırakılmak! Birden Peterin elini yüzünde hissetti. Genç adam başparmağıyla Lynin yüzünü hafif hafif okşuyordu. Bu Lyni daha çok etkilemişti. "Anlaştık mı?" dedi Peter.

Lynin ağız kurumuştü. Güçlkle konuşuyordu. "Anlaştık" dedi.

Peterin bakışları Lynin dudaklarında yoğunlaşmıştı. Giderek yakınlaşıırken kendi dudakları da kıpırdanıyordu. Genç kız ilk uyarıyı kalbinde hissetti. Sonra yavaşça bütün vücudu tehlikeye karşı uyarıldı. Aptalca zayıflığına kızan genç kız bir adım geriye çekildi. Evet önce kendisi yatak odasından çıkmalı

daha sonra Peterin çıkmasını sağlamalıydı.

"Ne palanlıyorsun?" diye sordu Petere. Bir yandan da geri geri oturma odasına gitmeye çalışıyordu. Salon iş konuşmak için yatak odasından daha uygun diye düşünüyordu. Tabi Peter iş konuşmak istiyorsa.

Bu adam çok tehlikeliydi. "Aklını karıştır, yönet." Bu bir oyundu adam için. Ancak Lyn onun oyununa gelmeyecekti.

Genç adam hayal kırıklığına uğramış olduğunu belli edecek en küçük bir hareket göstermeden son derece rahat bir şekilde konuşmasını sürdürdü. "Öyle sanıyorum ki en iyisi Sinclairle görüşmek. Her şeyden önce en geniş sergi salonu onun. Ayrıca kişi olarak da herhangi bir sanat eserini en iyi bir şekilde prezantabl edebilecek anlayışa sahip. Bununla ötesinde bugün Caswellin sergisinin açılışında olacak" Lyne gülümserken Peterin durumdan çok memnun olduğu anlaşılıyordu. "Demiri tavında dövmek gerekir. Charlesi senin kucağına atmak hoşuma gidecek."

"Kucak mı?" Lynin ses tonu bu sözcükten hiç hoşlanmadığını gösteriyordu.

Peter onu iyice savunmasız bırakan gülümseyişiyle "Charles Sinclairi tanımıyorsun değil mi?" diye sordu.

"Sanmıyorum" diye yanıtladı Lyn.

"Onu çemberin içinden atlatacağız. Sinclair her zaman bana bir süs köpeğini hatırlatır. Düzgünce taranmış ve süslenmiş her kese kendini sevdirmeye çalışan bir süs köpeğini. İşlettiği yeri görmelisin."

"Evet. Annem ve kız kardeşim hep oradan söz ederler. Fakat ben hiç gitmedim. Alışverişi sevmem. Aslında onlarla alışverişe gitmeyi sevmem."

Genç adam yine alaylı bir şekilde tek kaşını kaldırarak "Peki sen sergi salonlarına gider misin?"

Lyn başını sallayarak. "Arnie Caswelin yeni bir sergi açtığını okumuştum. Genellikle açılışlara gitmem. Ciddi bir gözlem yapabilmek için çok fazla insan ve gevezelik vardır böyle açılışlarda" ve Delvene bu tür açılışlardan çok hoşlanırdı ve mutlaka orada olacaktı. Delvenenin varlığı ise her şekilde Lynin canını sıkacaktı.

"Bu gün sanat eserlerini seyretmekten çok daha önemli işlerimiz var. Sergiye saat yedi sularında katılmayı öneriyorum. Hem bu saate kadar formalitelerde sona ermiş olur ve bizde doğrudan doğruya Sinclairi köşeye sıkıştırma fırsatı buluruz."

Lyn tereddüt ediyordu. Peter onu henüz gitmeye karar vermediği bir yola sürüklemeye çalışıyordu. İş kadını gibi çalışacağına eserlerine zaman ayırması daha doğru olabilirdi. Peterin önerisini denek pek de zararlı olmazdı. Lyn "Pekala" diyerek sonunda öneriyi kabul etti.

Bu kez Peterin gülümsemesinde bir zafer edası vardı. "Eğlenceli olacak. Şimdi bunu kutlamak için seni öğle yemeğine davet ediyorum." Dedi.

"Teşekkür ederim ama olmaz" dedi Lyn kesin bir tavırla. "Biraz oyalandıktan sonra her şeyi yerli yerine koyacağım. Ayrıca yardımın için tekrar teşekkür ederim."

Genç adam gülümseyerek "Galiba nazikçe kovuluyorum" dedi.

Lyn, iç çekerek "Evet, öyle" dedi.

Peter "Pekala öyle olsun. Ama hala benim önerimin daha iyi olduğu düşüncesindeyim" dedi. Kapıya geldiklerinde biran Lyne döndü "Sergiye giderken giyebileceğin kensi eserin var mı?" dedi.

"Evet"

"Eminim çok şaşırtıcıdır."

Şşırtıcı! Bu da ne demek ti şimdi "Hiç değilse orijinal ve olağan dışı" dedi.

"Onu giy ve saat altı buçukta hazır ol" dedi genç adam.

Ve kapıyı kapatıp gitti.

İşi için bile olsa böyle bir adamla ilişkiye girdiği için deli olup olmadığını düşünüyordu. Utanmaz bir günahkar, edepsiz bir insan ve gerçek bir yardımseverdi. "Herhangi bir komşu işte" diye düşünen Lyn eşyalarını yerleştirmeye koyuldu.

Kitaplarıyla uğraşırken birden Delveneninde açılışa geleceğini ve onu Peter Kelso ile göreceğini düşündü. Bu annesi için gerçek bir skandal demektir. Başlangıçta bunu düşünmekten rahatsız olduysa da üzerinde düşünmedikçe rahatlamıştı.

Peter Kelsonun fikri iyi yada kötü olabilirdi. Buna zamanla kendisi karar verecekti ve o zamana kadar genç adama karşı dikkatli ve uyanık olmalıydı. Bu kendi yaşamı, kendi geleceğiydi. Geçmiş arkasında bırakmalı ve geleceği doğrudan doğruya ilerlemeliydi. Henriatta hala da bunu istemişti. Peter Kelse Henriatta halanın dostuydu ve en azından bu kadar güveni hak ediyordu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Lyn aynada ki görüntüsüne baktığında hiç bu kadar güzel görünmediğini düşünüyordu.Bu kıyafeti giymesi en iyisiydi.Delvene artık hiçbir kıyafetinde hak edemezdi.Herzaman ödünç alıyorum diye alıyor ve asla geri getirmiyordu.

Apartman kapısında birden bire çalmaya başlayan klakson Peterin çağrısı olmalıydı.Lyn saatine bakarak adamın ne kadar dakik olduğunu düşündü.çabucak ayakkabısını giydi,çantasını alarak kısa bir sürede kapıda görüldü.Genç adamın gözleri takdirle parladı ve sadece" Mükemmel" dedi.Lyn kendi kendine düşündüklerini Genç adamın sesinden duyunca gülümseyerek teşekkür etti.Yalan söylemiyordu.

Peter ise koyurenk takım elbisesi ve bir madalyonun süslediği yakası açık saf ipekten gömleğiyle son derece erkeksi görünüyordu. "Bunlar karanlık işler kıyafetin mi?" diye sordu.

Genç adam gülümseyerek "Oyunun kuralları bunlar.Karşıdakinin zevkine göre giyinirsin.Onlardan biri olarak kabul edildiğinde artık savunmaları kırılmıştır.Böylelikle içlerine sızabilir ve onları elde edebilirsin."

Genç kadın" Her şey senin için bir oyundan mı ibaret Peter" diye sordu.

Peter göz kırıp "Yaşamın kuralların öğrenilip özümlemesidir.Başarı ise bunları kendi çıkarına kullanabilmektir.Ve galibiyet bütün bunlara değer" dedi.

monalizasmile

16.12.2006 11:52

Genç adamın arabası son derece ilginç bir görünümdeydi.Koltuk rengi de dış boyası gibi bembeyaz güzel bir Lamborghini idi.Peter araba kullanırken sessizce onu izliyordu.Bu adamda tam bir kumarbaz edası ve bizzat şeytanın zekası vardı.Peter ile bir ilişkinin ona yarar sağlayıp sağlamayacağını bilmiyordu.Lyn için bir oyundu.Sanat galerisi Lynin alışık olduğu yerlerden biri değildi.Son derece güzel ve amaca uygun dekore edilmişti.

Jessie girişte durmuş davetlileri karşılıyordu ve onlara sergilenen eserlerin broşürlerini dağıtıyordu.Genç kadının güzel mavi gözleri Peteri görünce parlamıştı.Ancak Lyni gördüğünde sönüverdi.Yüzünde ki gülümseme birden buruklaşmıştı.Donuk bir sesle "Hiç zaman kaybetmiyorsun peter" dedi.

Lyn utancından kızarmıştı.Peterin bu yanlış anlamayı düzeltmesini beklediyse de genç adam kayıtsız kalmayı yeğlemişti.

"Zaman harcamak onu değerlendirmesini bilmeyenler içindir.Bense öyle biri değilim" dedi.

Genç kadın umursamaz tavırla omuz silkti ve Lyne "Umarım ne yaptığını biliyorsundur hayatım.Hiç bir kadın bu adamı dize getiremez" dedi.Sonra Petere dönerek "Ayrıca geldiğine sevindim.Charleste seni bekliyordu.Şuan da odasında" dedi.

"Güzel.Ben de onu ilgilendiren bir şey var" dedi ve hafifçe eğilerek Lyni salona buyur etti.

Yalnız kaldıklarında Lyn "Sende hiç utanma yok mu?" diye çıkışmaya çalıştı.

Genç adam Lynin öfkesinden hiç de rahatsız olmuşa benzemiyordu."Doğrusu yok herhalde.Ne fark eder.Eğer ilgini çekerse söyleyeyim.Jessienin geçen akşam benimle yatmasının tek nedeni beni buraya getirebilmektir.Böylece Charlestan iyi ve yüklüce bir komisyon alacaktı."

"Charles Sinclair mi?"

"Evet" dedi genç adam."Charles galerinin sahibi ve Jessienin yöneticisi"

"Anlıyorum" dedi genç kadın.Peter Kelso ile birlikte olmak kendisine kesinlikle çok şey öğretiyordu.

Peter ile birlikte şampanyalarını yudumlamakta olan zengin insanlar arasından geçerek hiç oyalanmadan bir merdivene yönelmişlerdi.Merdivenleri çıkarken Peter "Ben nedersem diyeyim araya girerek pazarlığı bozma.Bana güven.Mutlaka konuşman gerekirse benim yönlendirdiğim şekilde konuşursun" dedi.

Lyn tamam anlamında başını salladı.Kendinden fazla bir şey istememesi rahatlatmıştı.Odaya girdiklerinde masada oturan adam çok yakışıklıydı.Evet daha uygun bir tanımlama düşünemiyordu.Düzgün,hafif esmer teni ve harikulade mavi gözleri vardı.Ona sadece bakmak bile Lynin nabzını hızlandırmaya yetiyordu.Hiç kuşkusu yok ki yaşamı boyunca gördüğü en çekici erkekti.

"Ah Dorian,her zamanki gibi yine çok yakışıklısın" diye atıldı Peter.Adamın mavi gözlerinde birden bire bir hoşnutsuzluk belli oldu. "Adımın Damien olduğunu hatırlarsanız memnun olurum" dedi.

Peter kayıtsız bir parmak şıklatısıyla "Çok özür dilerim,dil sürçmesi işte" dedi."Hem nedense bana hep Dorian Grayin portresini hatırlatıyorsun.Portresini hatırlıyor musun?"

Damien hiç de hoşlanmışa benzemiyordu. "Hala kıskançlık mı?" diye sordu.

Peter küçük alaycı bir gülümsemeyle "Tüm dünyayı verseler de senin eksikliklerine sahip olmak istemezdim Dorian....pardon Damien" dedi.

Demien sinirle "Ben de senin bozukluklarına sahip olmak istemezdim" dedi.

"Mesele halledildi o zaman"

Lyn bütün olanlara şaşırmişti.Son derece saygılı bir ortam düşünmüştü hayallerinde.

Lyn şaşkınlığını üzerinden atamadan "Şimdi iş konuşalım" diye atıldı Peter. "Baban nerede.Güzel Jessie onun beni görmekten çok mutlu olacağını söylemişti."

"Kısa bir süre sonra döner" diye yanıtladı Damien.

Peter "Güzel" dedi ve Lyne dönerek "Kendine bir sandalye çek ve otur.Nedense ben ortalardayken Damien nezaket kurallarını unutuyor"

"Lütfen rahatınıza bakın"dedi Damien soğuk bir tavırla."Peter için böyle bir şey söylememe gerek yok.O doğası gereği çok rahat davranır nasıl olsa"

Lyn oturdu ama rahat olduğu söylenemezdi.Damienin Peter Kelsonun esrareniz arkadaşıyla tanışmaya hiç niyeti yoktu.Zaten Peterinde Lyni takdim etmek gibi bir niyeti yoktu.Genç kızın karnında ki ağrı gitgide artıyordu.Peterin bu adamın babasıyla daha samimi konuşacağını ümit ediyordu.

Bir anda Peterin sesi duyuldu."Charlesin bana göstermek istediği eser bu muydu?" masadan aldığı küçük gümüş kutuyu göstererek.

Damien bakışlarını Lynin üstündeki elbiseden çekerek "Evet" dedi. "XIV.Lois dönemine ait bir enfiye kutusu.Fransada ele geçirdim.Taklit değil"

Peter gözlerini elindeki kutudan ayırmadan "Şimdide hırsızlığa mı merak saldın?Artık kızlar sana çok kolay geliyor herhalde"diye laf attı.

Damienin yüz hatları iyice gerildi.Ama cevap vermedi.Bu genç kıızı çok sevindirmişti.Çünkü odada ki düşmanca hava onu son derece geriyordu.O bunları düşünürken arkasında ki kapı açıldı.Peter ve Damienin bakışları oraya çevrilmişti.Peterin gelen kişiyi ince bir gülümsemeyle karşılaşması genç kıızı biraz rahatlattı.

"Hoş geldin Charles.Yine sana bir iyilik yapmak için buradayım" diye atıldı.

"Yo teşekkür ederim artık senin iyiliklerini istemiyorum.Çünkü her zaman bana çok ağıra maloluyor." Diye nazik ama kesin bir cevapla reddetti.

"Lütfen öyle söyleme.Belki senin istediğin gibi olmamıştır ama benim tekliflerim her zaman sana para kazandırmıştır"diye itiraz etti Peter.

"Orası biraz karışık.Sanırım Damien benim sana teklif etmeyi düşündüğüm şeyi göstermiştir."

Charles,Lyne şöyle bir bakarak yanından geçmişti.Dikkatle taranmış gür beyaz saçlar,gür bıyıklar ve açık mavi gözler Petere bir süs köpeğini hatırlatabilirdi ama Lyn için Charles Sicleir heybetli görünüyordu.

Charles Sincleir enfiye kutusunu eline alarak "Ne kadar harika değil mi?" diye sordu.

Damien babasından bir şey öğrenmek için masaya yaklaştı.Bir sandalye çekip oturdu.Rahatlamış gibi görünüyordu.Keşke Lynde rahatlayabilseydi.

"Çok güzel" dedi Peter. "Ama eşsiz değil.Lyn çok güzel yatak örtüleri yapıyor"

Charles Sincleir bakışı genç kıza kendisini istenmeyen pis bir böcek gibi hissettirmişti.Ailesinden gördüğü bir bakıştı bu ve kendi içine kapanıp çekilmeyi yeğledi.Çenesini havaya kaldırıp yaşlı adamın küçümseyici bakışlarını gururlu ve soğukkanlı bir şekilde karşıladı.

Charles Sincleir kayıtsızca "Öyle mi ne kadar güzel" diyerek tekrar enfiye kutusundan söz etmeye koyulmuştu ki Peter sözünü kesti. "Ve yaptığı desenleri satıyor" dedi.

Yaşlı adam Lyne bakışı bu sefer kesindi "Bak bu zor" dedi.

Peter hiç oralı olmadan "Beş bin dolara" diye devam etti.

Charles kendisiyle alay ediliyormuş gibi bir tavırla "Beni aptal yerine koyma.Böyle bir şeyi bu fiyata satmana imkan yok"dedi.Sonra Lyne dönerek "Özür dilerim bayan,hem sizin hem de benim zamanımı boşa harcamak istemiyorum.Hiç kimse yatak örtüsü için bu parayı vermez.Böyle bir teklifle kesinlikle ilgilenmem" dedi.

Lyn sinirlenmesine rağmen hiçbir şey söylemedi.En azında onlara bakma inceliğini gösterebilirdi.Artık rahatlıkla kalkıp gidebilirlerdi.Ama Peter hiçbir harekette bulunmadı ve Lyn onun yönlendirdiği şekilde davranacağına söz vermişti.

"Galiba haklısın Charles" dedi."Şimdi fiyatı altı bin oldu.Bunu ne olup bittiğini bilmeden itiraz etmenin cezası olarak kabul et" diye sürdürdü sözlerini.

"Satamayız" diye itirazını sürdürdü yaşlı adam.

"Görünce fikrini değiştireceksin" dedi genç adam.

Charles Sincleir enfiye kutusunu satmaktan vazgeçmiş gibiydi.İkna olmamış bir edayla "Doğrusunu istersen Peter ciddiyetine inanmıyorum"dedi.Söylesene kız arkadaşlarından bir şey koprtabilmek için benimle

tanıştırıp iyi bir iş anlaşması sağlayabileceğini mi söylüyorsun" diye sürdürdü sözlerini.

Öfkeden Lynin yüzünü ateş basmıştı.Ancak Peter son derece soğukkanlı karşılamıştı bu sözleri. "Seks ve parayı hiçbir zaman birbirine karıştırmadım ben Charles" diyerek Lyne döndü ve devam etti. "Bu sana ders olsun Lyn.Yalnızca senin kadınlığını kullanarak beni etkilediğini düşündüğü için önyargılı davranıyor bu adam.Sadece kıskançlık.Eminim yaptıklarını gördükten sonra seni yatağa davet etmekten çekinmeyecektir.Derhal reddetmelisin.Pis bir ahlaksızdan başka bir şey değildir.Bereket Van leewis eşcinselleri tercih eder.Çalışmalarını görünce hiçbir cinsellik pazarlığına girmeden paranı ödeyecektir." Lynin kafası karmakarışık olmuştu.Charles Sicleirin sözleri yenilir yutulur lıkma değildi.Peterin sözleri de üzerine tuz biber ekmişti.Lyn hiddetle ayağa fırladı.

"Yeter artık.Bu kadarına tahammül edemem"derken sesi titriyordu. "Sizinle iş yapmak istemiyorum Bay Sicleir" sonra sinirle Petere dönerek "Hiçbir zaman da istemeyeceğim" dedi.

Peter oturmakta olduğu sandalyeden aniden fırlayarak Lyni uyarmak ister gibi sıkıca dirseğinden yakaladı "Gerçekten de öyle.Bu güne kadar senin ticari anlayışına saygı duymuşumdur Charles.Şimdi görüyorum ki oğlunun seviyesine düşmüşsün" dedi

Charles Sicleir hiddetle "Bu düpedüz hakarettir" diye bağırdı.

Peter alaycı bir tavırla "Şu işe bak.Sen kolay kolay sinirlenmezdin Charles" dedi."Hem ortada hakaret falan yok.Sen cinsellikle parayı karıştırdığımı söyleyip şerefimle oynuyorsun ve ben de doğal olarak karşılık veriyorum.Üzgünüm Charles.Seninle iş yapmak her zaman için zevkti ama sanırım artık seninle ilişkimi kesmek zorundayım.Ayrıca gazetemde de bundan söz edeceğime emin olabilirsiniz" diyerek sözlerini sürdürdü. "Bu şantaj!" diyerek isyan etti yaşlı adam.

"Hayır sevgili arkadaşım.Aptallığının bir karşılığı" dedi Peter sakın bir ses tonuyla.

Ve sonra Peter Lyni kapıya doru götürdü.Genç kız hızlı yürüyemiyordu.Peterde zaten Charlesin onları çağırma ihtimaline karşın yavaş gidiyordu.Lyn ona ayak uydurmaya çalışırken birkaç dakika sonra bu sahnenin bitmesini diledi.Ona güvenebileceğini zannederken aptallık etmişti.

Charles Sicleir arkalarından "Hadi gelin lütfen.Bir yanlış anlaşılma oldu" diye seslendi.

"Evet kesinlikle" diyerek Peter elini kapı tokmağından çekip Charlese döndü."Bu hanımefendiye ve işine saygısızlık ettin.Bu arada bana yaptığın saygısızlıktan söz etmiyorum"

Hakaret etmiş.Tanırım kendi konuşmasını ne çabuk unuttu diye düşündü Lyn.

Charles öfkesine hakim olmaya çalışarak "Özür dilerim.Genç bayandan yararlanmak istemezdim.Ondan yararlanmayı asla düşünemem" dedi.

Genç adam elini kapı tokmağından çekerek "Umarım düşünmezsin.Çünkü bu hanımdan yararlanma zevkini kimseyle paylaşmak istemem"

Genç kız ise bu rada içinden"Asla" diye düşünüyordu.Elini kapı tokmağına uzattı.Ancak Peter onun niyetini anlayarak hemen elini yakalayarak kendi elinin içine hapsetti.

Charles boğazını temizledi. "Peki öyleyse.Bir anlaşmaya varabiliriz.Tabi elinizde ki mal pazarlanabilir türdense"

Genç adam gözlerini Lyne dikmiş kendisine güvenmesini ister gibiydi."Lyn bu sabah kreasyonlarından biri için önerilen elli bin doları reddetti."

"Gerçekten mi?" Charles şaşkınlıkla bakıyordu.

Artık kouşmaları umursamamaya karar veren Lyn "Evet" dedi.Peter onun bu tavrını beğenmişti.Artık genç kız bütün bunların bir oyun olduğunu ve Peterin tüm sözlerinin bu oyunun bir parçası olduğunu biliyordu.

Charles Sicleirin inanmadığı ve bu işten nasıl çıkar sağlayacağını düşündüğü yüzünden okunuyordu." Gelin oturun.Biraz iş konuşalım.Yatak örtüsü için ne kadar istiyorsun?" diye sordu.

Bu sırada Peter genç kızı sandalyesine oturtmaktaydı.

"Zaten o yatak örtüsünde öncelik benim.Ama ne yazıkki satılık değil.Ne bana ne de başka birine"

Lyn neler olduğunu tam anlayamadan oturdu.Peter ise olaya hakim adam rolünü oynayarak masanın yanbaşında yerini aldı.

Charles genç adama keskin bir bakış attı."Eğer söylediğiniz kadar iyi bir malsa evet bir şeyler düşünebiliriz.Bir bakacağım.O zamana kadar kendimi sizlere mahkum edemem ama bir bakacağım.Belki konsinye olarak bir pazarlık yapabiliriz"

Genç kız kulaklarına inanmıyordu.Bu adam pazarlıktan söz ediyordu.Peter onun drencini kırdığını fark etti.Kendi yerine Peter konuşmaya başlamıştı."Lyn konsinye çalışmak istemiyor.Aldığınız şeylerin parasını verirsiniz."

"Parekende fiyat beş bin dedi Charles

"Maliyet dört bin dolar,parakende fiyat altı bin" dedi Peter gülümseyerek.

Bu bayanın kreasyonunun bu kadar iyi mi olduğunu düşünüyorsun gerçekten.Bu kadar fiyat eder mi?"

"Evet kesinlikle öyle"

Sonunda Charles "Peki,Yarın sergi salonunda" dedi.

"Yarın kontratı getiririm.Seni iş başında daha önce de gördüm.Parakende fiyatı dört bin dedim.Hepsini değilse de bazılarını daha pahalıya satabiliriz.Bu nedenle kontrata altı binin üzerinde satılan mallar için Lynin komisyon alacağını da ekleyeceğim.Onun yeteneğiyle sadece senin para kazanmana izin veremem."

Charles bu konuşmadan memnun olmamışçasına yüzünü buruşturarak "Seni temin ederim Miss.."

"Mansfield" diye sözünü tamamladı genç adam. "Miss Lyn Mansfield.Gerard ve Alice Mansfieldin küçük kızı.Bu ismi tanıdığından eminim Charles.Sidney sosyetesinin ilk on ismi arasındadırlar.Senin müşterilerin olduklarını sanıyorum."

Uğradığı şok Charles Sincleirin tavrını tamamen değiştirmişti.Oturduğu yerden birdenbire fırladı.Ellerini oğuşturarak masanın etrafından geçti. "Miss Mansfield Peterin oyununu kurbanıyım.Doğrudan bana gelseydiniz.."

"Sizi bir eliyle okşarken diğer eliyle cebinizi boşaltırdı" diye devam etti Peter.

"Peter bana haksızlık yapıyor Miss Mansfield.Ben bir iş adamıyım.Risklere karşı kendimi güvene almalıyım.Beni anlıyor musunuz?"

"Evet anlıyorum" dedi Lyn soğuk bir sesle.Charlesin ismine gösterdiği ilgiden rahatsız olmuştu.

"Miss Mnsfield eğer çok özel kaçmazsa bir şey sorabilir miyim?Elbiseniz modelini siz mi çizdiniz?" dedi Damien.

"Evet ben çizdim.Türünün tek örneğidir.Tıpkı yatak örtüleri gibi."

"Öyleyse sizi ve örtülerinizi görmek için yarını sabırsızlıkla bekleyeceğim."

"Evet evet" diyerek onayladı Charles. "Sizinle çalışmak büyük bir zevk olacak,Miss Mansfield."

"Yaptığım iyilikten dolayı bana teşekkür etmeyi unutma Charles" dedi Peter Lyni kapıya doğru götürürken.

Charles kapıyı açıp ona gülümseyerek "Bugünlerde bir gün mizah anlayışın başıma dert olacak oğlum.Yaptığın iyiliğe yarın teşekkür edeceğim"dedi.

Kapı Peterin kakhahalarının üstüne kapandı.Lyn birden kucaklandığını hissetti.Peter gülümseyerek "Memnun oldun mu?" diye sordu.

"Evet teşekkür ederim.Bu arada ölümden öte şeyler yaşadım ama önemli değil"

Genç adam onun koluna girdi. "İçin rahat etsin.Artık çantada keklik sayılır.Keyfimize bakalım.Sergiyi gezmeye ne dersin?"Lyn başını gülümseyerek bakışlarını gökyüzüne kaldırdı.Peter onu merdivenlerden indirirken dayanamayıp kakhahalarla gülmeye başladı.Gülme krizini durdurması mümkün değildi.Peter Kelso ile birlikte olduğunda dünya altüst oluyordu.Onunla olmak hem ödül oluyordu hem de bedel ödetiyordu.Genç kızın bu gece nerede uyuyacağı konusunda Jessienin şüphesi yoktu.Bu arada Damien ve Charles Sinclerin neler düşündüklerini tanı bilirdi.

"Benden yararlanmak istediğini söylemek zorunda mıydın?"

Peter "Yan söylememi ister miydin?"

"Asla.Bütün dünyayı yerinden oynat ama bana asla yalan söyleme"

Genç adam sırtıp onun kolunu sıktı. "Benim dürüstlük anlayışımı paylaşan bir kızla birlikte olmak ne kadar güzel."

Peter ona sergiyi gezdirdi ama genç kızın akli hala biraz önce salonda olanlardaydı.Düşündükçe yanında yürüyen genç adamın ne kadar çok şey yaptığını anlıyordu.Genç adamın yaptığı iş anlaşması son derece başarılı olmuştu.Zaten Peter kendisine güvenmeseydi bu işe kalkışmazdı.

Genç kız tam rahatlamıştı ki girdikleri salonda Delveneyle karşılaştı.

monalizasmile

16.12.2006 13:30

BEŞİNCİ BÖLÜM

Güzel Delvene bir güneş gibi pırl pırlıdı.Trafiği bile durduracak kadar biçimli vücudunda sarı beyaz karışımı ipek bir elbise vardı.Kakhaha attıkça sarı saçları savruluyor ve etrafında ki hayran kitlesi artıyordu.

Lyn ise o eski panik duygusuna yenik düşmüştü ve üzerine ışık tutulmuş tavşanlar gibi kalakalmıştı.Adeta

büyülenmiş gibiydi.

Peteri Delvene onları görmeden uzaklaştırmak istedi ama genç adam fark edip soran gözlerle Lyne bakıyordu.Tam acıktığını söyleyecekti ki Delvene görüş alanına kayda değer bir erkek girdiğini fark etti.Yeşil gözlerini Peter dikmişti bile.Yeşil gözlerinden gördüğünü beğendiği anlaşıyordu.

Lyn ise çaresiz,bir şey söylemekten vazgeçti.Bir kaç saniye içinde kız kardeşi onu da fark edecek ve onlar olacaktı.Durumu idare etmekten başka çaresi kalmamıştı.Nasıl olsa utanılacak bir şeyi yoktu.Kaçıp saklanacak bir şey yapmamıştı ki.Ayrıca Peter Kelso sayısız iyilik yapmıştı ona.

Delvene telaşle bakışlarını kaydırarak Peterin yanındaki kadını görmek istedi.Lyn çaresiz gülümseyerek,içinden kardeşinin bir kez olsun elindekiyle yetinmesini diledi.Bu nedenle Delvenenin yüzündeki şaşkınlık ifadesinin tadını çıkaramadı.Tabi kardeşi Peterin kim olduğunu öğrendiğinde daha da şaşıracaktı.

Genç kız Lynin elbisesini kıskanç bakışlarla inceledi.Sonra kendini zorlayarak gülümsedi.Pembe giysiyi elinden kaçırmış olabilirdi ama bu genç adamı kaçırmayacaktı.Ve derhal harekete geçt.Etrafındakilere gülümseyerek zarif bir şekilde onlara doğru geldi.

Lyn fenalaştığını hissetti.Giysilerinin bir önemi yoktu.Delvene her halukarda onu altedeceğini biliyordu.

"Nette.Seni buralarda görmek ne büyük sürpriz.Bu tür olaylardan hep kaçtığını sanırdım."

Bütün bu sözlerin anlamı" beni erkeğinle tanıştı" demekti.

Bundan kaçmanın hiç bir şansı yoktu.Nasıl olsa Delvene kendini tanıtmıştı. "Delvene Peter Kelso ile tanış.Peter bu kardeşim Delvene"

Delvene bu ismi duyar duymaz şok olmuştu.Lyn kardeşinin içinden geçenleri çok iyi tahmin ediyordu.Onu o kadar iyi tanıyordu ki...Petera dönüp bakamadı.Ondan hiçbir şey talep etmemiş olmasına rağmen genç adam zamanını harcamış,Lynin işlerini halletmiş,kendisini özel biri gibi hissetmesine neden olmuştu.Delvenenin gelir gelmez bütün bunları elinden almasına dayanamazdı.

"Vay vay Halamın evcil kapları sizsiniz demek ki.Sizi daha önce benimle tanıştırmamakla büyük hata etmiş."

"Beni suçlar gibi bir haliniz var.Unutmayın ki kadınlar da vahşi kediler gibi olabilirler.Halanızda aynı benim gibi dış görünüşe önemvermezdi."

Lyn çok şaşırılmıştı.Sonra kendini topladı.Peter Kelso gibi bir adamdan başka ne beklenebilirdi ki.

Delvene gülümseyerek "Benim için başlı başına bir merak konusu olduğunuzu söylemeliyim.Öyle değil mi Nette."

Lyn iyi huylu bir şekilde gülümsedi.Farklı bir cevap verse Delvenenin halini ne olacağını merak ediyordu.Bunu düşünmek bile onu ürkütüyordu.Peter ona sadakat göstermek zorunda değildi.Zaten söz verdiğini yapmıştı.Onu istismar etmek istemezdi ama içinden bir ses Delvenenin Peter ile yakınlaşmasını istemediğini söylüyordu.

"Merakları gidermeyi severim.Tek darbeye en zayıf noktayı bulabilmeniz ne kadar güzel"dedi Peter.

Delvene öylece kalakaldı.

Lyn elini çekmek istedi.Genç adam Delveneye ilgilenmek istiyorsa kendi bilirdi.Bu manzaraya daha fazla dayanamıyordu.Ama genç adam elini bırakmamakta ısrarlıydı.

"Artık Nette ile komşu olduğunuza göre sık sık görüşürüz" dedi davetkar bir tavırla.

Lyn dişlerini gıcırdattı.Birde onun evini kullanacaklardı.Orası onun yuvasıydı.

"Seni görmek benim için her zaman zevktir,Delly"

Dely Dely!Lyn şoke olmuştu.Değil Dely demek hiç kimse onu farklı bir isimle çağdırmaya yeltenmemişti.Lyn gülmemek için kendini zor tuttu.

Bu kadarı Delvene için çok fazlaydı.Yüzünde ki tebessüm bir anda yok oldu.Bu bağışanamaz gafı derhal düzeltmeliydi."Benim adım Delvene,Peter"Genç kızın sesi buz gibiydi.

Çoğu erkek bu durumda hatasını düzeltmek için derhal özür dilemeye çalışırdı ama Peter Kelso bunu asla yapmazdı."Ailenize yakın bir insan olarak sanırım bana bu ayrıcalığı tanımalısın.Lyn senin için Nette olarak kaldığı sürece sen de benim için Dely olarak kalacaksın.Bu tür çocuksu oyunları ben de çok severim."

Lyn sevinçten uçuyordu.Peter kardeşine karşı kendisini savunmuştu.Daha önce hiçbir erkek bunu yapmamıştı.Lyn sevinçle Peterin elini sıktı.Genç adam da ona karşılık verince Lynin içi içine sığmaz oldu.

Delvene çok sinirlenmişti.İsteklerinin karşılanmamasına hiç alışık değildi."Bu uydurma isimden hiç hoşlanmadım Peter" dedi.

"Ama benim hoşuma gidiyor.Sende hoşuma gidiyorsun.Öyle güzel öyle masumsun ki.Evet masum sözcüğü seni tam olarak ifade ediyor.Ama ben şu anda Lyne bağlıyım.Benden sıkılıp beni bırakırsa gelip senin

güzelliğine tapabilirim.Ama bu Lyne bağlı.Şimdi kardeşinle kalmalıyım.”

Delvene aptallaşmıştı.Bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açıp kapadı.Tekrar açtı ama hiçbir şey söyleyemedi.O güzel,mağrur hiçbir hata yapmayan Delvene sudan çıkmış balığa dönmüştü.

Lyn ise seviniyor,hemde başına geleceklerden korkuyordu.Kız kardeşi bütün olanlar kesinlikle annesine ve babasına anlatacaktı.Onların tepkisinden kaçınmak olanaksızdı.Hiç kimse Peter Kelso ile sadece iş ilişkisi olduğuna inanmayacaktı.Ödüller ve bedeller diye acı acı düşündü.

Genç adam elini onun omzuna koyarak,“İzninle Dell.Kardeşinle yemeğe gitmek zorundayız.”

Ama Delvene öyle bir kenara atılacak bir insan değildi.Hele bir erkek tarafından asla.Özellikle bu erkek bütün ilgisini kız kardeşine yöneltmişse.Mutlaka bir şeyler söylemeliydi.Lynin kolundan yakalayarak “Adını kötüye çıkartacaksın,Nette”

Lyn kendisini her zamankinden güçlü hissederek “ Bana Lyn desen iyi edersin Delvene” dedi.

“LYN,Lyn,Lyn... Bu adamla görünmen dedikodulara yol açacak.Annem onunla ilgini duyarsa çılgına döner.

“Lyn kardeşini bu güne kadar hiç bu kadar öfkeli görmemişti.”Artık annemin kucağında

yaşamıyorum”dedi.Delvenenin öfkesi artarken o sakinleşiyordu.

“Evet başka birininkinde yaşadığın belli.” Öfkesinden dilini tutamamıştı.Sonra tekrar erdemli haline döndü.

“Sana ne oldu Nette.Gerçeği göremiyor musun?” diye sordu.

“Evet çok iyi görüyorum Delvene.Gerçekten senin tavsiyene ihtiyacım yok.Neden arkadaşlarının yanına gitmiyorsun?”

Peter gülümseyerek Lyne baktı.“Ne harika bir kadın değil mi Delly?Ne güçlü karakteri var.Daha fazla bekleyemem.Onu hemen götürmeliyim”

Delvene hala yutkunurken Lyni uzaklaştırdı.Genç kız kapıdan çıkarken kahkahalarla gülüyordu.Artık ailesinin gözünde tamamen mahvolmuş bir insandı.Şimdi ise kendisini mahveden adamın kolunda yürüyordu.

İşin en güzel tarafı,olanlar umrunda bile değildi.Kendini özgür hissediyordu.Hayatında ilk kez Delvenenin gölgesinden kurtulmuştu.

Verdiği tüm sözleri tutan bu küstah adamı neredeyse sevecekti.Aslında bu adam öylesine çılsın ve kötüydü ki insanda huzur denen bir şey bırakmıyordu.Ama genç kız şu anda bunu hiç umursamıyordu.

“Hadı Macduff” diye haykırdı genç kız.

Genç adam ona anlamlı bir bakış fırlattı.“Sanırım o alıntının aslı şu “Haydi Macduff.İlk ağlayana lanet olsun.Bana meydan mı okuyorsun?”

Genç kydın gülümseyerek başını salladı.Onun edebiyat bilgisine şaşırmamıştı.Artık Petere ait hiçbir şey onu şaşırtamazdı.“Ben çoktan lanetlenmişim” dedi genç kız.

“Bence lanetlenmiş değilsin.”

Nedense genç adamın takdir etmesi ailesinin bütün aşağılamalarını dengeliyordu.

monalizasmile

18.12.2006 17:13

ALTINCI BÖLÜM

Luigi De yedikleri yemek çok güzel geçti.Peterin konuşmaları kesinlikle sıkıcı değildi.Genç kız kadehindeki şampanya kadar neşeliydi.Biraksalar sabaha kadar gülebilirdi.Ama Peter geceyi sonlandırdı.

Sorumluluk duyguları uyanan genç adam “Yarın sabah erkenden işimiz ver” dedi.

“Sergi salonuna erken gitmemiz gerektiğini mi düşünüyorsun?”

“Kesinlikle hayır.Önce benim tanıdığım birine gidip kartvizite bastıracağız.Yatak örtülerinin üzerine koymak için gerekli.Kaliteli bir hava veriri.Ne tür bir baskı istersin?”

“Altın ve siyah”

“Sanatçı sensin”

Genç kadın başarısının farkına vararak güldü. “Charlesten saat tam ikide randevu alacağım.Çok istekli görünmek iyi değildir.Ayrıca avukatımın kontratı hazırlamak için zaman ihtiyacı var.”

Genç kadın bir den Peterin kendisi için ne kadar çok şey yaptığını fark etti. “Bana çok iyi davranıyorsun Peter.Senin bu kadar zamanını aldığım için kendimi suçlu hissediyorum.”dedi.

Genç adam gülümsedi.“Zamanımı daha iyi kullanabileceğim bir işim yok” dedi.

Genç kadın ona merakla baktı. “Hayatını kazanmak konusuna ne dersin?Haber yazdığına göre çalışman gerek”

Peter elini umursamaz bir şekilde salladı. "Önemsiz bir ayrıntı o. Piyasanın kurtlarına göz açtırmayıp onları dürüstleştirmek hoşuma gidiyor. Joseph Livermore yi duymuş muydun?"

"Hayır"

Peterin gözleri heyecanla parladı. "Wall Streetin en büyük adamıydı. Oturup bekler, piyasayı birkaç günde çarpardı. Zamanın en büyük finansçıları oyuna getirirdi. Çelik gibi sınırları ve kafasını kullanarak her defasında kazanırdı. Ama kumar oynamadan önce her şeyin lehinde olmasını ayarlardı. Peter tam bir kumarbazdı ve bundan hoşlanıyordu. Bu gün Lyn için yaptığı gibi kazanmaya oynuyordu. "Demek ki adının gazete manşetlerinde olmasının nedeni bu. Kazandın mı hep büyük kazanıyorsun."

"Alında bu bir kumar değil Lyn. Beyin, teknik ve bilgi. Bu arada Charles Sincleirede büyük iyilik yapıyoruz." İyilik mi? Genç kadın bu saçmalığa gülümsedi. Zaten o kadar keyifliydi ki eve gidinceye kadar gülümsemeye devam etti. Ancak asansöre bindiklerinde bu gülümseme son buldu.

"Bor. latını ödemenin zamanı geldi" dedi genç adam.

Lyn yüreğine bıçak saplanmış gibi oldu. Öyle bir şey demek istemiş olamazdı. Hyır olamazdı. O kadar açık konuşmuştu ki. Bağlanmak yoktu. Cinsel pazarlık olmayacaktı. Onun bu konuda yalan söylemiş olacağına ihtimal vermiyordu. Peter Kelso böyle bir şey yapmazdı.

Başını kaldırıp ona bakınca, genç adamın yüzünde alaycı bir gülümseme olduğunu gördü, rahatladı. Onun mantiğini anlamaya başlamıştı. "Ne istiyorsun Peter? Yatak örtüsünü mü?" Aslında yaptığı onca şeyden sonra yatak örtüsünü gözden çıkarmıştı.

Genç adam kollarını kavuşturarak asansörün duvarına yaslandı. "Sanırım bana bir fincan kahve pişirmen gerek"

Genç kız isteğin basitliğini anlayınca rahatladı. "Sana çok daha fazla şey borçluyum. Çok akıllıca davrandın. Tek başıma asla başaramazdım. Sana borcumu ödeyebilsem"

"Bana bir şey borçlu değilsin Lyn. Kesinlikle hiçbir şey. Sadece bir fincan kahve. Ben yaptıklarımın karşılığını fazlasıyla aldım. Charles Sincleirin yüzünde gördüğüm ifade yeter bana. Özgürleşmene yardım etmenin tadı da cabası."

Onun gülümsemesi genç kızın yüreğini kanatlandırıyordu adeta. "Harika bir geceydi. Yaşantımın en mutlu gecesiydi bu gerçekten." Asansörün kapısı açıldı. Kendi katlarına çıkarken genç kadın Peterin elini tuttu ve sıktı. "Bütün bunları gerçekleştirdiğin için teşekkürler" dedi Lyn.

Lyne bakınca onun gözlerinde ki minneti fark etti genç adam "Hey bana böyle ciddi davranma. Yaşam o kadar ciddi değil. Yaşamın anlamı özgür olmak, eğlenmek ve her şeyin tadına varmak"

"Bunu kesinlikle yaptık" dedi Lyn dairesinin kapısını açarken. "Kendimi nasıl hissediyorum, biliyor musun? Konuşmasını düzelten Emma Doolittle gibi. Genç kız sabaha kadar dans edebilirim şarkısını mırıldanarak vals yapmaya başladı. Peter kapıyı kapatıp ona katıldı. Dansı rumbaya kadar çevirerek şaklabanlık yapan genç adamı görünce Lyn kahkahalar içinde kendisini en yakın sandalye ye bıraktı. "Aman tanrım Dely ha. Kardeşimi nasıl böyle çağırabildin? Yüzünün paramparça olup yere düşeceğini zannettim. Neredeyse ben bile dağılıp dökülecektim"

Genç adam ceketini çıkartıp sandalyeye bıraktı. Anlayışlı bir şekilde başını salladı. "Zavallı kız. Onun için üzülmelisin. Düzeltmesi için baya çaba gerekli"

"Delvenenin mi? Ama onun her şeyi var."

Genç adam bir kaşını kaldırarak "Ayçiçeği bir gülle karşılaştırıla bilir mi? O altın pırıltılar tamamen gösteriş"

Genç kız gülümsedi. ÇBu adamın çılgınlığını seviyordu. Fırlayıp sehpanın üzerine muzaffer bir ifadeyle oturdu. "Everest tepesine tırmanıp dünyaya ordan bakmanın nasıl bir şey olduğunu biliyor musun?"

Genç adam onun heyecanını anlayarak, paylaşarak hatta körükleyerek baktı. "Kesinlikle. Ama ertesi gün her defasında tırmanacak yeni bir dağ vardır. İşin yöntemi tırmanmadığın zaman etrafını dolaşarak aşabileceğin yeni bir yol bulmaktır."

"Ama sen bütün dağların tepesine tırmanabilirsin değil mi?"

"Ben denerim, Lyn her zaman denerim" Kalkıp genç kıızı belinden tutup yere indirdi. Bakışları davetkar ve tutkuluydu.

Lynin yüreği heyecanla çarpı. Beynine üşüşen onlarca mesajla başa çıkmaya çalıştı. Elleri genç adamın omuzlarından göğsüne indi, ama bir türlü onu itemiyordu. Gerçek, bir türlü kabul etmek istemediği hala beyninde yankılanıyordu. Aslında ona sarılmasını, öpmesini ve geceği beraber geçirmelerini istiyordu.

Genç adam dikkatle onun bakışlarında ki arzuyu izliyordu. Sonra yavaşça başını yana eğmesini bekledi ve eğilip usulca öptü. İhtirasla değil ama daha fazlasını talep edercesine yavaşça öptü. Bu anın bitmesini

istemeyen genç kadın kollarını onun boynunda kenetleyerek başını kendisine doğru çekti.Peter bu cesaret verici durumu istismar etmek istemedi.Tam tersine onu daha usulca tuttu ve okşamaya devam etti. Genç kız hem daha fazlasını yapmak istiyor hemd..Birden bire ne yaptığını fark etti.Gözlerine Peter ile Jessienin hali geldi.Elleri durdu,dudakları duygusuzlaştı.

Peter durumu fark edip durdu ama onu bırakmadı.Usulca kulağını öperken fısıldadı."Şimdi durma Lyn.Kendini inkar etme.Sonuçlanması,karşılanması gereken bir ihtiyacın var.Bastırma.Özgür ol.Benimle uç.Bırak sevmenin nasıl olduğunu sana göstereyim."

"Bu sevgi değil Peter." Aslında Peter haklıydı.İhtiyacı vardı.Ama ihtiyacı sadece fiziksel olarak karşılanacak cinsten değildi.Duyduğu arzuya engel olacak kadar uzaklaştı genç adamdan."Bunu günde kaç defa istiyorsun?"

"Seninle bir rekor kırmayı düşünebilirim.Ama bunu kendim için istemiyorum.Senin için istiyorum Lyn.Seni memnun etmek için her şeyi yaparım.

"Üzgünüm Peter.Bu sa yatak örtüsüne benziyor.Bu işte yokum.Ne bir karşılık ne de bir ödül olarak kabul etmiyorum."

"Tırmanacak bir tepe daha çıktı."

"Senin tepen bu.Benim değil."

Genç adam gülümseyip onun bileğini tuttu.Uzun uzun bakarak bileğini sıktı.Sonra konuşmaya başladı.

"Nabzını say Lyn.Dakikada 120 atıyor.Böyle durmadan atmaya devam ederse ölürsünBenimle gelirsen hayatını kurtarırım."

Lyn gülümsedi."Kendi fiziksel tepkilerime engel olamam.Bana fiziksel olarak pek çok şey verebilirsin.İdeal bir sevgili olduğundan kuşku yok.Ama cevabım yinede hayır"

Kalkıp mutfağa gitti. "Sana söz verdiğim kahveyi yapayım"

"Sen önce kendine neler borçlu olduğunu düşün."

"Tam da onu düşünüyordum.Bugüne kadar başkalarının benden ne isteyip,neler beklediğini düşünmekten neredeyse kendimi kaybetmek üzereydim.Artık gerçekten yapmak istediğim şeyleri yapacağım."

Ve bütün dikkatini kahve yapmaya verdi.Bu sırada Peter bir sandalyeye oturmuştu.

"Öyleyse gerçekten istediğin bir şeyi neden reddediyorsun?" Ses tonu kesinlikle ciddi idi.

Lyn başını sallayarak ona döndü. "Benim istediğim bu değil Peter.Bana hayatım boyunca öpücük sevgisi verildi.Bu gece senin vereceğin de buydu.Fiziksel olarak çok zevkli olabilirdim o zevk geçtikten sonra kendimi her zamankinden daha yalnız hissederim."

Genç adam sandalyeden inip yaklaştı.Lyn ise artık fiziksel bütün girişimleri reddetmeye hazır bekliyordu.Oysa genç adam sadece onun yüzünü usulca avucuna aldı.

"Bu gece benim yanımda kendini yalnız hissettin mi Lyn?"

"Hayır"

"Bende kendimi yalnız hissetmedim.Birlikteydik.Neden daha yakın bir birlikteliği denemeyelim?"

"Geçen gece Jessie ile olduğu gibi mi?Yarın kim olacak.Bense sayısız Jessielerin arasına sıkıştırılmış bir egzersiz olacağım."

Genç adam bu kez gülümsedi."Hoşlanmadığım bir kadınla asla yatmadım.Ayrıca benimle istemeyen bir kadınla da yapmadım bunu.Ne yaşadığım ilişkiler nede yaşamımda ki Jessieler için özür dileycek halim yok.Bütün bunları uygun bir eş eşliğinde yapsam daha güzel olur.Onu uzun süredir arıyorum ama henüz bulamadım.Henüz bulamadım"

Son olarak sözünü tekrarlaması Lynini yüreğine acı bir bıçak gibi saplandı.Peter onun uygun bir eş olacağını mı ima ediyordu?Yoksa bunu istediğini elde etmek için mi kullanıyordu? "Cinsel eşler aramak senin tarzın olabilir Peter.Ama bu benim yöntemim değil.Dün yaşamımı tamamen kendi tarzımda yaşamaya karar verdim."

"Riski göze almayacak mısınız?"

Hala kendisi ile mücadele ettiğini fark ediyordu genç kız.Onun baskısına karşı koymak çok güçtü,ama dayanamadı. "Bugün yeterince risk aldım"

"Öyleyse bekleyeceğim.Senin için her zaman hazır olacağım.Kendini hazır hissettiğinde bana söylersin.Bu arada kahve kaynamaya başladı."

Genç kız biran duraksadıktan sonra kahvenin başına gitti."Balkonda içelim." Serin hava şuan da ona çok iyi gelecekti.

"Yaşlı Henryde balkonun karanlığını severdi.Düşüncelerinden söz etmek için gündüzün

aydınlığını sevmezdi.”

“Ben yaşlı Henry değilim.”

“Ama benziyorsun.Bir gün kendini seni benim gördüğüm gibi göreceksin.İşte o zaman ne kadar özel biri olduğunu anlayacaksın.”

Lyn derin bir nefes aldı.Güzel bir geceydi.Şehrin ışıkları yıldızların ışıklarına karışıyordu.Balkonda iki şezlong ve bir masa vardı.Karanlıkta bunlardan birine oturmak hoşuna gitti.Çünkü aklıda vücudu gibi sarsılmış durumdaydı.

Yanı başında şezlongda oturan Petere baktı.Çok erkeksi,çok akıllı bir adamdı.Ya kendisi?Yaratıcı gücü olan çirkin bir ördek.Peter Kelsoya uygun bir eş değildi.Delveneye benzemiyordu çünkü.Yine o aşağılık kompleksine kapılmıştı.

“Delveneye karşı neden benden yana davrandın Peter.O çok güzel”

“Ama çok kötü bir kalbi var.Tek sahip olduğu güzelliği.O da bunu farkında.Bu nedenlede sürekli kendisinin yeterli olduğunu ispatlamaya çalışıyor.Senin çok daha fazla şeyin var.”

Gerçek dışı bir açıklamaydı bu ama genç kız çok memnun oldu. “Onunla birlikte olabileceğini söyledin”

“Yalnızca sen beni başından savarsa.Sende öyle bir şey yapmayacaksın değil mi?”

“Bir arkadaş olarak hayır” Lyn artık halasının bu adamla arkadaşlığını anlamaya başlamıştı.Aralarında bir tür zeka arkadaşlığı olmalıydı.Bir dahi ve aptal.Bu sözler kulağında çınliyordu. “Neden paraşütle atlama gibi şeylerle hayatını riske sokuyorsun?”

“Çünkü yaşamın sunduğu her şeyi yaşamak istiyorum.Bu gece ölsem arkamdan yapmadığım şeyler için pişman olmak istemiyorum.”

“Hepsini yaşamak için elinden geleni yaptın.”

“Neden yapmayacaktım?İnsan bir kere yaşar.Aklını başına topla Lyn.Korkaklık yapma.”

“Korkaklık mı?” Evet korkaklık ona engel olmuştu.Ama korkunun bir nedeni vardı.Ailesi tarafından itilmişti.Delveneyi tanıdıktan sonra erkekler tarafından itilmişti.Ama Peter onu itmemişti.Charles Sincleir tarafından da itilmişti.Bu defa iten kendisi olmuştu.Artık korkuya yenilecek değildi.Vücudunu vermeyi reddetmesine rağmen dostluğunu esirgemeyen adama şükranla baktı.

“Seksten korkmuyorum Peter.”

“Bu seninle yatmamı istemenin üstü örtülü biçimi mi?”

Lyn gülerek başını salladı. “Bana ruhunu da verdiğin zaman bunu isteyeceğim.”

Ama o gülümsemedi. “Ben kendime aitim.Tıpkı senin sen olmayı istemen gibi.Ruhların pek tatmin edici olmadığını bilmelisin.”

“Belki bir gün tatmin edici olurlar.Her neyse bu da benim tırmanacağım tepe”

“Bazı tepeleri insan kendisi yaratır Lyn.Ama tepeden indiğin zaman seni bekliyor olacağım.”

Belki gerçekten bekleyecekti.Ama genç kız şu gerçeğin de farkındaydı.Kendisi sevgi istiyordu oysa Peter ona yalnızca seks verecekti.

Genç adam kahve fincanını masanın üzerine koydu “En iyisi ben kendi yatağıma gidip senin yatağını da sana bırakayım.Aslında hiç tutumlu bir davranış değil bu.Boşa yer israfı.Neyse...” Ayağa kalkarken genç kız çapkınca baktı. “Onunda zamanı gelecek”

“O zamana kadar soluğunu tutma boğulursun”

Genç adam gülerek oturma odasına girdi.Kapıya doğru giderken ceketini de aldı.

“Sana teşekkür edebilmek için bir yatak örtüsü yapacağım.”

Peter tam kapıyı açmıştı ki durakladı. “Böyle bir şey yapma Lyn.İstediğim tek yatak örtüsü senin ki.Onu da sadece sen altında olursan kabul edebilirim.Tabi benimle.Sen sadece ne zaman istediğini söyle.” Parmağını usulca onun dudağına dokundurdu. “Tatlı uykular”

Kapı sessizce arkasından kapandı.Genç kız onun istediğini yapsa kendinden nefret edeceğini biliyordu.Peter Kelsonun nasıl bir sevgili olacağını da merak etmekten kendini alamıyordu.Ama onun arkasından gitmedi.Kendi yatağına gidip yatak örtüsünün altında tek başına yattı.Henüz evde kalmadıysa da hala bakireydi.

Lyn kendi kendine henüz yirmi üç yaşında olduğunu hatırlattı.Önündeki yıllarda muhakkak sevebileceği ve kendini sevecek birine rastlayacaktı.Yaşamını sevgisiz bitirmek istemiyordu.Hatta sevışmenin hazzını yaşamadan asla ölmek istemiyordu.Ama Peter Kelsonun teklifini kesinlikle kabul edemezdi.

YEDİNCİ BÖLÜM

Saat tam ikide oradaydılar.Peter kapıdakilere yatak örtülerini almalarını söyledi.

"Kendimizde taşıyabilirdik" dedi Lyn.

"Kabul edilmeme,geri gönderilme riskini asla göze almamalısın"

Genç kız sabah Peterin ısrarıyla aldığı portföyüne sıkıca sarıldı.Ayrıca kartları,kontratı,Fransız kremin döpiyesi ve yüksek topuklu ayakkabılarıyla son derece etkileyici görünüyordu.

"Her zaman elbiselerini ben seçmeliyim.Bu işi iyi yapıyorum" dedi Peter.

"Kendimi pek iyi hissetmiyorum"

"Öyleyse yatak örtülerini satma işini bırakalım.Benim daha iyi bir fikrim var.Eve gidip üstündekileri teker teker çıkartalım.Kendine gelirsin."

"Sen hiç vazgeçmez misin?"

"İstediğim şeyi çok arzuluyorsam,hayır"

Genç kız başını salladı.Dayanılmaz biriydi bu.Üstelik reddedilmesini güçleştiren bir özelliği daha vardı,çekiciliği "En iyisi yatak örtüleriyle ilgilenelim."

Genç adam omuzlarını silketti. "Bunun için hazırsan hemen işe koyulalım."

Interiors of Distinction ünün hak eden bir firmaydı.Peter onu asıl sergi salonuna götürdü.Bütün mobilyalar en iyi kalitedeydi.Genç adam yatak örtülerini getiren adamlara onları bırakmalarını söyledi. "Şimdi hangisi hangi yatağa konmalı Lyn?"

Lyn şaşkınlıkla sordu. "Onlar beklememiz gerekmiyor mu?"

"Hayır.Buranın bize ait olduğunu farzet.Maalesef seninki geliyor.Bu işi baş başa yapacağımızı zannetmiştim."

Genç kız Peterin baktığı yere bakınca asma kattan Charles Sincleirin indiğini gördü.Merdivenin yanında ki cam odada ise Damien onları seyrediyordu.

Lyn Peterin peşinden giderek hangi örtünün hangi yatağa örtüleceğini gösterdi.Sanki burası ona aitmiş gibi davranıyordu.Tam o sırada Charles devreye girdi.

"İyi günler Charles bunları nereye bırakalım?"

"Sandalyeye bırakmanız yeterli.Teşekkürler Peter."Sonra kibarca Lyne döndü. "İyi günler Miss Mansfield.Bütün gün bu anı bekledim."

"Çok kibarsınız Mr.Sincleir.Umarım merakınızı giderirsiniz"

Genç kızın kendine güveni yerindeydi.

Peter son yatak örtüsünü de getiren adama teşekkür etti ve yolladı.Poşetleri açtı ve bir yatak örtüsünü çıkardı.Charles kumaşı ve deseni görünce biran şaşırıp kalakaldı.Elini kumaşa uzattı.Önceki gün Peterin yaptığı gibi başını salladı yavaşça.Lyn önce Petere sonra cam odaya baktı.Ama Damien oradan ayrılmış merdivenlerden iniyordu.

"Ben sana dememiş miydim demekten nefret ederim Charles" dedi Peter.

"Doğrusu bu iyiliğin için sana minnettarım" diye yanıtladı Sincleir.Sonra Lyne döndü. "Sizi kutlayabilir miyim Miss Mansfield.Yaşamım boyunca bir çok sanat eseri gördüm ama bu kadar çarpıcı olanına pek rastlamadım.Rahatlıkla söyleyebilirim ki Peter hiç abartmamış.Gerçekten olağanüstü bunlar."

"İyi konuştun Charles" diyerek söze karıştı Peter.

Genç kızın yanıtlamasına fırsat kalmamıştı.Damien elini babasının omzuna koyarak "Tabiki satın alıyorsun"

"Tabii" diye yanıtladı Charles.

Damienin mavi gözleri Lynin üstüne kaydı.

"Sizinle tekrar karşılaşmak büyük zevk Miss Mansfield"

Genç kız elini uzattı."Anladığım kadarıyla etkilendin Damien" dedi Peter.

"Etkilenmekten de öte çarpıldım.Merhaba Peter.Hala kumar oynuyormusun?" Aralarında ki çelişki belli oluyordu.

"Sadece sonuç kesin olduğunda,Damien.Karşında gördüğün gibi.Daha fazlası için hazır mısınız?"

Diğer iki yatak örtüsü de açıldı.Sincleir sessizce seyretti.Peter kartları örtülerin üstüne koydu.

"Artık kontratı imzalayabiliriz herhalde,değil mi?Kontrat yanımızda hazır.Sadece imzalayacaksınız.İsterseniz okuyun çünkü tam olarak sizin istediğiniz gibi değil."

Genç kız şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı.Peterin bu anda bile Charlese saldıracığı aklına gelmezdi.Bu çok

gereksizdi.Ya adam son dakikada fikrini değiştirirse?

"Bu üç parça için bir çek sorunu var.Ayrıca sipariş vermek isterseniz Lynin yanında portföyü var.Yüzde on depozito tabii.Eğer seçtiğiniz bir şey olursa..."

Peter işini biliyordu.Charlesin ona bağlı olduğunu anladı.

"Elbette"dedi Charles oğluna baktı."İtalyan işi meselesi."

Damien gülümseyerek başını salladı ve Lynin kolunu tuttu."Yeni gelene siparişlerin fotoğrafları bende.Benimle gelerseniz ben size fotoğrafları siz de bana çizimlerinizi gösterebilirsiniz.Belki yeni yatak başlıklarını sizin desenlerinize uydururuz."

"Elbette"

Peter ve Charles son borsa olaylarından bahsederek arkalarından geldiler.Lyn o kadar mutluydu ki onları dinlemiyordu.Ama Peterin sözlerini fark etti. "Bak Charles bu kadar önemli bilgi için bana çok para ödemelisin.Benim iyi niyetime bu kadar fazla yüklenme"

Damien başını Lyne doğru eğdi. "Bütün avrupayı dolaştım.Sizin eserleriniz gibisine karşılaşmadım."

Lyn sevinçten uçuyordu.Büroya geldiklerinde Damien dolaba giderek bir dosya aldı.

"Benim masamı kullanalım"

"Ceketin Lyn." Peter kibarca uzanmıştı.

Genç kız şükranla ona baktı.Her zamanki gibi yine haklıydı.Bu ceketin içinde masaya uzanması çok çirkin olacaktı.

Damienle ikisi desenlere bakarken,Charles kontrata Peter ile birlikte göz attı.İmzalamadan önce her şeyi iyice tartıştı.Peter şahit olarak kontratı imzaladıktan sonra Lyne verdi.

Charles üç yatak örtüsü daha ısmarlamayı kabul ederek genç kıza bir çek yazdı.On üçbin ikiyüz dolarlık bu kazanç,çok büyük bir başarıydı.

Damien "Sana bir teklifim var" dedi.

"Sana böyle olacağını söylemiştim.Babası değil ama oğlu yaptı" dedi Peter.

"Ben ciddiym" dedi Damien.

"Elbette ciddisin.Böyle bir güzelliği yakaladıktan sonra.....bende ciddiym."

Damien onun söylediklerini umursamadan Lyn ile konuşmaya devam etti."Mark Edenin yeni almış olduğu malikanenin tüm dekorasyon işini almış bulunuyoruz.Hiç bir harcamadan kaçınmıyor.Dev boyutlarda bir yatak var.O yüzden özel kreasyon gerekecek.Bu işi alır mısınız?"

"Alabilirim ama önce odayı görmem gerekir"derken kız onay almak için Petere baktı.O da derhal. "Özel işe özel fiyat isteriz elbette.İş görmek var sizinle koordinasyon sağlamak var"

Lyn yavaşça "Peter" dedi.Bu işi istiyordu.

Genç adam gülümsedikten sonra aynen devam etti. "Tabi özel stresi var.Uygun kumaşları,malzemeleri bulmak,belirli ve sınırlı zaman içinde işi bitirmek.."

"Zaman sorunumuz yok" diye ısrar etti Damien."Eden önümüzde ki altı ay boyunca yerleşmeyecek."

"Evet ama ilham saate bağlı değil."

"Dediğim gibi hiçbir masraftan kaçınılmayacak.Tabii makul olduğu müddetçe.İş konusunda anlaşmadan önce bir söz istiyorum."

"Lyn deseni çizdikten sonra ücreti belirleyecektir eminim."

"Öyleyse buradaki işimiz bitti."Damien genç kıza çapkınca baktı."Şimdi sizi bir bakmanız için malikaneye götürebilir miyim?"

Başını kaldırıp Petere baktı. "Serbest miyim?"

"Elbette"

"Öyleyse gelirim"

"Bende eve dönerim.Anahtarını ver portföyünü de götürürüm.Böylece petrol tasarrufu yapmış olurum."

"Senin evine mi? Diye soran Damien kaşlarını çatmıştı.

Peterin gözleri muzipçe pırıldadı. "Evet.Komşu sayılırız."

"Anlıyorum"

"Umarım anlıyorsundur" Peter onunla alay ediyordu.Lyne dönerek "İyi eğlenceler"dedi. "Hepsi bu kadar"

Sonra Charlese döndü."Bu iyilik sıramı savdığımı bir kenara yaz.Bir daha ki sefere sıra sende" Yaşama gülüp hiçbir şeyden korkmayan şövalye bu sözlerden sonra çıkıp gitti.

Genç kız birden sanki onu kaybetmiş gibi üzüldü.Damien Sinclairle onun yardımını olmadan iş görüşebilecek miydi acaba.

Kendi özgürlüğünü savunacaktı.Bunu yapmaması için bir neden yoktu.Peter ona güveniyordu.Lynde artık kendisine güveniyordu.Daha şimdiden kazanmaya başlamıştı bile.Yaptığı işi Damien Sinclair satın alıyordu.Yanında oturan yakışıklı adama baktı.Peterin bu adamı neden sevmediğini merak ediyordu.Bunu bir an düşündü.Peterin insanlar hakkındaki görüşü acımasız olurdu ama belki de bu kez sorun rekabetti.Tabi bunun kendi mesleğiyle hiçbir alakası olamazdı.
Genç kız memnuniyetle gülümsedi.

monalizasmile

20.12.2006 18:05

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Damien tepeden tırnağa kibar davranıyordu.Genç kız kalkarken sandalyesini çekiyor,paltosunu tutuyordu.Onun beğeni dolu bakışları içinde Lyn kendisini çok iyi hissediyordu.Damien onu arabasına götürdü.Binmesine yardımcı oldu ve sonra kendisi de binip emniyet kemerini taktı.Daha sonra uzanıp Lynin kemerini kontrol etti.Bunu yaparken bariz bir şekilde Lynin göğsüne temas etti.Lyn Peterin yanındayken seksi olmak Lynin hoşuna giderken Damienin yanında kendini huzursuz hissediyordu.Genç kız Peterin alaycı uyarısını hatırladı."Genç kızların gönlünü fethetmek senin için çok mu kolay Damien?".Lyn Damienin kendini kolay ve hafif bir kız bulmasını kesinlikle istemiyordu.Yanda olan adam Peter ile yaşadığını düşünebilirdi.Peterin sözleri yanlış imalar taşıyordu.Yoksa bunu özellikle mi yapmıştı.Belki de ellerini uzak tutması için yapılmış bir uyarıydı Damiene.

Bir den bu düşünceden vazgeçti.Peter her zamanki yaramazlıklarından birini yapmış olmalıydı.Genç kız özgürdü ve Peterde onun özgür olmasını istiyordu.Trafiğe çıkıp doğu bloğuna döner dönmez genç adam tekrar dostça tavrını takınarak "Sanırım sen de iyi bir malikanede yaşadın Lyn.Sana Lyn diyebilir miyim?" diye sordu.

"Evet,tabii" diyerek mırıldandı genç kız aceleyle.Bu samimi hitap tarzından rahatsız olmamıştı."Ve evet malikanelere alışkınım.Yalnız malikaneleri bir aile evi olarak hiç tavsiye etmem."

Genç adam güldü."Mark Edenin bu malikaneyi alırken bir aile evi olarak düşündüğünü hiç zannetmem.Onun tek amacı herkezi etkilemek.İşte sen tam da burada devreye giriyorsun.Senin eserlerin adamın gözlerini yuvalarından fırlatacak."

Memnuniyetten genç kızın yanakları hafifçe kızardı."Böyle düşündüğüne sevindim.Bu işte belirgin bir stil var mı?"

"Bu çok zor.Malikanenin geleneksel bir havası var.Bana kalsa içini antikalarla doldururdu.Ama Mark Edene uymaz."

Lyn anladığını belli etmek için başını salladı.Mark Eden büyük çaplı bir iş adamıydı.Onun katıldığı işler herkezin merak ettiği bir konuya dönüşürdü.

"Satın aldığı tabloları bana gösterdi" dedi Damien."Hepsi müthiş çarpıcı ve modern.Şansımıza odalar o büyük pencerelerden doğal ışık alıyor.Aydınlatmayı hafif,gizli ve modern tarzda yaptırıyorum.Aksesuarlar renkli olacak.Şimdiye kadar yaptıklarımı görünce bir fikir edinarsın sanırım.Yatak örtülerinde istediğin kadar renk kullanabilirsin.Buna bayılacaktır."

Lyn mutlu bir şekilde gülümsedi."Bu birazda yatak odasında ki bölümlere bağlı.Bana biraz onlardan söz eder misin?"

"Bu konuda bir problemin olmayacak.Banyo beyaz ve altın rengi.Giyinme odaları ise aynayla kaplı.Yerlerde beyaz halı var."

Genç adam dekore ettiği çeşitli odalardan söz etti.

Lynle malikaneye vardıklarında içeriden ustalar çıkıyordu.Binanın bakıcısı dikkatle Kapıları ve pencereleri kitlerken genç adam ona yolu gösterdi.Alt katta boyama ve duvar kağıdı işi devam ediyordu.Doğrusu genç kız Damienin zevkine hayran kalmıştı.

"Oran ve renk konusunda usta bir bakış açın var"

"Senden bunu duymak büyük iltifat.Şimdi büyük yatak odasını görmek istiyor musun?"

"Evet ,lütfen."

Lynin kolunu tutarak yolu gösteren asama sıcaklık duymuştu.Yakınlaştıklarını fark etti.Lyn genç adamın ona eşlik etmekten zevk aldığı farkındaydı ama ona karşı bir şey hissediyor olamazdı.Damien kadar yakışıklı bir erkek herhalde Delvene gibi birini arıyordu.Lyn gibi birini değil.Ama gözlerinde ki o bakış...Şimdi de

merdivenlerden çıkarken bir elini kızın elinin üstüne koymuştu.Lynin yüreği çarpmaya başladı. Kendi kendine aptallık etmemesini söylerken "Çok etkileyici bir merdiven" dedi yüksek sesle.Peter ve yatak odasını aklına getirdiğinde aklına gelen tek şey seks olduğu için Damieninde böyle olacağı anlamına gelmezdi.

"Evet.Kim bilir kaç kadın bu merdiveni içeriye etkili bir şekilde girebilmek için sahne olarak kullandı." Lyn kendi kendine "Doğrusu ben hiç etkileyici değilim" diye düşündü.Aynı zamanda fiziksel duyarlılığını aşmaya çalışıyordu.Düşüncelerini yatak örtüsüne ve yatağa çevirmeye çalıştı.Genç kız kendisini büyük bir yatak odasına soktu.Odanın ortasında büyük bir yatak vardı.Yatağın başlığı altınla süslenmiş oymalıydı.Büyük pencereler limanın eşsiz güzelliğini gösteriyordu.Tamamen beyaz rengin hakim olduğu oda aydınlıktı ama yine de biraz renk istiyordu.Lyn Yan bölümlere de aceleyle bir göz atınca,bunların da Damienin tarifine uyduğunu gördü.

Tekrar yatak odasına dönerlerken genç adam "Görüyorsun değil mi?"

"Evet.Aklında özel bir şey var mı?"Aslında genç kız bunu biraz ürkekçe sormuştu.Fazla bir şey sormaya korkuyordu.

Damien bir an gözlerindeki tereddüte zevkle baktı.Biraz daha yana eğilerek sanki genç kıza daha yakından bakmak istemesine inceledi.Bakışları özellikle Lynin ağızına kaymıştı.Genç kızın nabızı birden yükseldi.Evet yanılmamıştı.Genç adam onu çekici buluyordu ama Lyn onun ilgisini isteyip istemediğini bilmiyordu.Bir yatak odasında baş başa olduklarının farkındaydı.Damienin bakışları bu sırada bulüzüne inince genç kız soluğunun boğazında tıkanıldığını fark etti.

"Senin istediğini benimde isteyeceğimden eminim" dedi Damien yumuşacık bir sesle.

Sinirleri bozulan Lyn aralarına cesaret ırıcı bir mesafe koymaya karar verdi.Üstelik bu konuda acele etmeliydi.Pencerelerden birini gidip açtı.İçeriye temiz hava dolmuştu.Damiende onunla beraber olmaktan hoşlanıyordu.Ama buraya yatak örtüsü hakkında konuşmaya gelmişlerdi.Şuanda ondan tek istediği şey buydu.Daha çok erkendi.Ama son derece inanılmaz dı da bu ilgi.

"Harika bir manzara değil mi?"

Arkasından gelen genç adam "Harika" dedi.Ellerini Lynin beline yerleştirdi.Bir anda avuçlarını yukarıya doğru kaldırarak genç kızın göğüslerini o kadar heyecan verici bir şekilde okşadı ki.Lyn şoke oldu.Başını ona doğru çevirince kulağına önce sıcak bir soluk,sonra da genç adamın dudakları değdi.Bu uzmanca temas genç kıza şaşkına çevirmişti.Vücudunun karşılık vericesine ürperdiğini hissetti.

Kulağında ki sıcak soluk sözcüklere dönüşmüştü. "Bu güne kadar gördüğüm en küçük göğüslere sahiptin.Gün boyunca onlara dokunmak istedim.Bütün vücuduna dokunmak istedim."

Elleri göğüslerinden daha aşağılara,karnına hatta bacaklarına uzanıp eteğini kaldırırken,dudakları da genç kızın boynunda geziniyordu.Birden paniğe kapılan Lyn onun ellerini tutup uzaklaştırdı.

"Sanırım....sanırım beni yanlış anladın Damien"diyerek başını da ondan uzaklaştırdı.

"Öyleyse anlamam gerekeni söyle" diyerek Damien onun yüzünü kendine çevirdi. "Seninle her şey çok heyecanlı olabilir.Sen insanı müthiş heyecanlandıran bir kadınsın"

"Hayır..hayır.Ben böyle bir şey söylemek istemedim" demesine kalmadan genç adamın dudaklarını dudakların da hissetti.Damienin ısrarlı tavrı karşısında kendini tuzağa düşmüş gibi hissetti.

Genç adamın elleri yine kalçasına inmiş eteğini kaldırmaya çalışıyordu.Lyn omuzlarını silkerek kollarını kurtarmaya çalıştı.Aynı zamanda da arkaya eğilerek öpücüklerden kurtulmaya çalışıyordu.Dehşet içinde başını yana çevirerek bağıdı. "Kes şunu artık"

"Neden" Derinlerden gelen bu ses arzu doluydu.Mavi gözleri dudaklarından ayrılmıyordu. "Peter buna aldırılmaz."

"Ama ben aldırırım"

Genç adamın birden çatılan kaşları arzuyu söndürmüştü.Kollarını gevşetti. "Ona aşık mısın.Tanrım Lyn.Onun böyle şeyleri umursamadığını bilmelisin"

Genç kız onun kollarından kurtularak uzanamayacağı kadar uzağa gitti.Bu arada eteğini düzeltmeye çalışıyordu."Bu ne cüret.Nasıl olurda beni bir başkasının oyuncağı zannedersen?"

"Öyle bir şey zannetmedim."

"Evet zannettin dedi genç kız öfkeyle.

Damien genç kıza yürüyerek ellerini uzattı. "Lyn."

Lyn geri geri yürüyerek kapıya yaslandı. "Bana yaklaşma!Bana iş teklif etmenin nedeni buysa,işi unut gitsin" Artık kendisine geldiği için topukları üzerinde dönerek mağrur bir şekilde dışarı çıktı.

Damien arkasından yetişti.

Genç kız dönüp ona bakmak bile istemiyordu.Damien Sinclair çürümüş bir insandı.Dışı güzel içi bomboş olanlardandı.Salt iş verdiği için nasıl olupta böyle bir ilişkiye hakkı olduğunu düşünebilirdi.?Dönüp genç adama vahşice baktı. "Bilgin olsun diye söylüyorum.Peter Kelsonun yatağını paylaşmıyorum.Biz onunla komşuyuz.Aynı zamanda arkadaşız.O beni asla senin yaptığın gibi bir ilişkiye zorlamaz.

Arkasından gelen adamı umursamadan hızla merdivenlerden inmeye başladı.

"Lyn!Lütfen dinle beni.Seni üzmemiştim.Lanet olsun.Senin de istediğini sanmıştım."

Ona bakmak için duraksadı Lyn. "Ne yani. Öğleden sonra biraz eğlenmek için mi?Peterin kadınlarıyla birlikte olmak sana bir şey mi kazandırıyor?Onun ününden yararlanmanın başka bir yolu mu bu?"

Bu cümle gerçekten çarpmıştı genç adamı. "Peter Kelso benim kadınlarımdan birini kapma konusunda asla bir tereddüte kapılmazdı.Bu nedenle bana onu erdemli bir örnek gibi gösterme"

"Ama arada bir fark olurdu Damien.Kadının bu konuda söyleyecek bir şeyleri olmasına izin verirdi o"

"Of.Peter Kelsonun canı cehenneme " diye küfretti Damien."Onun bununla hiçbir ilişkisi yok."

"İyiki yok.Onu bu konuya sokan sendin."

"Ben seni her zaman ve her koşulda istersim zaten"

"Ama ne yazık ki ben senin yolunun üstünde olmayacağım."

"Ayrıca işin bu konuyla hiçbir ilgisi yok.Tanrı aşkına.Beni dinlemeyecek misin?"

Genç kız çenesini kaldırıp,gözlerinde vahşice zafer pırıltılarıyla genç adama döndü."Peki!Seni dinliyorum.Ama söyleyeceklerinin iyi şeyler olmasına özen göster,Damien.Çünkü hiç de olumlu bir ruh halinde değilim"

Genç adamın yüzünde öfke ve sıkıntı dolu bir ifade vardı. "İş hakkında bir şey söylemek istiyorum.Bu işi yapmanı istiyorum.Bu konu benim arzularımdan tamamen farklı bir konudur.Atrica arzularımın seni bu kadar yaralayacağını bilmiyordum.Peter Kelso ile ilişkiniz hakkında yanlış düşündüğüm için özür dilerim ama sunu bilmelisin ki dün gece ki imaları karşısında her kez aynı şeyi düşünürdüm."

Lynin yüzü kızarmıştı."Ama o hep böyle konuşur.Onun yatağını paylaştığımı düşünmüş bile olsan bu sana vücudumu kullanma hakkını vermez.Benim kendi kişiliğim var.Buna saygı duysan iyi olur."

Genç adamın yüz ifadesi yumuşamıştı. "Sana saygı duyuyorum,Lyn.Senin bu güne kadar tanıdığım bütün kadınlardan daha yaratıcı bir yeteneğin var.Bu bana heyecan veriyor.Senin de beni çekici bulduğunu zannederek harekete geçmişim.Heyecan verici bir kadına tutulmam bu kadar mı büyük hata?"

Genç kızın buzdan bakışları birden yumuşadı.Damien yanılmamıştı.Genç kız gerçekten onu çekici bulmuştu.Bir kaç öpücüğe bile izin verebilirdi.Ama onun Peterden söz etmesi,bütün olayı tatsızlaştırmıştı.Onun yanında daha fazla duramayacak kadar rahatsız olmuştu genç kız. "Ne düşünmüş olursan ol beni böyle bir şeye zorlamamalıydın.Eve gitmek istiyorum,Damien" dedi.

Genç adam onun bakışlarında küçük de olsa bir yumuşama arıyordu."Seni üzdüğüm için gerçekten çok üzgünüm.Böyle olmasını hiç istememişim Lyn."

"Seni eve götürerim" diyerek Damien kibarca kolunu tuttu.

"Lyn işi alacak mısın?"

Genç kız bu işi istiyordu.O yatak için yatak örtüsü tasarlamak gerçekten çok heyecanlı olacaktı. "Örtünün çizimini yapacağım.Son karar senin değil mi?"

"Senin yarattığın yatak örtüsünden düş kırıklığına uğratmayacağına eminim"

Yani kendisini hayal kırıklığına uğrattığını mı söylemek istiyordu.Lyn kaşlarını çatıp yüzünü diğer tarafa çevirdi.Bu arada Damien motoru çalıştırdı.Yol boyunca genç kız düşünüyordu.Damien kendisine tutulduğunu söylerken ciddi miydi?Gerçekten tutulduysa...

"Uzun süredir mi komşusunuz Peterle?"

"Hayır uzun süredir değil.Aslında son on senedir halamın komşusuydu.Aralarında ki yaş farkına rağmen iyi arkadaşlıklar.Halam ölünce ev bana miras kaldı."

"Ah anlıyorum"diye mırıldandı genç adam.

Peter komşu olduklarını açıkladığında da Damien tam tamına bunu söylemişti.Doğrusu genç kız bu kez ne anladığını merak ediyordu.

"Umarım benim özrümü kabul edersin Lyn.Ben arkadaş kalmamızı istiyorum"

Genç kız biraz rahatladı.Belki de genç adam samimiydi."Bunu bende isterim" dedi genç kız.

Eve geldiklerinde Damien oldukça kibar davrandı.Derhal koşup kapısını açtı.İçeri girmesini bekledi. "Çizimi yapar yapmaz bana bildirirsin,değil mi?"

"Evet bana güvenebilirsin.Teşekkür ederim Damien."

"Asıl ben teşekkür ederim,Lyn."

Genç kız o tuhaf duygudan kurtulmanın verdiği rahatlıkla altıncı kata çıktı.Artık bu mesele çözümlendiğine göre iki çok çekici erkek tarafından arzulanmanın tadına varabilirdi.Dairesine geldiğinde içinde bir başarı duygusu doluvermişti.Telefon çalıyordu.Ahizeyi eline aldığı anda yüzünde hala gülümseme vardı.

"Lynette,sen misin" annesinin sesi heyecanlı ve endişe doluydu.

monalizasmile

20.12.2006 18:54

İşte suçlamalar başlıyor diye düşündü,Lyn.Birdenbire annesiyle eskiden konuşurken kalbinde beliren sancıdan eser kalmadığını fark etti.Oldukça sakindi.Kendini özgür hissediyordu. "Evet benim anne" diye yanıtladı sakın bir sesle.

"Nerelerdeydin?Seni defalarca aradım"annesinin sesi suçlayıcı ve sertti.

"dışarıdaydım.Bir sorun mu var?"

"Masum rolü oynamaktan vazgeç Lynette.Seni neden aradığımı biliyorsun.Seni o adam hakkında uyarmıştım.Onunla dışarıda görünüp aile adını nasıl sokağa atarsın?Delvene açıkça onunla aranda bir ilişki olduğunu bildirdi bana."

Delvene söylemişti.Normalde Lyn bu sözleri duyunca kötü olurdu ama bu gün böyle suçlamaların hiçbir etkisi olmuyordu. "Bunun doğru olduğunu zannetmiyorum" dedi annesine."Aslında benim onunla işim bittiğinde Delveneye olacağını söyledi ona."

"Annesi dehşete kapılmıştı. "Lynette derhal eşyalarını toplayıp eve dönüyorsun"

O yaşama dönmek mi!Asla."Üzgün olduğuna üzgünüm anne,ama seni temin ederimki üzülecek bir şey yok anne.Peter Kelso benim için sadece kibar ve iyi bir arkadaş sadece.Delvene ile sadece alay etti.Charles Sincleir ile tanışmam için sanat galerisine götürdü beni dün gece.Onu tanıyor sundur anne.Bu gün benim üç yatak örtümü satın alıp,daha fazlası için de komisyon verdi.Örtülerim onun sergi salonunda tanıtılıyor.Bana on iki bin dolar ödedi.Gördüğün gibi kendi işimi halledebiliyorum.Babamın da senin de benim için üzülmenize gerek yok."

Hattın diğer ucunda korkunç bie sessizlik vardı.Başarısına dair en ufak bir sevinç belirtisi yoktu.Bu duruma daha fazla tahammül etmek zorunda değildi."Lütfen babama dükkan açmayacağımı söyle.Bunu duyunca rahatlayacağını biliyorum.Delveneye de istediği zaman Peter Kelsonun yatağına koşabileceğini söyle.Benim niyetim yok.Sanırım haberler bu kadar.Burada çok meşgulüm ve mutluyum.Artık yuvam burası.Hoşçakal anne."

Hattın diğer ucunda hala sessizlik vardı.Lyn yavaşça ahizeyi yerine koydu.

Dudaklarına hafif bir gülümseme yayıldı.Peter onunla gerçekten ilişki kurma niyeti taşıyordu ama en azından bu konuda açık ve dürüsttü.Hep düşündüğü gibi davranıyordu.Lyn kapıda o aşına sesi duydu.Bu Peterdi.Genç kız ayakbabilirini çıkartıp kapıyı açmaya gitti.Genç adamın üstünde şort ve üzerinde sonuna kadar git yazan bir tişört vardı.

Peter çantasını ve arabasının anahtarlarını uzattı. "Telefonla yemek ısmarladım.Bana katılmak ister misin?"

Onun teklifini reddetmek mümkünmüydü."Tabii gelirim."

Genç adam bir kaşını kaldırdı."Bu tehditkar bir cevap.O süs köpeğiyle yorgun bir gün mü geçirdin?"

Süs köpeği mi.Genç kız günün tüm gerginliğini atarak gülümsedi.

"Biraz yorucuydu.Ama sonunda kendi kararlarımı uygulattım ve benim çizgime getirdim onu."

Peterin gözleri parladı. "Gördün mü.Bana ihtiyacın yoktu.Sen kendi yolundasın.Lyn."

"Sana teşekkür ederim."

Genç adam başını salladı.Ben biraz hızlandırmış olabilirim ama asıl ilerleyen sensin.Sanırım bunu şampanyayla kutlamak gerek."

"Hayır teşekkürler.Ben sadece yemek ve sohbet için geliyorum"

Genç adam alaycı bir tavırla gülümsedi. "Sen aksini söyleyene kadar masumiyetin emin ellerde kızım.Bu arada yemek ve sohbet de iyidir.İnsanın iştahını tatmin etmesi bile zevklidir.Şu yada bu olması fark etmez.Kapım sana her zaman açıktır."

Genç kız gülerek kapısını kapattı ve aceleyle üstünü değiştirmeye gitti.

Başkalarının neler düşündüğü önemli değildi.Peter Kelso ile zaman geçirmeyi seviyordu.Damien yanılıyordu.Peterin umursadığı ve önem verdiği şeyler de vardı.Lyni yardım edecek kadar önemsiyordu.Adı

kötüye çıkacak olsa da annesi ve Damiene karşı onu sonuna kadar koruyacaktı.

monalizasmile

21.12.2006 13:53

DOKUZUNCU BÖLÜM

"Sanırım parmaklarıyla başlamam gerek.Gerektiği gibi ilgilenildiğinde parmaklar son derece heyecan verici olurlar.Bacaklarından yukarıya uzanan harikulade heyecan dalgalarını düşün.Düşünsene.Heyecan verici değil mi?"

Lyn onun sözlerini beyninden uzaklaştırıp kendini işine vermeye çalışıyordu ama Peterin bombardımanı kesintisiz sürüyordu.

"Heyecanını tutabilirsen sana dirseklerine neler yapabileceğimi gösteririm.Ben dirseklere bayılıyorum.Seninkiler de özellikle çekici.Bunu ayak tabanlarının,dizinin arkasındaki yumuşacık tenin ve bacaklarında usulca uzun uzun dolaşan ellerimi düşün.Hafifçe hırpalayarak.Bütün bunları atlatabilen..."

Lyn düşüncelerinden ayakları ve elleri silerek içini çekti."Peter...Lütfen konsantre olmaya çalışıyorum. Mark Eden için çizmeye çalıştığı yatak örtüsü bir türlü istediği gibi olmuyordu.Tatmin olacağı deseni bulmak tam üç haftasını almıştı ve tamamlanan desen önündeydi.Eskiz yemek masasının tamamen üstünü kaplıyordu.Çizgiler mükemmeldi ama renklerde uymayan bir şey vardı hala.

"Ya da birlikte duş alabilirdik" diye konuşmaya devam etti Peter.Fantazilerinden söz etmeye bayıldığı belliydi."Yani aynı sonuca başka yoldan varabilirdik.Saçının tel tel şampuanlandığı oldu mı hiç?Tanrıya şükür fazla su parası gelmiyor yoksa ben iflas ederdim.Sen benim göğsümü sabunlarken ben..."

"Sen hiç ciddi olamaz mısın?" diye sordu Lyn.

"Ciddiyim.Ah şimdi sorunu anlıyorum.O masaya eğilmekten boyun kasların tutulmuş.Sana güzel yağlı bir masaj yapmama ne dersin?Lazım olur diye geçen gün bir şişe almıştım.Böyle bir masaj yapacak olsaydım şuradan başlardım.."

Omuzları gerçekten sertleşmişti.Bu adam gerçek bir canavardı.Karşısında rahatça koltuğa kurulmuş ayaklarını sehpa uzatmış,gülümseyen Petere baktı. "Hiçbir yerden başlamayacaksın.Lütfen dikkatimi toplamama yardımcı ol.Bir türlü olmuyor."

Kaslarını gevşetmek için arkaya doğru eğildi.Uzun uzun eserini seyretti.Bir şey yanlıştı.

Peter kalkıp onun arkasına geçti.Lyn istediği sessizliği sağlamıştı ama bu seferde genç adam fazlasıyla yakındı.

Bazen genç kız onun harekete geçmesini,sarılmasını ve kendinden geçinceye kadar öpmesini istiyordu.Ama Peter böyle bir şeyi asla yapmıyordu.Ne zaman dokunsa dostça oluyordu.Lanet olsun!Lyn onunla yatmayı teklif etmeyecekti.Genç adam eğilirken doğallıkla ellerini onun omzuna yerleştirdi.Parmakları genç kızın tenine hafifçe değiyordu.

Bu sırada genç adam kumaşlardan birini işaret etti. "Son yarım saat boyunca bunu deniz mavisi zannettim.Oysa daha koyu bir ton olmalıydı.Yanılıyor muyum?"

Lynin gözleri kumaşın üzerinde bir süre görmeksizin dolaştı.Deniz mavisi...Daha koyu bir ton...Düşüncelerini omzunda dolaşan ellerden kurtarıp tüm dikkatini önünde ki desene verdi.Evet doğruydı.Peter saatlerdir bulmaya çalıştığı noktaya dikkatini çekmişti.Oraya daha koyu bir ton kullanmış olsaydı,istediği gibi bir eser çıkacaktı ortaya.Gözleri parlayarak Petere baktı. "Haklısın"

"Ve şimdi aşktan söz edelim.Ya da uzak bir Pasifik adasına gidip eserlerine ilham kaynağı arayalım.Veya gelecek sena Le Mans rallisine katılalım.İsviçre de kayak yapalım.Ama sevişmek en iyisi"

Genç kız hafifçe güldü.Sonra kendini toparlayarak konuştu."Sen aşktan söz etmiyorsun,Peter Kelso.Sen seksten söz ediyorsun."Ama içinden tamda bunu düşünüyordu.

Genç adam baş parmağıyla onun omzunda ki gergin kaslardan birine dokundu.Sonra ellerini çekti. "Kendini çok yoruyorsun,Lyn.Biraz hareket edip gevşemen gerekiyor.Az önce o tonu neden yakalayamadığını biliyor musun?"

"Çünkü sen sürekli dikkatimi dağıtıyordun."

"Hiç de değil.Sen üretemez hale geldin.Üç haftadır kesintisiz çalışıyorsun.Bu ne vücut ne de beyin için iyi değil.Hiç eğlenmeden çalışılır mı?"

"Ama çalışmak da eğlenceliydi.Her dakikasından zevk aldım."

Peter kollarını kavuşturdu. "Ben neden hep iş düşkünü kadınlara takılıyorum Bütün enerjinin oraya

döküldüğünü görüyorum.Bu da bana heyecan veriyor.Kendi kendime düşünüyorum.Bütün bu enerji bana yöneltilmiş olsaydı ne olurdu?
Bir saniye Lyn kendini Peterin hayallerine kaptırdı.Sonra birden kendine geldi.İçinden bu düşlerin devam etmesini istiyordu.Hep Peterle beraber olmayı...
Genç kız yerinden fırlayıp Peterin getirdiği kahve fincanını elinden aldı. Konuşmaya daldıkları için kahvesi buz gibi olmuştu."Sanırım kahve yapsam iyi olacak.Sen de bir kahve daha ister misin."Sesinde zoraki bir neşe vardı.
Genç adam gözlerini devirerek "Bir de beni ruhsuzlukla suçlar" dedi.
"Öyle bir şey hiçbir zaman söylemedim.Elbette bir ruhun var.Sadece onu kendine saklıyorsun.Benimkine sataşmadığın sürece bir sorun yok.Ben duygularımı kendi tarzımla doyururum ve bu asla senin yönteminle olmaz Peter."
"İhmal etmenin rahatlığı.Henüz denemedin.Ama henüz sadece üç hafta oldu.Umut sonsuza kadar dayanır.Zamanı gelecek."
Kahveyi yaptıktan sonra birlikte balkona çıktılar.Işık yandığı sürece Peter akşamları uğramayı adet edinmişti.Akşam yemeği saatini duyurduktan sonra yemek yiyip sohbet ediyorlardı.
Lyn onun bilgisinin zenginliğinden ve bakış açısının genişliğinden büyüleniyordu.Çekici bir erkekti ve artık genç kız onun kendisini istediğine inanıyordu.Lyn Peterin ona vermeyi düşündüklerinden çok fazlasını istiyordu.
"Neden İsviçre ye gidip doruklardan aşağı kaymı yorsun?Eminim zamanın vardır."Aslında genç kız bunu söylerken yanından ayrılmasını hiç istemiyordu.
"Ama içimden gelmiyor.Tabi sende gelmek istersen o başka. Gelir misin?"
"Çok işim var"
"Çok çalışıp hiç eğlenmemek konusunda ne dediklerini bilirsin..."
Genç kız içini çekti. "Bir gün aptallaşırsam sen bana söylersin.Gerçekten Peter neden bir yere tatile gitmiyorsun?"
Genç adam ona doğru eğildi.Lynin nabızı birden bire hızlandı.
"Çünkü istediğim bütün heyecan burada."

Genç kız başını içindeki heyecanı bastırmak için derin derin nefes aldı.Aslında Lyn geldiği günden beri Peterin dairesine giren yada çıkan bir kadın görmemişti.Ama bu konuda genç adamı devamlı takip etmiş değildi.
"Bana aileden hiç söz etmedin" dedi genç kız.Onun karakterini iyi öğrenmek için bu konuyu öğrenmeliydi.
"Ben uzaydan gelme bir yaratığım.Bir sonraki dünyaya geçmeden önce bu dünyanın zevklerini tatmaya çalışıyorum."
Bu saçmalığı dikkate almadı genç kız. "Bilmek istiyorum,Peter."
Genç adam içini çekti. "Yapmak istediğim hiçbir şeye karışmayan çok anlayışlı bir ailem var.Annemin müthiş bir yaşam tarzı var.Kendi ölçüleriyle harika bir kadındır.Ona istediği gibi bir otel açtım.Her zaman müşterilerini neşelendiren bir barmaidı var.Yaşamının sonuna kadar da öyle olacağından eminim.Babam ise tam tersidir.Ağırbaşlı,sorumluluk sahibi bir insan.Matematik Profösörüdür.Yaşamı boyunca aldığı tek tat haftada bir annemle görüşmesidir.Annem onu neşelendirmeyi sever ve onun zekasından da çok etkilenir."
"Evli değiller mi?"
"Hayır.Annem hayatını yönlendirecek bir erkek fikrini asla benimsememiştir.İstediği gibi davranıp kendi kararlarını kendi vermeye bayılır.Bir çocuğu olması fikri hoşuna gitmiş.Bunun için de babamı seçmiş.Harika bir kadındır."
Genç adamın yüzünde şevkat dolu bir ifade vardı. "Aslında babamı da severim.Hayata bakışı dardır ama her zaman benimle ilgili bir baba olmuştur.İstediğim eğitimin masraflarını da karşıladı.Onun sahip olduğu tek aile benim.Hala annemle harika hafta sonları geçiriyorlar.Hikaye burada bitiyor."

monalizasmile

21.12.2006 17:28

Oldukça olağandışı bir hikayeydi.Lyn bunun genç adama çok uyduğunu düşündü."Yasadışı bir çocuk olmak seni hiç rahatsız etmedi mi?"

"Aman tanrım.Hayır" Gülmeye başladı. "Annemle yaşamak o kadar güzeldi ki tutucu aileden gelen okul

arkadaşlarıma acırdım.Tabii annemin başkalarına karşı davranışlarımla ilgili çok katı kuralları yok değil di.Kendisi çok iyi bir insandır.Onun hayatını bu kadar heyecanlı yapan şey,her sabah günün getireceği heyecanları düşünerek neşeyle kalkmasıydı."

"Senin gibi."

Peter göz kırptı. "Ben ondan bir adım öndeyim,çünkü heyecanlı bir şeyin olmasını sağlıyorum."

"Peki bugün ne yaptın?"

"Başka şeylerin yanında senin desenlerine yardım ettim."

"Bu çok heyecanlı bir şey miydi?"

"Değil miydi?"

"Evet,öyleydi diye içini çekti Lyn.Aklına genç adamın vaad ettiği diğer şeyler gelmişti.Peter anne ve babasına çok benziyordu.Duygusal bağlara ne ihtiyaç duyuyor ne de arıyordu.Lyn düşüncelerini tekrar işine çevirdi.

"Sence bu yatak örtüsü için ne kadar istemeliyim?"

"Mımm.En az sekiz bin dolar ve diğer koşulları aynıdır..."

Genç kız kaşlarını kaldırdı."Ben altı bin olur diye düşünüyordum.Sekiz binin çok olmadığından emin misin?Öncekinin iki katı bir iş çıkarmadım ki!"

"Mark Eden için bu para hiçbir şey değildir.Ayrıca sanat eserlerine çok para harcamaya bayılır.Hem pazarlık da eder.Damien muhtemelen ondan yirmi bin dolar isteyecektir.Bu nedenle komisyon istemen önemli.Böylece seni aldatamaz.Damien her zaman büyük lokmayı kapmaya çalışır."

Lyn kaşlarını çattı.Damien onunla sevişmek için fırsatın üzürüne atlamıştı.Ama daha sonra ona karşı duygularında dürüst davranıyor gibi görünmüştü.Yoksa iş ilişkisini bozmamak için mi durumu düzeltmişti?Genç kız bir daha ki karşılaşmalarında onun nasıl davranacağını merak ediyor ve huzursuz oluyordu. Damien arkadaş olmalarını istemişti.Ama bir kadınla erkek arasında fiziksel çekim varken arkadaş olunabilir miydi?Peter yavaş yavaş onunla yatmama fikrini eritiyordu.Lyn bu konuda çok sık düşünmeye başlamıştı. Belki Damienle arkadaş olmak ona karşı duygularının engellenmesini sağlardı.Başka bir erkeğin ilgisi Petere olan ilgisinin dağılmasına neden olurdu.

"Birdenbire çok sessizleştin.Yatağı mı düşünüyorsun?"

Aslında bu doğruydü.Genç kız kendini yakalanmış hissetti. "Sadece kendimin kini.Çok yorgun hissediyorum." Genç adam içini çekti. "Belki de seni yoran parmaklar,eller,kollar ve dirseklerdir.Dirsekler çok hassastır.Gelecek sefere onlardan söz edeceğim.Senin için haksızlık edenlere layık bir uyku dilemeliyim.Ama ben çok iyi kalpliyim.İyi geceler Lyn."

"İyi geceler ,Peter.Tavsiyen için teşekkürler."

"Bu gecelerden birinde tavsiyeme uyacaksın."

Bir adım gittikten sonra durdu,sonra geri geldi.Eli hafifçe genç kızın omzuna dokundu.Lyn soran gözlerle baktı.Peterin yüzünde çok ciddi bir ifade vardı.Koyu gözleri dikkatle bakıyordu."Benim için çok özel bir olduğunu biliyorsun,lyn.Türünün tek örneğisin."

"Henriatta Hala gibi olduğumu söylemiştin"

"Yaşlı Harry ile paylaşmak istemediğim şeylerde vardı."

Örneğin yatağı!Bakışlarını onun ağzından çekti ve dalgınca limana baktı.Onun için özel bir olabilirdi.Ama bütün bunlar onun kendisini bir ömür boyu istediği anlamına gelmezdi."İyi geceler,Peter" dedi kararlı bir sesle.

"İyi geceler" diyerek genç adam uzaklaştı.

Tek kelime bile etmeden gitmişti.

Ertesi gün telefon ettiğinde Damien gerçekten de istekliydi.Ertesi gün saat beşte Lynin dairesine uğramayı önerdi.Böylece bütün çizimi dükkana taşıma zahmetinden kurtulacaktı.Bu iş için özellikle profesyonelce giyinmesi gerektiğini düşündü Lyn.En iyi beyaz pantolonunu ve üstüne sanat okulunda yaptığı bulüzünü giydi.Damien geldiğinde ona hayran hayran bakınca hoşuna gitti.

Malikanedeki davranışına rağmen dış görünüşünde hiçbir şey değişmemişti genç adamın.Damien Mark Eden için çizdiği esere o kadar takdir dolu baktı ki,genç kız memnuniyetten eridi.Ayrıca Peterin söylediği kabul etti ve çek yazdı.Lyn Peteri şahit olarak göztermek için çağırmaya gidiyordu ki Damien onu durdurdu.

"Lyn...Bu gece için bir planın yoksa benimle yemeğe çıkar mısın?Sadece yaptığın işi takdir ettiğim için değil bu.Seni gerçekten tanımak istiyorum.Bu gece olmazsa başka bir gece de olabilir."

Genç kız tereddür etti.Damienden hoşlanıyordu.Peterin etkisinden kurtulmak için fırsat tanıyordu ona.Genç kızın elini tutmuş parmağıyla okşuyordu.Damien çekici bir şekilde gülümsedi. "Sana bir centilmen gibi

davranabileceğimi göstermek istiyorum.”

Bu fırsatı neden vermesin di?Centilmence davranan Damienle geçirilecek bir gece çok hoş olabilirdi.Ayrıca bu gece Peterle asla sonu olmayacak bir ilişkinin başlangıcı olabilirdi.

”Peki buna sevinirim,Damien.Teşekkürler”

”Bu gece mi?Kontratla ilgili işleri hallettikten sonra değil mi?”

”Üstüme uygun bir şeyler giyene kadar beklemen gerekecek.”

Genç adam gülümsedi. ”Memnuniyetle beklerim.”

Lyn Peteri çağırmak için koridora giderken heyecanlanmıştı.Ama Damienle çıkmak için serbestti,öyle değil mi?Peterin kapısına şifreli şekilde vuruken genç kıza rahatsız eden garip bir duygu vardı içinde.

Genç adam kapıyı hemen açtı.Üzerinde şort ve tişört vardı.Tişörtün üzerinde HER DAĞA TIRMAN yazıyordu. ”Ne kadar durgun bir hayat” dedi Peter.Ama nedense daireye gidipte Damieni görünce bütün mizah duygusu kaybolmuştu.”Ah,Damien.Yine modanın önde gelen bir yerinde.Gördüğüm kadarıyla benim yolumu takip ediyorsun.”

Damien onun tişörtünü görünce kaşlarını kaldırdı. ”Pek sayılmaz,Peter”

”Zamanını boşuna harcama.Senin tek amacın imzalamak olduğuna göre imzanı at ve kaybol.” Peter bir kalem çıkarttı.Hepsi imzalarını attılar.”Lynle evlenmeliydin,Damien.Böylece uzun vadede para harcamak zorunda kalmazdın.”

”Bu fikri düşünmeliyim”Genç adamın mavi gözleri Lynin üzerindeydi.

Peter bir kaşını kaldırarak ”Cesur ol ve şimdi sor”

”Peter” diye uyardı genç kız onu.

”Şansın kötüyümüş oğlum.Seni istemiyor.En iyisi arabanı çek,başka yerde oyna”Bunları söyledikten sonra genç kıza gülümsedi.”Lyn ile beraber şansının iyi gidişini kutlayacağız.”

Peterle bir kutlama eğlenceli geçebilirdi ama son kutlamanın gidişatı paek iyi geçmemişti.

”Üzgünüm Peter seninle gelemem.Bu gece olmaz” dedi Lyn.

Damien zafer edasıyla ”Lyn bu gece benim teklifimi kabul etti.”

Birden genç adam koyu gözlerini Lyne çevirdi.Şaşkın görünerek Damiene döndü. ”Eee beni de çağırmayacak mısın?Senin şükran borcun nerde kaldı beyim?Hani adalet duygun?”

”Lynin söz konusu olduğu yerde oldukça bencilimdir.”

”Aha.Rakip istemiyorsun demek.”Sonra genç kıza döndü. ”Onun pençesine düşme riskini göze alacak mısın?Seni ona karşı korumamı istemiyor musun?”

Lyn tereddüte kapıldı.Peter Damienle aralarında geçeni bilmiyordu ama onun bu adamla çıkmasını istemediği her halinden belliydi.

”Sanırım bu gece için onun pençelerinden kaçabilirim.”

Peter başını salladı. ”Sen en iyisi bekaret kemerini tak,Lyn.O bana benzemez” Kapıya doğru gittikten sonra tekrar döndü. ”Yine de yardıma ihtiyacın olursa benim nerede olduğumu biliyorsun” dedi. Ve gitti.Kapı noktayı koyarcasına kapandı.

”Yanılıyor Lyn”

Damienin sesi düşüncelerini bozmuştu.Boş boş bakıyordu.”Ne”

”Bekaret kemerine ihtiyacın olmayacağına yemin ederim.”Sonra gülümseyerek genç kızında gülümseyerek cevap vermesini bekledi.

Lyn gerçekten Damienle çıkmak istiyor muydu?Peteri kaybetmek pahasına olsa da?Amam Peter onun değildi ki kaybetsin.Genç kız kendini zorlayarak gülümsedi.

”Üstümü değiştirmem uzun sürmez.Bu arada bir şey içmek ister misin?”

”Hayır,teşekkürler.Burada durup senin eserini seyretmeyi tercih ederim.”

Lyn tekrar gülümsedi.Ama bu kez kendini o kadar zorlamasına gerek yoktu.”On dakikada hazır olurum”

Genç kız gül rengi elbisesini giydi.Bu ona güven veriyordu.Aslında içinde çeşitli duygular çarpışıyordu.Ama Peter onun özgür olmasını istemişti öyle değil mi?O bağlara inanmazdı.Damienle çıkıp gitmesine hiçbir tepki vermemişti.Şimdi niye kızıyordu?

Ama o zaman farklıydı.Peter onu Damienle çıkmaması için sıkıştırmamıştı.

Ya Damien!Lyn gelecekte onun neler yapabileceğini bilmiyordu.Genç adam inanılmayacak kadar yakışıklıydı ve bu gece birlikte yemeğe çıkmasını istemişti.Doğrusu genç kızın bu ilgiye ihtiyacı vardı.

ONUNCU BÖLÜM

"Bu elbiseyle yarattığın etki tartışılmaz" Damien Lyni görünce ağzından bu kelimeler döküldü.

"Teşekkür ederim." Bu kez kendini biraz zorlayarak gülümsemişti.

Tam daireden çıkmış asansöre gidiyorlardı ki genç adam sanki Lynin düşüncelerini okumuş gibi "Kelsoya karşı çıktığına memnun oldum.Dayanılmaz bir adam.Ara sıra karşı çıkılması gerek"

Genç kız Petere ne kadar çok şey borçlu olduğunu düşündü.Tam gerektiğinde yanında olmuş,sayısız şekilde anlayışlı ve yardımsever davranmıştı.

Aslında şimdi Damieni burada bırakıp gitmek istiyordu.Ne olursa olsun Damienin bu geceyi Petere karşı kazanılmış bir zafer olarak görmesini istemiyordu.Petere ihanet etmiş gibi hissediyordu kendini.Sonunda seçimini yaptı.Aklı başında hangi kız olsa bunu yapardı.Damiene fırsat vermeyecekti.

Aslında bu fırsat başlamadan bitmişti.Bütün konuşmayı Damien yönlendiriyordu.Yol boyunca önceki başarılarından bahsedip durmuştu.Kendinden söz etmekten başka zevkli yok gibiydi.

"Beni dinlemiyor musun?"

"Dinliyorum" diye cevap verdi telaşla.

"Bence bu benim en büyük başarılarımdan biri ama seninde fikrini almak istiyorum."

"İşte geldik" Neon ışıklarıyla HUBERTS yazan bir yere gelmişlerdi.Son günlerin en gözde restourantıydı bu.Genç adam imalı bir şekilde sordu. "Buraya daha önce gelmemiş miydin?"

Genç kız kaşlarını çattı.Bu adamın kendisinden ne istediğini bir bilseydi."Hayır gelmedim,ama kız kardeşim gelirdi.Yemeklerinin harika olduğunu söyledi bana"

"Dekordan söz etmiş miydi?"

"Hayır,hatırlamıyorum."

"Eminim senin gözlerin kardeşinden daha dikkatlidir"

Dekor mu?Tamam bu Damienin eseri olmalıydı.Lyn içini çekti.Onun yemek teklifini kabul ettiğine göre dinlemesi gerekiyordu.Resouranta girer girmez genç adam hükümdar pozlarına girmişti. "Sence kaliteli bir restaurant için kaliteli bir dekor değil mi bu?"

Lyn içinden hayır dedi.Çok kaba bir dekordu bu.

"Çok mm çarpıcı"

Bu yeterli değildi.Damien daha fazlasını istiyordu. "Hoşuna gitmedi mi?"

Lyne herhangi bir hastane koridorundan farksız gelmişti,ama eşyalar çok pahalıydı."Mükemmel Damien.Sen bir dahisin"

Genç adam bu iltifat karşısında kremalı çilek yiyormuşcasına yutkundü.Garson onları güzel bir masaya oturttu. "Tabii.Peter Kelso benim buradaki çalışmamı takdir edecek kadar zeki değil.Bu konuda çok kötü yazılar yazdı.Onun sana yaklaşmasına izin vermemene sevindim,Lyn.O adamda ruh yok."

"Ben bunu söyleyecek kadar ileri gitmezdim"

"Senin eserlerinde olduğu gibi aşık güzellikleri göremeyecek kadar kör değil elbette.Ama o adam sadeliği takdir edemez.Kaba çarpıcılıktır onun tarzı"

Lyn kibarlığı genç adam ona sormadan yemek ismarlarken de bırakmadı."Lezzet denince bunlar yenmeli.Sen de bunları yemelisin.Ben sadece Burgundy içerim.Fransadayken bağları özellikle gezdim.Ben oradayken..."

Lyn onu konuşurken izliyordu.Gözlerini,ellerini,dudaklarını kullanım tarzından adamın kendini beğenmişliği belliydi.Peter bu adamla elbette alay ederdi.

Genç adamın monoloğu bitti.Çünkü bakışları daha ilginç bulunduğu bir konuya çevrilmişti.Baktığı yere dönünce Lyn Delvenenin restaurantın girişinde birinin kolunda Damiene baktığını gördü.Güzel yüzü şaşkın şaşkın bakıyordu.

Lyn herhalde kız kardeşini bu kadar yakışıklı bir erkekle gördüğü için şaşırды diye düşündü.İlk kez kardeşinin gelip bir adamı başından almasını istiyordu. Damienle Delvene birbirinden hoşlanıp kendisini bu anlamsız kibarlıktan kurtarmalarını çok istiyordu.Ama Delvenenin güzel yüzünde yorgun bir ifade vardı.Belli ki Peterle yaşadığı acı karşılaşmayı unutmamıştı.Genç kızın yeşil gözleri yine Damiene döndü.Güzellik güzelliğe bakıyordu.Lyn ona cesaret vermek için el salladı.

Damiene dönerek "Bu benim kız kardeşim" dedi.

"Kız kardeşin mi?Aman Tanrım birbirinize hiç benzemiyorsunuz..O o kadar..."

"Mükemmeldir." Diyerek onun cümlesini tamamladı genç kız."Onu çağırayım mı?Sence de birlikte yememiz

iyi olmaz mı?Bu kez ipler kendi elindeydi.Tıpkı Peter gibi gelişmeleri yönlendiriyordu. Delvenenin bu davete ilk tepkisi tereddüt ve kuşku oldu.Bu güne kadar kardeşi onu hiç yanında istememişti.Ancak Damienin cazibesi tereddütünü yenmişti.Lun böyle olacağını biliyordu.

Karşılıklı tanışmalar kibarca yapıldı.Delvene yapılan yemek davetini kabul etti.
"Burası harika bir yer.Gerçekten kaliteli.En iyi yiyecekler ve kaliteli müşteriler burada."

"Daha önce buraya gelmemiştin değil mi Nette."

"Hayır gelmemiştim,Delly"

Delvenenin ağzı sımsıkı kapanmıştı.Lyn onun tepkisini fark etmemiş gibi devam etti. "Dekor Damienin eseri.Buraya fikrimi almak için getirdi beni.Eminim senin fikrini de almak isteyecektir."

Delvene coşkuyla iltifatları sıraladı.Lyn de sürekli onun ukalalık yapacağı konuları açarak oyun oynuyordu.Ama artık bu oyun sıkılmaya başlamıştı.

"Lyn.."Delvene Nette adını bir daha ağzına almamıştı."Az önce Damiene Peter Kelsodan ayrılmanın ne kadar güzel bir fikir olduğunu söylüyordum.Annem bu yüzden seni çok merak etti.Senin gerçek bir centilmenle çıktığını sötlediğim zaman eminim çok rahatlayacaktır" dedi.

"Lyn sadece iş için onunla ilişki kurdu"

"Oh başka bir şey olmadığına eminim."

Lyn öfkelenmişti."Bütün deliller aksini gösterirken nasıl olurda insanların yanlış yönde yorum yapabildiklerini anlamıyorum"

Delvene hayretle gözünü açtı."Ne demek istiyorsun?O adamın adımızı lekelemesine fırsat verecek bir şey mi yaptın yoksa?"

Damien gülümsedi. "Bu Peter Kelsonun özelliği.Herkesi mahçup duruma düşürmeye bayılır.Ama Lyn bugün ona gereken dersi verdi.Bu nedenle ailene endişelenecek bir şey olmadığını söyleye bilirsin Delvene"

Lyn artık dayanamayacaktı. "Damien çok haklı.Bu gün istemeden de olsa Petere ters bir cevap verdim.Oysa bu gece onu bizimle gelmesi için çağırmalıydım.Onun varlığı bu geceye tarifsiz bir güzellik katardı."

Damien ve Delvene şaşkınlıkla baktılar ona.

Lyn buz gibi bir sesle devam etti. "Peter Kelso bu güne kadar tanıdığım en iyi insan,gerçek bir dost olduğunu düşünüyorum.Onunla tanıştığım için her zaman gurur duyacağım.Onunla her düzeyde bir ilişki benim için şereftir."

Ve ayağa fırladı.

Henüz tatlı servisi yapılmamıştı ama Lyn yeterince tahammül etmişti.Peter hakkındaki densizlikleri bardağı taşırılmıştı.Böyle boş insanlarla daha fazla zaman harcamayacaktı.Kibar olmanın da canı cehennemeydi.

"Şimdi eve gidiyorum.Lütfen kal Damien.Sizin eğlenenizi bölmeye hakkım yok.Hepinize iyi geceler"

Kibarca gülümsedikten sonra topuklarının üstünde dönerek gururlu bir şekilde uzaklaştı.Tıpkı Peter gibi özgürdü,istediğini yapabiliirdi.

Damien onu sokakta yakaladığında ondan iyice bıkmıştı.Genç adam "Ne yapıyorsun Tanrı aşkına?"

"Ne yaptığımı sana söylemişim.Delveneye dön Damien.İyi eğlenirsiniz."

Demek sorun bu.Kıskanıyorsun.Bak kardeşinle ilgileniyor gibi göründüysem özür dilerim.Seni üzdüğümü fark etmedim.Emin olabilirsin ki..."

"Kıskanmıyorum.Ciddiydim.Delveneye istediğin gibi davranabilirsin.Onu masamıza davet etmemin nedeni de buydu.Sadece geri dön ve devam et.Ben eve gitmek istiyorum."

"Öyleyse seni ben götürürüm.Kendi başına gitmene izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

"Damien bu konuyla ilgilenmiyorum.Dolayısıyla Delveneyi çekici bulmada beni ilgilendirmiyor.Dürüst konuşmak gerekirse ikinizin birbirinize çok uygun olduğunuzu düşünüyorum.Seninle çıkmam hataydı.Şimdi lütfen olayı zorlaştırma."

"Aynı zamanda Kelse meselesi de var,değil mi? O ahlaksızın seni etkilemesine izin verdin"

"Sana bir şey söyleyeyim mi?Kelso ile anlamsız ve sonu olmayan bir ilişki içindesin.Onun için basit bir eğlenceden farkın yok.."

"Yeter artık" diye haykırdı Lyn.

"Yeter mi?Daha başlamadım bile.Onu desteklemeye kalkman beni hasta etti.Şimdi ise..."

"Yeter artık.Benden hoşlanmanın nedeni bu mu?Peteri 1-0 yenmek mi?"

"Elbetteki hayır.Ben istemediğim bir kadının peşinden koşmam."

Belki onu istemişti.Delvenenin çekiciliğine kapılmayacak kadar değil ama."Boş ver Damien.Seninle çıkmamalıydı.Seninle istediğim tek ilişki iş ilişkisi.Ama senden bu gece barış içinde ayrılmak isterim.Ayrıca

Peter hakkında söyleyeceğin hiçbir şey fikrimi değiştirmez”

Ama yine de onun sözlerinden incinmişti.Peterin birlikte olduğu sayısız kadınların hatırlatılmasından nefret ediyordu.

Damien başka bir Şey söylemedi.Kibarca vedalaşıp ayrıldılar.Lyn Damienin onu kapıya kadar götürme teklifini reddetti.

Artık bu konuda düşünmeye değmezdi.Aklı Peterdeydi.Asansöre girip en üst katın düğmesine bastı.Bu asansörde Petere ait anılar vardı.Asansör durunca Lyn Peterle paylaştığı kata girdi.Aslında onunla her Şeyi paylaşmak istediğini biliyordu.Bakışları gen adamın kapısına döndü.Peter Kelsoyu seviyordu.Bütün yüreğiyle ve varlığıyla.Onunla olmak istiyordu.Bu onun koşullarında olsa bile kabul edecekti.Gelecekte ne olursa olsun umurunda değildi.

Kendi kendine “Sadece bir kere yaşayacaksın” dedi.Peter ona ne vermek istiyorsa büyük bir Őkranla kabul edecekti.Peterin kapısın o alışagelmiş işaretle vururken bacakları titriyordu.

monalizasmile

22.12.2006 19:10

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Lyn müzik sesini ancak kapıya yaklaşınca duyabildi.Birden donakaldı.Peterin yanında biri olabileceğini düşünmemişti.Kendisi buna ihtiyaç duyduğu için onun bekleyeceğini düşünmüştü.Neden beklesin ki?Damienle çıkmıştı.Peter ona birlikte kutlama teklif etmişti.O ise reddetmişti.Başka bir kadınla olsa onu suçlayamazdı.Ama yine de böyle bir Şey varsa gen kız öleceğini hissedirdi.

ne eğilerek kulağını kapıya dayadı.Hiç bir Şey duymadı.İçeride süregelen bir konuşma yoktu.Ama içeride çalan müziği duyunca kahroldu.Bir aşk Şarkısıydı alan.

Peteri yatakta sevişirken düşününce kahroldu.Hayış!Seks yaparken.Yetenekli bir partnerle olabilirdi.Konuşamayacak kadar meşgul olabilirdi.

Lyn sessizce kendi dairesine doğru yürümeye başladı.Bu kadar çabuk başkasını bulduğuna göre ona gitmemesi gerektiğini söylüyordu onuru.Ama Lyn buraya taşındığından beri hiçbir kadın ziyaret etmemişti onu.Hemen hemen her gün beraber olmuşlardı.Hatta her gece.Ve Lyni bekleyeceğini söylemişti.

Lyn başını salladı çaresizlikle.Onu seviyordu,ona ihtiyaı vardı.Başka bir kadınla beraberse bile bunu bilmeliydi.Tekrar kapısına giderek vurdu.Umutla bekledi.

Çok bekliyor gibi geliyordu saniyeler geçtikçe.Gelmiyordu.Meşguldü.Yarıda bırakmak istemiyordu.Lyn gözlerinden yaşlar süzülerek kapıdan uzaklaştı.Kendi kendine Peter Kelsoyu sevmekle ne kadar aptallık yaptığını düşünüyordu.Krcesine anahtar kilit sokup çevirdi.Kapı açıldı.

“Lyn”

Koridora bir anda müzik yayılmıştı.Gen adam kendi kapısında üzerinde bornozla duruyordu.Saçları ıslaktı.Gözleri sorarcasına bakıyordu.Ortamın gerginliğini kendisi yaratmıştı.

“Kapıya sen mi vurdun?” diye sordu usulca.

“Evet.Ama...müzik..Yanında biri vardı.”

Gen adam başını sallayarak gülümsedi.“Ben senin yanında biri olduğunu sanıyordum.Ama eve yalnız dönmüşsün.Ve erken.Ve zgn.Damien canını mı sıktı?”

Yalnızdı.Lynin rahatlaması o kadar önemliydi ki onun sözlerini duymadı bile.Peter yalnızdı.önemli olan tek Şey buydu.

Gen adam ona elini uzatarak sordu. “Senin için bir Şey yapabilir miyim Lyn?” diye sordu.

Gen kızın gözlerine yaşlar dolmuştu.öyle cömert öyle vericiydi ki.Ne zaman bir Şeye ihtiyaı olsa geri evirmemişti.

“Evet.çok geç olmadıysa sana katılmak istiyorum.”

“Böyle bir Şey için asla geç değildir.”

“stmdelikleri değiştirmek istiyorum”

“Nasıl istersen.”

Senin istediğini istiyorum dedi içinden ama dışından “Bir dakika sonra geliyorum.Beni bekleyecek misin?” dedi.

“Bir adım bile atmayacağım”

Gen adamın tebessümü içini ısıtmıştı.Uçarcasına yatak odasına gitti.Peter onu beklemişti.Onu

istemmişti.Elbisesini çıkartıp evde giydiği sabahlığı geçirdi üstüne.İpek sabahlık çıplak vücudunu okşarcasına sarıyordu.Genç adamı düş kırıklığına uğratmaktan korkuyordu,deneyimsizdi.Her halde Peterin tecrübesi ikisine de yeterdi.

Acele hareketlerle o eşsiz yatak örtüsünü omzuna attı.Peter o örtünün altında istemişti onu.Yavaş yavaş ilerledi,kapıyı kilitledi ve sevdiği adama gitti.

Peter Kelsonun neredeyse çok olduğu bu gibi anlar çok az olsa gerekti.Bir saniye kadar sürdürdü bu ama ikinci saniyede her şeyi kavradı.

"Lyn...." Sesi titriyordu.Gözleri derhal genç kızın gözlerini aradı. "Eğer,Damien seni incittiyse onu öldürürüm.Ama bu..bunu duygusal bir alt üst oluşla yapmalıyım.Kendinden emin olduğunda..."

"Eminim.Damienin bununla hiçbir ilgisi yok."Peterin tavrının altında öz güveni sarsılıyordu. ""Her zaman bunu istemedin mi?"

"Evet ama..."

"Fikrini mi değiştirdin?"

"Benim fikrim hiçbir zaman değişmedi.Her zaman da bunu söyledim."

Genç kız derin bir nefes alarak sakinleşmeye çalıştı.

"Lütfen bana inan."

Genç adam birkaç saniye tereddüt etti.Ama bu Lynin ömründe ki en uzun birkaç saniyeydi.Sonra uzanıp yatak örtüsünü aldı,genç kızın elini tuttu,gözleri çok ciddiydi.Berberce oturma odasına girdiklerinde yatak örtüsünü sandalyenin üzerine bıraktı.

Lyn onun bu umursamaz hareketinden incindi."O yatak örtüsü için elli bin dolar önermiştin" diye hatırlattı.

"Sen daha çok önemlisin"

Bir kolunu genç kızın omzuna atarak balkona çıkarttı.Oturma odasındaki masa lambası balkonu aydınlatmaya yetmiyordu.Yıldızlar bu kadife gecede parıldıyorlardı.

"Buraya çıkmaya bayılıyorum.Öyle güzel ki!"dedi Lyn mutlu bir şekilde.Petere dönüp baktığında gözleri pırlı pırlı parlıyordu. "Seninle" diye ekledi.

Genç adam usulca onu kollarının arasına aldı.Bir eli uzanıp yüzündeki saçları geriye itti.Dudakları genç kızın şakaklarında sıcak öpücüklerle geziniyordu."Bunu yapmayı o kadar uzun zamandır istiyordum ki." Eliyle onun çenesinin altına dokunarak yukarı kaldırdı. "Bırak bütün dünya görsün.Melekler görsün."

Ve sözcükler yerini dudaklardan dudaklara dökülen sözcüklere çevirdi.Peterin öpücüğü duygu yüklüydü.Genç kız kendini tamamen ona vermek istiyordu.Ama Peter onu durdurdu.Biraz kendinden uzaklaştırdı.Lyni kırılacak bir bebekmiş gibi tutuyordu.

"Bunu senin en güzel şekliyle yaşamayı istiyorum.Eğer yeterince hazır değilsen,Stres altındaysan,başka bir şeye tepki olarak yapıyorsan iyi olmaz.Bu gece neler olduğunu bana anlat,Lyn."

"Bu gece hakkında konuşmak yukarı kaldırdı. "Bırak bütün dünya görsün.Melekler görsün."

Ve sözcükler yerini dudaklardan dudaklara dökülen sözcüklere çevirdi.Peterin öpücüğü duygu yüklüydü.Genç kız kendini tamamen ona vermek istiyordu.Ama Peter onu durdurdu.Biraz kendinden uzaklaştırdı.Lyni kırılacak bir bebekmiş gibi tutuyordu.

"Bunu senin en güzel şekliyle yaşamayı istiyorum.Eğer yeterince hazır değilsen,Stres altındaysan,başka bir şeye tepki olarak yapıyorsan iyi olmaz.Bu gece neler olduğunu bana anlat,Lyn."

"Bu gece hakkında konuşmak istemiyorum Peter.Lütfen....Beni böyle kabul edemez misin?"

Genç adam onun yüzünü avuçları arasına alınca Lyn boğulur gibi olmuştu.Vücudunun geri kalan kısmı pelteleşmişti.

"Bu senin için ya travmatik olur yada dünyanın en güzel deneyimi.Hangisini seçerdin?"

"İyi olmasını istiyorum"

"Öyleyse her şeyde olduğu gibi,en iyiye ulaşmak istiyorsan dikkatini dağıtacak hiçbir şey olmamalı."

Genç kız ona çaresizce bakarken birdenbire bütün vücudu korkuyla ürperdi."Peter ben kararımı verdim.Bunun ikimiz içinde en iyisi olmasını istiyorum ama bu konuda hiç tecrübem yok."

Peterin yüzünden mutlu,tatlı bir gülümseme geçti."Bu harika!Öyleyse hiç yanlış eğitim almadın demektir."

Lynin boğazından asabi bir kıkırdama çıktı.Her şeyi çok saçma kavramlarla açıklıyordu.Ama birden onun Peterin her zaman kullandığı kavramlar olduğunu fark etti."Keşke..."

"Keşke ne"

Keşke bu oyundan çok daha fazlası olsaydı diye düşündü."Sanırım sen iyi bir eğiticisin,iyi bir eğitici."

"Senin için iyi bir eğitici olacağım.Çıplaklık konusunda rahat mısın?Söylemek istediğim vücudunla rahat mısın yoksa örtünmek mi istersin?"

"Ben...vücudumla yaşayabiliyorum.Tam olarak Delvenenin ki gibi değildir ama ben kendi durumumu önemsemem."

"Delvene.."Genç adam bu ismi tekrarlayarak oturma odasına getirdi onu."Güzel bir saks olayı için gereken tek şey güzel bir vücut değildir,Lyn.Önemli olan o vücudun içindeki insandır.Kendini bırakan...her şeyin olmasına izin veren insan."

Genç adam onun sabahlığını çözüp çıkarttı.Bu arada hafifçe kollarını okşadı.Gözlerini Lyninkilerden ayırmıyordu.Önemli olanın vücudu değil kendisi olduğunu kanıtlamaya çalışıyordu sanki.Lynin ellerini tutup kendi kemerine yerleştirdi.

"Şimdi sıra bende "dedi yumuşak sesle.

Genç kızın parmakları öylesine titriyordu ki düğümü çözmekte güçlük çekiyordu.Sonunda açabildiğinde tıpkı onun gibi bornozu omuzlarından indirip onu çıplak bıraktı.Düşünmeden hareket ettiği zaman daha kolay oluyordu.

"Dans et benimle " dedi genç adam.

Vücuduna elektrik çarpmış gibi olmuştu.Ama müziğin ritmine kendini bıraktıklarında vücutlarının farklı yerlerinin temasları yeni boyutlar katmaya başlamıştı bu heyecana.Genç kadın vücudunu tanımaya başlamıştı.

Erkek vücudu ne kadar farklıydı.Sert,güçlü,adaleli.Kendininki ise yumuşaktı.Kollarını onun boynunda birleştirerek ona sarıldı.Artık utanmıyordu.

"Şimdi biraz rahatladın mı?"

"Mımmm"

Genç adamın elleri onun bel kemiğinde gezinirken biraz daha yaklaştı. "Bana ne olduğunu anlat Lyn.Bu gece bana gelmene neden olan ne?"

Genç kız içini çekip başını ona dayadı.Artık bu konuda konuşmaktan rahatsız olmuyordu."Damien konusunda haklıymışsın."

"Delvene onun ayaklarını yerden kesti."

Lyn başını kaldırıp şaşkınlıkla ona baktı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Az önce Delvene aklındaydı senin."

"Ama artık değil.Artık ben etkilenmiyorum.Onların ne kadar boş ve donuk insanlar olduklarını bilemezsin Peter"

"Sanırım bu konuda iyi fikirlerim var."

Genç kız güldü. "Ne yaptım biliyor musun?"

"Anlat bana"

"Onları tanıştırdı.Çof fazla dayanılmaz olduklarında da terk ettim."

"Çok acımasızsın."

"Evet.Sadece sen olsaydın ne yapardın diye düşündüm ve yaptım."

Peter gülümsedi. "Senin akıllı bir kız olduğunu biliyordum.Ayrıca göğüslerinin bana öyle değmesine de bayılıyorum.Devam et.Çok tatlı."

"Sana gelmemin nedeni Delvene yada Damien değil Peter."

"Bunu biliyorum Lyn.Sadece senin de bilmeni istedim."

Sonra bakışları arzuyla doldu ve genç kıızı delicesine öpmeye başladı.Lyni kucağına alıp yatak odasına taşıdı.Genç adam onu yastıkların üzerine bırkınca Lyn kendini kaybeder gibi oldu.Peterin elleri onun vücut kıvrımlarında gezinmeye başlatınca Lyn ona sarılıp öpmeye başladı.Peter uzaklaştı. "Yavaş acele etme.Birak sonsuza kadar sürsün"

Bu arada karanlıkta oldukları için memnundu Lyn.Peterin onun sevgisine ne kadar muhtaç olduğunu anlamasını istemiyordu.Elini yüzüne dokundurunca Peter elin tutup ona yardımcı oldu. "Bana böyle dokunmanı istiyorum."Genç kız onun dediklerini yapıyordu.Ama bu konuda öyle tecrübesizdi ki nasıl yapabileceğini bilmiyordu.

"Harika değil mi?Şimdi sana heyecanı nasıl yükselteceğini göstereceğim."

Ve dediğini de yaptı.Artık Lyn kontrolü tamamen ona bırakmıştı.

"Peter..." diye inledi ne olduğunu bilmediği bir şeyi istercesine.

"Dayanılmayacak hale geldi mi?"

"Evet.Hayır.Bilmiyorum."

"Az sonra.." diye söz verdi Peter.

Ve genç kız bambaşka bir boyutta titredi.Arkt başka hiçbir şeyin önemi yoktu.Sonunda halsiz bir şekilde onun kolları arasına uzandı.

"Memnun musun"

"Evet"

"Bence bunu günlük uğraşı haline getirmeliyiz.Henüz denemediğimiz o kadar çok şey var ki"

"Daha çok mu?Herhalde tecrübesiz biriyle iyi olmuyordur?"

"Sakin bir daha kendini küçümseme.Sen olağanüstü bir kadınsın.Daha güzelini düşünemiyorum bile"

Birbirlerine sarılıp öptüler.Genç kadın onun yüreğindeki sevgisini anlamasını istercesine sımsıkı sarıldı.

"Ne olağanüstü olduğunu görmüyor musun?Bana yine yaramazlık yaptırıcaksın."

Lyn güldü.Bu adam çılgındı,kötüydü,onu çok seviyordu.Ona ait her şeyi seviyordu.Peter hafifçe onun göğsüne dokundu. "Çok güzelsin Lyn."

"Böyle düşündüğüne sevindim."

"Biliyorum.Sen şimdi uyu ve rüyanda tırmanacağımız yeni dorukları gör."

"Mımmmm"

"Ama böyle sarılırsan..."

"Yarın" ve içinden yarın ve daha sonraki günler diye geçirdi.

Peter içini çekip ona sarıldı. "Ben sabırlı bir adamım."

Lyn de öyle düşünüyordu.Müthiş sabırlı bir adam.Delvene Damien ve bütün geçmişi bu gecenin güzelliğinde kaybolmuştu.Güzel bir uykuya daldı.

monalizasmile

22.12.2006 19:10

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Lyn müzik sesini ancak kapıya yaklaşınca duyabildi.Birden donakaldı.Peterin yanında biri olabileceğini düşünmemiştir.Kendisi buna ihtiyaç duyduğu için onun bekleyeceğini düşünmüştü.Neden beklesin ki?Damienle çıkmıştı.Peter ona birlikte kutlama teklif etmişti.O ise reddetmişti.Başka bir kadınla olsa onu suçlayamazdı.Ama yine de böyle bir şey varsa genç kız öleceğini hissedirdi.

Öne eğilerek kulağını kapıya dayadı.Hiç bir şey duymadı.İçeride süregelen bir konuşma yoktu.Ama içeride çalan müziği duyunca kahroldu.Bir aşk şarkısıydı çalan.

Peteri yataкта sevişirken düşününce kahroldu.Hayır!Seks yaparken.Yetenekli bir partnerle olabilirdi.Konuşamayacak kadar meşgul olabilirdi.

Lyn sessizce kendi dairesine doğru yürümeye başladı.Bu kadar çabuk başkasını bulduğuna göre ona gitmemesi gerektiğini söylüyordu onuru.Ama Lyn buraya taşındığından beri hiçbir kadın ziyaret etmemiştir onu.Hemen hemen her gün beraber olmuşlardı.Hatta her gece.Ve Lyni bekleyeceğini söylemişti.

Lyn başını salladı çaresizlikle.Onu seviyordu,ona ihtiyacı vardı.Başka bir kadınla beraberse bile bunu bilmeliydi.Tekrar kapısına giderek vurdu.Umutla bekledi.

Çok bekliyor gibi geliyordu saniyeler geçtikçe.Gelmeyordu.Meşguldü.Yarıda bırakmak istemiyordu.Lyn gözlerinden yaşlar süzülerek kapıdan uzaklaştı.Kendi kendine Peter Kelsoyu sevmekle ne kadar aptallık yaptığını düşünüyordu.Körçesine anahtarı kilide sokup çevirdi.Kapı açıldı.

"Lyn"

Koridora bir anda müzik yayılmıştı.Genç adam kendi kapısında üzerinde bornozla duruyordu.Saçları ıslaktı.Gözleri sorarcasına bakıyordu.Ortamın gerginliğini kendisi yaratmıştı.

"Kapıya sen mi vurdun?" diye sordu usulca.

"Evet.Ama...müzik..Yanında biri vardı."

Genç adam başını sallayarak gülümsedi."Ben senin yanında biri olduğunu sanıyordum.Ama eve yalnız dönmüşsün.Ve erken.Ve üzgün.Damien canını mı sıktı?"

Yalnızdı.Lynin rahatlaması o kadar önemliydi ki onun sözlerini duymadı bile.Peter yalnızdı.Önemli olan tek şey buydu.

Genç adam ona elini uzatarak sordu. "Senin için bir şey yapabilir miyim Lyn?" diye sordu.

Genç kızın gözlerine yaşlar dolmuştu.Öyle cömert öyle vericiydi ki.Ne zaman bir şeye ihtiyacı olsa geri

çevirmemişti.

“Evet.Çok geç olmadıysa sana katılmak istiyorum.”

“Böyle bir şey için asla geç değildir.”

“Üstümdekileri değiştirmek istiyorum”

“Nasıl istersen.”

Senin istediğini istiyorum dedi içinden ama dışından “Bir dakika sonra geliyorum.Beni bekleyecek misin?” dedi.

“Bir adım bile atmayacağım”

Genç adamın tebessümü içini ısıtmıştı.Uçarcasına yatak odasına gitti.Peter onu beklemişti.Onu istemişti.Elbisesini çıkartıp evde giydiği sabahlığı geçirdi üstüne.İpek sabahlık çıplak vücudunu okşarcasına sarıyordu.Genç adamı düş kırıklığına uğratmaktan korkuyordu,deneyimsizdi.Her halde Peterin tecrübesi ikisine de yeterdi.

Acele hareketlerle o eşsiz yatak örtüsünü omzuna attı.Peter o örtünün altında istemişti onu.Yavaş yavaş ilerledi,kapıyı kilitledi ve sevdiği adama gitti.

Peter Kelsonun neredeyse şok olduğu bu gibi anlar çok az olsa gerekti.Bir saniye kadar sürdü bu ama ikinci saniyede her şeyi kavradı.

“Lyn....” Sesi titriyordu.Gözleri derhal genç kızın gözlerini aradı. “Eğer,Damien seni incittiyse onu öldürürüm.Ama bu..bunu duygusal bir alt üst oluşla yapmalıyım.Kendinden emin olduğunda...”

“Eminim.Damienin bununla hiçbir ilgisi yok.”Peterin tavrının altında öz güveni sarsılıyordu. “Her zaman bunu istemedin mi?”

“Evet ama...”

“Fikrini mi değiştirdin?”

“Benim fikrim hiçbir zaman değişmedi.Her zaman da bunu söyledim.”

Genç kız derin bir nefes alarak sakinleşmeye çalıştı.

“Lütfen bana inan.”

Genç adam birkaç saniye tereddüt etti.Ama bu Lynin ömründe ki en uzun birkaç saniyeydi.Sonra uzanıp yatak örtüsünü aldı,genç kızın elini tuttu,gözleri çok ciddiye.Beraberce oturma odasına girdiklerinde yatak örtüsünü sandalyenin üzerine bıraktı.

Lyn onun bu umursamaz hareketinden incindi.“O yatak örtüsü için elli bin dolar önermiştin” diye hatırlattı.

“Sen daha çok önemlisin”

Bir kolunu genç kızın omzuna atarak balkona çıkarttı.Oturma odasındaki masa lambası balkonu aydınlatmaya yetmiyordu.Yıldızlar bu kadife gecede parıldıyorlardı.

“Buraya çıkmaya bayılıyorum.Öyle güzel ki!”dedi Lyn mutlu bir şekilde.Petere dönüp baktığında gözleri pırl pırl parlıyordu. “Seninle” diye ekledi.

Genç adam usulca onu kollarının arasına aldı.Bir eli uzanıp yüzündeki saçları geriye itti.Dudakları genç kızın şakaklarında sıcak öpücüklerle geziniyordu.“Bunu yapmayı o kadar uzun zamandır istiyordum ki.” Eliyle onun çenesinin altına dokunarak yukarı kaldırdı. “Bırak bütün dünya görsün.Melekler görsün.”

Ve sözcükler yerini dudaklardan dudaklara dökülen sözcüklere çevirdi.Peterin öpücüğü duygu yüklüydü.Genç kız kendini tamamen ona vermek istiyordu.Ama Peter onu durdurdu.Biraz kendinden uzaklaştırdı.Lyni kırılacak bir bebekmiş gibi tutuyordu.

“Bunu senin en güzel şekliyle yaşamayı istiyorum.Eğer yeterince hazır değilsen,Stres altındaysan,başka bir şeye tepki olarak yapıyorsan iyi olmaz.Bu gece neler olduğunu bana anlat,Lyn.”

“Bu gece hakkında konuşmak yukarı kaldırdı. “Bırak bütün dünya görsün.Melekler görsün.”

Ve sözcükler yerini dudaklardan dudaklara dökülen sözcüklere çevirdi.Peterin öpücüğü duygu yüklüydü.Genç kız kendini tamamen ona vermek istiyordu.Ama Peter onu durdurdu.Biraz kendinden uzaklaştırdı.Lyni kırılacak bir bebekmiş gibi tutuyordu.

“Bunu senin en güzel şekliyle yaşamayı istiyorum.Eğer yeterince hazır değilsen,Stres altındaysan,başka bir şeye tepki olarak yapıyorsan iyi olmaz.Bu gece neler olduğunu bana anlat,Lyn.”

“Bu gece hakkında konuşmak istemiyorum Peter.Lütfen....Beni böyle kabul edemez misin?”

Genç adam onun yüzünü avuçları arasına alınca Lyn boşulur gibi olmuştu.Vücudunun geri kalan kısmı pelteleşmişti.

“Bu senin için ya travmatik olur yada dünyanın en güzel deneyimi.Hangisini seçerdin?”

“İyi olmasını istiyorum”

“Öyleyse her şeyde olduğu gibi,en iyiye ulaşmak istiyorsan dikkatini dağıtacak hiçbir şey olmamalı.”

Genç kız ona çaresizce bakarken birdenbire bütün vücudu korkuyla ürperdi.”Peter ben kararımı verdim.Bunun ikimiz içinde en iyisi olmasını istiyorum ama bu konuda hiç tecrübem yok.”

Peterin yüzünden mutlu,tatlı bir gülümseme geçti.”Bu harika!Öyleyse hiç yanlış eğitim almadın demektir.” Lynin boğazından asabi bir kıkırdama çıktı.Her şeyi çok saçma kavramlarla açıklıyordu.Ama birden onun Peterin her zaman kullandığı kavramlar olduğunu fark etti.”Keşke...”

“Keşke ne”

Keşke bu oyundan çok daha fazlası olsaydı diye düşündü.”Sanırım sen iyi bir eğiticisin,iyi bir eğitici.”

“Senin için iyi bir eğitici olacağım.Çıplaklık konusunda rahat mısın?Söylemek istediğim vücudunla rahat mısın yoksa örtünmek mi istersin?”

“Ben...vücutumla yaşayabiliyorum.Tam olarak Delvenenin ki gibi değildir ama ben kendi durumumu önemsemem.

“Delvene..”Genç adam bu ismi tekrarlayarak oturma odasına getirdi onu.”Güzel bir saks olayı için gereken tek şey güzel bir vücut değildir,Lyn.Önemli olan o vücudun içindeki insandır.Kendini bırakan...her şeyin olmasına izin veren insan.”

Genç adam onun sabahlığını çözüp çıkarttı.Bu arada hafifçe kollarını okşadı.Gözlerini Lyninkilerden ayırmıyordu.Önemli olanın vücudu değil kendisi olduğunu kanıtlamaya çalışıyordu sanki.Lynin ellerini tutup kendi kemerine yerleştirdi.

“Şimdi sıra bende ”dedi yumuşak sesle.

Genç kızın parmakları öylesine titriyordu ki düğümü çözmekte güçlük çekiyordu.Sonunda açabildiğinde tıpkı onun gibi bornozu omuzlarından indirip onu çıplak bıraktı.Düşünmeden hareket ettiği zaman daha kolay oluyordu.

“Dans et benimle ” dedi genç adam.

Vücuduna elektrik çarpmış gibi olmuştu.Ama müziğin ritmine kendini bıraktıklarında vücutlarının farklı yerlerinin temasları yeni boyutlar katmaya başlamıştı bu heyecana.Genç kadın vücudunu tanımaya başlamıştı.

Erkek vücudu ne kadar farklıydı.Sert,güçlü,adaleli.Kendininki ise yumuşaktı.Kollarını onun boynunda birleştirerek ona sarıldı.Artık utanmıyordu.

“Şimdi biraz rahatladın mı?”

“Mımmm”

Genç adamın elleri onun bel kemiğinde gezinirken biraz daha yaklaştı. “Bana ne olduğunu anlat Lyn.Bu gece bana gelmene neden olan ne?”

Genç kız içini çekip başını ona dayadı.Artık bu konuda konuşmaktan rahatsız olmuyordu.”Damien konusunda haklıymışsın.”

“Delvene onun ayaklarını yerden kesti.”

Lyn başını kaldırıp şaşkınlıkla ona baktı. “Bunu nereden biliyorsun?”

“Az önce Delvene aklındaydı senin.”

“Ama artık değil.Artık ben etkilenmiyorum.Onların ne kadar boş ve donuk insanlar olduklarını bilemezsin Peter”

“Sanırım bu konuda iyi fikirlerim var.”

Genç kız güldü. “Ne yaptım biliyor musun?”

“Anlat bana”

“Onları tanıştırdı.Çof fazla dayanılmaz olduklarında da terk ettim.”

“Çok acımasızsın.”

“Evet.Sadece sen olsaydın ne yapardın diye düşündüm ve yaptım.”

Peter gülümsedi. “Senin akıllı bir kız olduğunu biliyordum.Ayrıca göğüslerinin bana öyle değmesine de bayılıyorum.Devam et.Çok tatlı.”

“Sana gelmemin nedeni Delvene yada Damien değil Peter.”

“Bunu biliyorum Lyn.Sadece senin de bilmeni istedim.”

Sonra bakışları arzuyla doldu ve genç kız delicesine öpmeye başladı.Lyni kucağına alıp yatak odasına taşıdı.Genç adam onu yastıkların üzerine bırkınca Lyn kendini kaybeder gibi oldu.Peterin elleri onun vücut kıvrımlarında gezinmeye başlatınca Lyn ona sarılıp öpmeye başladı.Peter uzaklaştı. “Yavaş acele etme.Bırak

sonsuz kadar sürsün”

Bu arada karanlıkta oldukları için memnundu Lyn.Peterin onun sevgisine ne kadar muhtaç olduğunu anlamasını istemiyordu.Elini yüzüne dokundurunca Peter elin tutup ona yardımcı oldu. “Bana böyle dokunmanı istiyorum.”Genç kız onun dediklerini yapıyordu.Ama bu konuda öyle tecrübesizdi ki nasıl yapabileceğini bilmiyordu.

“Harika değil mi?Şimdi sana heyecanı nasıl yükselteceğini göstereceğim.”

Ve dediğini de yaptı.Artık Lyn kontrolü tamamen ona bırakmıştı.

“Peter...” diye inledi ne olduğunu bilmediği bir şeyi istercesine.

“Dayanılmayacak hale geldi mi?”

“Evet.Hayır.Bilmiyorum.”

“Az sonra...” diye söz verdi Peter.

Ve genç kız bambaşka bir boyutta titredi.Artık başka hiçbir şeyin önemi yoktu.Sonunda halsiz bir şekilde onun kolları arasına uzandı.

“Memnun musun”

“Evet”

“Bence bunu günlük uğraşı haline getirmeliyiz.Henüz denemediğimiz o kadar çok şey var ki”

“Daha çok mu?Herhalde tecrübesiz biriyle iyi olmuyordur?”

“Sakın bir daha kendini küçümseme.Sen olağanüstü bir kadınsın.Daha güzelini düşünemiyorum bile”

Birbirlerine sarılıp öptüler.Genç kadın onun yüreğindeki sevgisini anlamasını istercesine sımsıkı sarıldı.

“Ne olağanüstü olduğunu görmüyor musun?Bana yine yaramazlık yaptıracağını.”

Lyn güldü.Bu adam çılgındı,kötüydü,onu çok seviyordu.Ona ait her şeyi seviyordu.Peter hafifçe onun göğsüne dokundu. “Çok güzelsin Lyn.”

“Böyle düşündüğüne sevindim.”

“Biliyorum.Sen şimdi uyu ve rüyanda tırmanacağımız yeni dorukları gör.”

“Mımmmm”

“Ama böyle sarılırsan...”

“Yarın” ve içinden yarın ve daha sonraki günler diye geçirdi.

Peter içini çekip ona sarıldı. “Ben sabırlı bir adamım.”

Lyn de öyle düşünüyordu.Müthiş sabırlı bir adam.Delvene Damien ve bütün geçmişi bu gecenin güzelliğinde kaybolmuştu.Güzel bir uykuya daldı.

monalizasmile

23.12.2006 14:01

ONİKİNCİ BÖLÜM

Lyn kulağına konan öpücükle kendine geldi.Burnuna konan öpücükle ise tamamen ayıldı.Gözlerini açtığında traş olmuş losyon kokan gülümseyen Peteri gördü.Keyifle gülümsedi.Gerindi.”Saat kaç?” diye sordu.

“On bir ve ben daha fazla dayanamayacağım.Orada uyurken iki saattir beni tahrik edip durdun.Sana kahve getirdim.Birazdan kahvaltı hazırlanmış olur.Sekiz saattir uyuyorsun ve bugün daha önce yapmadığımız onlarca iş var.Parmaklardan başlayalım.

Onun ayaklarını gıdıklayan parmaklardan kaçmaya çalışarak güldü.”Çıplak ayaklara bunu yapmak adil değil.Kahvaltı demiştin.”

“Kızarmış ekmek,yumurta,salam.”

“Mımm,harika”

“Obur kadın.Sabahlığını getirdim içeri ama giyme.Seni böyle görmek istiyorum.”

“Ama sen sabahlığını giymişsin.”

“Sadece bir önlem.Yumurtaların gereksiz yerlere sıçramasını istemeyiz değil mi?Gecikme.”

Lyn keyifle yataktan kalktı.Banyoda acele duş aldı.Peterden saç ve diş fırçası aldı.Mutfığa geldi.Kahvaltı çok neşeli geçti.Peter resmi bir yemekmiş gibi masaya oturmalarında ısrar etti.Uzun masanın iki ucuna çıplak oturdu.Lyn bu tuhaf duruma çok güldü.Ama şunu da kabul etmeliydi ki hiç bu kadar güzel bir kahvaltı yapmamıştı.

“Benimle neden bu kadar ilgileniyorsun?” Bu kez adamın yüzü çok ciddiye.

Lyn cevaplamaya fırsat bulamadan kapı vuruldu.Ama Peterin bakışları kıpırdamadı.

"Kapıyı açmayacak mısın?"

Genç adam güldü. "Bu gün resmi kayıtlara göre ölüyüm."

Lyn çok memnun oldu.Demek ki kendinden başka kimseyi önemsemiyordu.

"Birini bekliyor muydun?"

"Hiç kimseyi..."

Kapı sabırsızca tekrar vuruldu.

"Açsan iyi olacak."

"Sen istiyorsan açayım."

Sandalyesini geri itip ayağa kalktı.Sabahlığını giyip önünü bağladı.Lyn artık onun yatağını kaç kadınla paylaştığını umursamadığını fark etti.Burada Peter yalnız onundu.Kapıya geleni göndereceğine emindi.Kapı tekrar vuruldu ve Peter kapıyı açtı.

"Günaydın.Yoksa öğlen mi oldu?"

"Mr.Kelso..."

Lynin yüreği delicesine çarpmaya başladı.Bu annesinin sesiydi.Ses tonu asabi olduğunu gösteriyordu.

"Sizin şeyinize engel olduğum için özür dilerim."

"Kahvaltıma"

Lyn annesinin Peteri sabahlığıyla gördüğünde aklından neler geçirdiğini biliyordu.Kızının çıplaklığını görünce gereken yorumu hemen yapacaktı.Neyse ki Peter onu hemen yollardı.

"Ben Aicia Mansfield.Lynettenin annesi."

"Tabi Henriatta bana senden çok söz etti Alicia.Seninle tanıştığıma çok sevindim."

Lyn neredeyse gülecekti.Annesinin o mağrur halini Peterin tavrının yerlebir ettiğinden emindi.

"Mr.Kelso.." Annesinin sesi buz gibiydi.

"Lütfen bana Peter diyin.Bazı nedenlerden dolayı kendimi ailenin bir parçası gibi hissediyorum"

"Mr. Kelso. Sabahtan beri kızım Lynette ye ulaşmaya çalışıyorum.Bulamıyorum."

"Doğru.benimle burada kahvaltı ediyor.İlk kahvemizi bitirmek üzereydik.Bize katılırmıydınız?Hayatın ciddi konularına girmeden önce biraz laflardık."

Lyn düşünüp bayılacağına sandı.Uçarcasına odaya gidip sabahlığını giydi.Peter bunu nasıl yapabiliirdi?"

"Lynettesizinle mi?" annesi şoka uğramıştı.

Lyn bu durumda annesi içeri girerse doğal davranmaktan başka bir şansı olmadığını biliyordu.Bu istediği hayattı.Hem de Peterla.Annesi ancak önceki aşam davranışına kızdığı için gelmiş olabilirdi.Delvene durumu olabildiğince kötü bir tabloyla anlatmış olmalıydı.

"Elbette benimle birlikte.Başka nerede olabilir ki?Girin Alicia.Kızınız güvenli ellerde."

"Güvenli eller mi?"

"Geliyor musunuz,gelmiyor musunuz,Alicia?Sizi kapıda sabahlığımla ağırlamam hiç uygun düşmez.Belki Lyn sizi kendi sabahlığıyla karşılamayı tercih eder."

"Geliyorum" diye seslendi Lyn.Başına ne gelecekse bir an önce göğüslemesi gerektiğinin bilincindeydi.

Peter kapıyı sonuna kadar açarak "Buyurun" dedi.

Lyn utanmak için hiçbir neden olmadığını bilmesine rağmen gerginleşmişti.Annesini incitmek yada ona saldırmak istemiyordu.Alicia Mansfield seri adımlarla içeri girdi.Kızını masanın başında otururken görünce bir den durakladı.

Genç kız gülümsedi. "Merhaba anne."

"Demek bu noktaya kadar geldi.Bu adamın seni mahvetmesine izin verdin."

Birden isyan duyguları kabardı Lynin.Neden yaptığı her şey yanlış görünüyordu."Hiç sanmıyorum anne" dedi yavaş bir sesle. "Kesinlikle benim görüşümü aldı.Peter bana çok güzel şeyler öğretti ve ona müteşekkirim."

Bu cevabın annesini sarstığı açıktı.

"Lyn bana şükran duymanı istemediğimi kaç kere söyleyeceğim" Peter incinmiş görünüyordu. "Bundan söz edersen annen ne düşünür?Alicia bu kadar harika bir kadın doğurduğun için sana müteşekkir olduğumu söylemeliyim.Tanrı biliyor ya Gerard senin gibi bir kadınla yaşadığı için çok mutlu olmalı.Lütfen kendinizi evinizde hissedin."Peter oturması için ona sandalye çekti.

Alicia Mansfiel ise ona deliymiş gibi bakıyordu.Başını yavaşça sallayarak bakışlarını kızına çevirdi. "Senin aklını başından almış,Lynette.Dün gece yaptıklarını anlattığında Delveneye inanmamıştım.Seni o kadar davranacak şekilde yetiştirmemişim.Ama artık inanıyorum.Artık her şeye inanabilirim."

Lyn zaten hiç kuşku duydumu ki acaba diye düşündü.Zaten ailesi Delvenenin anlattıklarına her zaman

inanmamış mıydı?Aslında artık hiçbir önemi yoktu.Artık önemli olan tek şey Peterdi.Dilini tutup annesine bundan sözetmemeye çalıştı.

"Böyle dar bir bakış açın olması çok kötü Alicia.Şimdi otur.Sana bir fincan kahve getireceğim.Nasıl olsun?"

"Kahve istemiyorum.Ben sadece kızımın konuşmak istiyorum.Tabii sakıncası yoksa."

"Tabii ki yok.Lyn,annen seninle konuşmak istiyor.Ama başlamadan önce Alicia,Delvenenin ne düşündüğü yada ne söylediği ile ilgili en ufak bir söze izin vermeyeceğimi bilmeni isterim.Bu yüzden yeterince acı çekmiş Lyn.Anladığım kadarıyla sizin bütün ilginizi ve sevginizi Delvene almış.Hatta Lynin erkeklerine bile el atmaya kalkıştı.Zamanında o bencil ve şımarık kızınızı disiplinli yetiştirseydiniz şimdi bunca dayak yemeyi hak etmezdi.Beni baştan çıkartmaya çalıştığı gün ben neredeyse sizin yerinize yapacaktım bunu."

Lyn annesinin şoke olmuş yüzüne baktı.Oysa Peter masum masum gülümsüyordu. "Korkarım bu doğru,Lyn.Delvene sadakati bilmiyor.Henüz senin benimle işinin bitmediğini söylediğimde hiç de memnun olmadı.Çok kötü şeyler söyledi.Ben de onu başımdan savdım."

Tekrar Aliciaya döndü. "Delvene büyümüş görünebilir ama aslında masumluk rolü yapan şımarık bir çocuk.Gerardla senin onunla ilgilenmeniz gerek.Ve bu işe derhal başlamalısınız."

Sesini biraz daha acımasızlaştırarak konuşmasını sürdürdü. "Şimdi Lynle konuşmak istiyorsan,lütfen çekinme ama ihmalkarlığınızdan neredeyse kaybetmek üzere olduğun kızınla konuştuğuna asla unutmamalısın.Dikkat etmezsen onu toptan kaybedersin.Çünkü ben öylece durup onu haince yıpratmanıza izin vermeyeceğim."

Bu kadarı Alicia Mansfield için çok fazlaydı.Peterle baş etmesi imkansızdı.Şoke olmuş sarsılmıştı.Gözleri dolmuştu."Lynette...Bu doğru değil.Seni anladığımı söyleyemem.Sana nasıl davranacağımı hiçbir zaman bilemedim.Her zaman içine kapanık bir halin vardı.Ama sen benim kızımsın ve seni seviyorum.Senin için her zaman en iyisini istedim.Bu adam sana sadece acı veriri."

Devam etmeden önce korkuyla genç adama baktı."Senin evden ayrılmanı istemedim,Lynette.Bunu sende biliyorsun.Ayrıca babanda çok üzgün.Lütfen benimle eve dön."

Onu gerçekten istiyorlar mıydı.Seviyorlar mıydı?Bu gün annesini buraya getiren sevgi değildi.

Lyn içini çekip başını salladı. "buradan ayrılmak istemiyorum anne.Anlamadığın için üzgünüm ama benim için en iyisi bu.Bunu kabul etmeniz çok zor olduğumu biliyorum ama inanın bunu sizi incitmek için yapmıyorum.Her şeyden çok Peterle olmak istiyorum.Beni istediği sürece onunla kalacağım."

"Lynette..."Alicia sözlerine devam edemedi.Gözlerinden yaşlar süzülüyordu.

Lyn ayağa kalktı.İçinden onu teselli etmek geldi ama yıllardır süren kopukluk buna engel oldu.Sarılip öpen evlat her zaman Delvene olmuştu.Bu nedenle şimdi bir adım atamıyordu.Elini kaldırdı."Ağlama anne.Sorun yok.Gerçekten" dedi.

"Nasıl yok.Biliyorsun haftaya babanın ellinci doğum günü.Parti davetiyelerini sen evden gitmeden önce postaladık.Senin gelmene güveniyor.Bütün arkadaşlarımız orada olacak.Gelmezsen iyi olmaz."

Lynin yüreği katılaştı.Yine aynı acınası hikayeyi dinliyordu.Annesinin tek endişesi arkadaşlarının ne diyeceğiydi.Artık o hayatla hiç ilişkisi kalmamıştı Lynin.Kendisi bir şey söyleyemeden Peter söze atıldı.

"Bu kadar önemli bir aile toplantısı kaçırılmamalı.Merak etme Alicia.Orada olacağız."

"Siz ikiniz mi?"

Peterin girişiminden Lyn bile şaşırılmıştı.

"uzun zamandır Gerardla tanışmak istiyordum.Çok akıllı bir adam.Benim gazeteme iyi bir konu olur.Evet.Bu senin olayı olabilir bu.Maxıda bir süredir göremedim.Büyük bir gece olacak.Sanırım Madeleini de çağırmanızdır?"

"Madelein?"

"Madelein Kana. O ve kocası iyi arkadaşımıdır.Merak etmeyin ben çağırırım.Onun çağırılmayacağı hiçbir sosyal olay düşünmem.İnsanlar her şey de en üste ulalmalıdır."

Lyn gülümsemek için dudaklarını ısırıldı.Peter annesinin züppeliğiyle kendi süper züppeliğiyle savaşıyor ve kazanıyordu.Alicia Peterin gazetesinin baş yazarını çağıracağını duyunca şaşırılmıştı.

Berbat bir ikilem içinde kalmış olmalıydı.Bir yandan Peterin Lynin kavalyesi olarak partiye katılmasından korkuyordu,diğer yanda Madelein Kane ile Maxin bulunmasının yaratacağı sansasyonu düşünüyordu herhalde.

Peter onu kolundan tutup kapıya doğru götürdü. "Artık hiçbir şeyi merak etme Alicia.Lynle muhteşem bir şekilde geleceğiz.Madelein parti için harika bir yazı yazacak.Gerardda çok mutlu olacak.Bu kadar harika bir karısı olmasından nasıl mutlu olmaz ki?"dedi.Kapıyı açıp onu dışarı çıkarttı."Tanıştığımızı çok memnun oldum.Lynle ben genelde evdeyiz.İstedğin zaman ziyarata gelebilirsin.Araman yeterli.Şimdilik güle güle."

Aliciaya söylenecek söz bırakmamıştı.Henriatta Hala haklıydı.Peter hem dahi hem de aptaldı. Genç adam memnun bir şekilde döndü. "Annen çok uyumlu bir kadın.Onunla ilişim bittiğinde yaşamı tamamen değişecek.Tabi babanın da"
Lyn gülümsedi. "Onları incitmeyeceksin öyle değil mi Peter?Onların incinmesini istemem."
"Onlara sadece iyilik yapacağıma söz veriyorum."Genç kadını kollarının arasına aldı. "Annen seni üzmedi öyle değil mi?"
"Pek değil"Genç kadın keyifle ona sarıldı. "Senin yanında kendimi harika hissediyorum."
"İyi."Lynin anlını öptü. "Benimle" Burnunu öptü. "dağlara tırmanamayacağını" dudaklarını öptü.
"düşünebilmezdim bile"
Genç kadın onunla her yere gidebilirdi.Sevgiyle sarıldı.Sevdiği adama.

monalizasmile

23.12.2006 17:46

ONÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Lyn için çekip elini tuvalet masasının üzerine koydu.Bu gece göz makyajını mahvetmek istemiyordu.Peter bu gece için ona çok masraf etmişti.Giymek istediği elbiseyi diktirmek için Sdney in en iyi terzisini getirmişti.Onun için olabildiğince iyi görünmeliydi.Ama ne kadar çaba gösterirse göstereceği karnına giren spazmlara engel olamıyordu.

Peteri bütün kalbiyle seviyordu ve onun için yapamayacağı şey yoktu.Ancak o kadar çok süredir Mansfiel olarak yaşamıştı ki annesinin değer yargılarından bir türlü kurtulamıyordu.Aynı zamanda Peter Kelsonun sevgilisiydi.Arkadaşları ilk bakışta bunu fark etmeselerde Peter bunu anlamaları için elinden geleni yapardı.Kendi adına korkusu yoktu ama anne ve babası üzüleceklerdi.Onları üzmeyi asla istemezdi. Fakat artık durumu değiştirmenin olanağı yoktu.Peter gitmekte kararlıydı ve Lyn onu vazgeçiremezdi.Babası da telefonda gelmesi için ısrar etmişti.Demek ki o da Peterin gelmesinde bir sakınca görmüyordu. Genç kız babasının Peterle nasıl konuşmak isteyeceğini ve sonuçta kimin düş kırıklığına uğrayacağını biliyordu.Elbette bu insan asla Peter olamazdı.Partinin nasıl sona ereceğini yalnızca Tanrı bilirdi.Tek istediği Peterin biraz özenli davranıp babasının partisini mahvetmemesiydi.Her şeyden önce bu evi,ailesi,yaşamıydı.Hayatına karışmadıkları sürece buna katlanabilirdi.

Elinin titremesine engel olmaya çalışarak makyajını tamamladı.Aynadaki görüntüsü kendisini bile tatmin edecek kadar güzeldi.Peterin özellikle tavsiye ettiği saç kesimi yüz hatlarını güzelleştirerek farklı bir hava vermişti.

Peter odaya girer girmez alaycı bir ses tonuyla "Güzelliğini hayranlıkla seyrediyorsun galiba"dedi.Eğilip masaya büyük kadife bir kutu bıraktıktan sonra genç kadını boynundan öptü."Tam zamanında yetiştiğime sevindim.Bu gece tam sana uygun bir şekilde giyindin.Sdney sosyetesini seni kıskançlık ve hasetle seyredecek."

Genç kadın gülerek başını salladı.Böyle bir şeyin olabileceğine inanamazdı ama genç adamın bunu olasılık olarak bile düşünmesi onu çok mutlu etmişti.Peter onu güzel bulduğu sürece mutlu olacaktı.

"Genç adam "Önce elbise" diyerek elbiseyi yatağın üzerinden aldı.

Bu olağan üstü elbisenin modeli çok eski bir fotoğraftan alınmıştı.Peterin katkılarıyla ortaya çıkan kreasyon çok çarpıcıydı.Elbisenin modeli modernize edilerek,zarif,dökümlü bir şekilde getirilmişti.

Peter onun elbiseyi giymesine yardım etti.İpek elbise genç kadının vücuduna göre dikilmişti.Aynaya baktığında yeni saç modelinin elbisenin eski tarz havasına uygun olduğunu fark etti.Peter her zaman ki gibi haklıydı.

"Ve son olarak" diyen genç adam kadife kutuyu açıp içinden bir gerdanlık çıkardı.Eski fotoğrafta ki kadının boynunda da aynı gerdanlıktan vardı.Genç kadın gözlerine inanamıyordu.

"Peter..."

Genç kadın Peterin boynuna taktığı gerdanlığa bakarak altın plakalara gömülmüş olarak duran yakut ve incilere dokundu.Taşların hepsi gerçektir.Bundan en küçük bir kuşkusunu yoktu.

Genç adam onu uzun uzun süzdükten sonra "Mükemmel" dedi.

"Peter...ben bunu takamam."

"Neden?Elbiseyle gerdanlık birbirleri için yaratılmışlar.Ne kadar uyduklarını görmüyor musun?"

"Ama... ama bunlar hakiki."

Genç adam gülererek kutudan bir çift küpe çıkardı. "Dışarıda bekleyen iki güvenlik görevlisi taşların hakiki olduğunu biliyorlardır eminim.Korkarım ki ailen kapıda iki güvenlik görevlisine tahammül etmek zorunda kalacaklar.Sigorta şirketi bu konuda çok ısrar etti.Şu küpeleri tak sonucu görelim." Gerçekten de sonuç mükemmeldi.Genç kadın kendi görüntüsüne bakakaldı.Aynedan bakan kadın Lyn Mensfield olamazdı.Damien Peterin zevki konusunda çok yanılmıştı.Genç adam masallarda ki gibi bir güzellik yaratmıştı.

"Bu mücevherleri nereden buldun?"

"Dokuz yüzyıl önce Avrupa'da yaşayan Hohen Zollers ailesi için yapılmış.Fotoğraftaki kadın Prenses Marie-Theresa.Bu elbiseyle mücevherleri 1918 de tahtı terk etmeden önce ki son eğlencede giymiş."

Lyn.Aman Tanrım.Beni bir prenses gibi giydirmiş diye düşündü.

Mücevherler uzun zamandan beri kayıptı"diye devam etti Peter."İkinci dünya savaşından yirmi yıl kadar sonra Arjantin de ortaya çıktı.Bildiğin gibi eşsiz şeylere karşı ilgim vardır.Dayanamadım satın aldım."

"Demek bunlar senin." Lyn şaşırılmıştı.

Genç adam koyu renk gözleriyle uzun uzun ona baktı.

"Hayır senin Lyn" diye fısıldadı.

"Hayır.. hayır kabul edemem."Bunun değeri başlıbaşına bir servet olmalıydı.

"Tam sana göre.Böyle olacağını biliyordum zaten"

"Bana hiç de uygun değil.Böyle bir şeyin bana uygun olabileceğini nasıl düşünebilirsin?"

Genç adam gülümsemekle yetindi.Lyn iç çekerek "Evet bu gece takacağım.Sadece sen istediğin için.Ama bunlar bende kalmaz."

"Hayır sende kalmalı"derken sonuçta kendi söylediğinin olacağından emin görünüyordu. "Bu gece şehrin gözdesi olacaksın.Annenle baban seninle gurur duyacaklar.Şimdi sana Max ve Madeleini göstereyim.Şu anda oturma odasında bie şişe şampanyayla bizi bekliyorlar." Ve genç kadını zarif bir şekilde dışarı çıkardı.Peterin tavırları her zaman ki gibi üstündü.

Lyn bu giysiyle hiçbir sosyete yazarının eleştiremeyeceği kadar olağanüstüydü.Genç kadın Peterin koluna büyük bir şükranla girdi.O her şeyi eksiksiz düşünerek yine dahiliğini göstermişti.

"Şimdi mutlu musun?"

"Evet.Çok teşekkür ederim.Bunu sadece sen yapabiliirdin."

"Ancak sen söz konusu olduğunda başarabilirdim bunu."

"Aman Tanrım"

Madelein gerdanlığı görünce gözleri faltaşı gibi açılmıştı.Büyülenmişcesine sandalyesinden kalktı.Kadın bütün dikkatiyle Lyne bakarken Peter tanışma işini tamamladı.

"Hiç bu kadar muhteşem bir şey görmemişim.Aklına koyduğun şeyi muhakak yapıyorsun Peter" dedi

Madelein."O mücevherlere sahip olmak için her şeyimi verebilirdim."

"Daha fazlasını da verirdi" diye ekledi Max.

"Ben şahsen Sunrise isimli yatak örtüsünü almayı tercih ederim.Senin kreasyonlarından birini mutlaka almalıyım Lyn.Peter bizim için özel bir desen yaratacağını söylüyor.Serbest olduğunda bizi ara.Tabii uygun bulduğun fiyata."

Genç kadın bu kadar iltifat karşısında ne yapacağını bilemedi. "Bunu zevkle yaparım Max.Teşekkür ederim" dedi.

"İyi" dedi Madelein.Bu sosyete toplantıları benim için bir çay içmek gibidir.Bu geceye anlam kattınız.Peter her zaman ortaya özel bir şey çıkarır."

Genç adam" Lynin çok özel biri olduğunu size söylemişim."

Max" Ama senin beklenmedik güzellikleri ortaya çıkarmakta özel bir yeteneğin var." Peter artık gülümsemeyi bırakıp bir kahkaha attı. "Gece yeni başlıyor dostum.Gidelim."

Mansfield malikanesine Maxın beyaz Rolls Royce u içinde giderlerken Madelein Lynin elbisesi ve mücevherleri hakkında bütün merakını giderdi.Lyn ilk kez dikkatleri kendi üzerine toplayabiliyordu.Malikanenin girişinde misafirleri karşılayan anne ve babasının bir kez olsun onu takdir edip etmeyeceklerini merak ediyordu.Bu gece için bile olsa onu beğeneceklerdi.

Alicia Mansfield daha önce gelen misafirleri içeriye bırakıp dönmüştü.Yüzündeki tatlı gülümseme birdenbire dondu.Hayretle bakakaldı.Lyn annesinin kandini tanıyamadığını düşündü bir an.

"Lynette" Bu ismi şaşkınlıkla söylemişti.

"Ne kadar olağanüstü görünüyor değil mi?"diye sordu Madelein gülererek."Sizi kutlamalıyım.Bu kadar güzel iki

kız sahip olduğun için gurur duymalısın.""Üstelik en azından birinin olağanüstü bir yeteneği var" diye ekledi Max. Lyn tebessüm etmekten kendini alamıyordu.

"Evet .çok teşekkür ederim" dedi Alicia alçak bir sesle."Size son anda haber verebildiğimiz halde gelebildiğinize sevindik.Çok mutlu oldum"

"Madelein gülümsedi. "O mutluluk bize ait.Peter bizi aradığında çok özel bir durum olduğunu anlarsınız.Öyle değerli Max."

Peter Lynin annesine bakarak bu gece harika görünüyorsun Alicia" dedi.

Peter resmi giysileri içinde fevkalade hoş görünüyordu.

Alicia göz ucuyla Petere bakarak "Teşekkür ederim"dedi ve Lyne döndü. "Bu gece çok mutlu görünüyorsun.Umarım her zaman mutlu olursun" dedi.

Lynin gözleri yaşardı.Demekki annesi onu sevmişti.Gayri ihtiyari annesine sarıldı. "Teşekkür ederim"

"Lynette.Bu sen misin?"Babasının sesini duyan genç kadın dönüp baktı onun salondan geldiğini gördü.

"Lyn..."Gerard kızını ellerini avucunun içine aldı ve onu baştan aşağı süzdü."Her zaman böyle olmalıydın.Geldiğine çok sevindim."

Bir eliyle kızını elini tutarken diğer elini de Peter Kelsoya uzattı."Sizinle tanışmak için sabırsızlanıyordum Mr.Kelso.Umarım bu gece sonlanmadan sizinle uzun uzun konuşuruz."

Bütün gün heyecanla beklediğim en büyük şey sizinle tanışmaktı.Zaman bulabildiğiniz her an sizinle konuşmaya hazırım.Sizi arkadaşlarımla tanıştırayım.Madelein ve Max."

Gerard Mansfield konuklarını büyük bir asaletle selamladı.Hepsini salona aldı.Peter ile Lyn salona girdiklerinde duyulan uğultuyu umursamadı.Onları pek çok kişiyle tanıştırap etraflarında bir konuk halkası oluşturduktan sonra davetin işlerine döndü.Petere gösterilen tepki tahmininden fazlaydı.Fakat partinin asıl yıldızı Lyndi.Herkez ona gıptayla bakıyordu.İlgiyle süzüyorlar ve fısıldaşıyorlardı.Yalnızca biri vardı Lyni görmezden geliyordu.O da elbet Delveneydi.Genç kadın onu bir kez gerdanlığa bakarken görmüştü.

Lyn babasının Peterin yanına geldiğini gördüğünde Maxla dansediyordu.İki erkek kısa bir konuşmadan sonra balo salonunu birlikte terk ettiler.Genç kız onların kütüphaneye gittiklerini tahmin etti.

Dans bitmiş,orquestra da mola vermişti.Genç kadın iki kadeh içtiği halde Peter hala salona dönmemişti.Babasından da haber yoktu.Bundan rahatsız oluyordu.Kararını vererek kütüphaneye doğru hızlı adımlarla ilerledi.Şimdi bile oradan nefret ediyordu.Karar verdi ve kapıyı çaldı.Purolar.Peterle babası deri koltuklara oturmuş keyifle puro içiyorlardı.

"Meraklanmaya mı başlamıştın" diyen Peter kolunu ona uzatarak kendisine doğru çekti.

"Uzun zamandır ortada yokmuşsunuz gibi geldi bana"

"Peter gülümsedi. "Babanla konuşacak çok şeyimiz vardı"

Gerard boğazını temizleyerek saygılı bir şekilde "Peter,Lynette ile birlikte olmanı takdir ediyorum.Fakat bu gece başka fırsatım olmayabilir.Bu nedenle kızıyla biraz konuşmak istiyorum.Sence bir sakıncası var mı?"

"Lyn genç adamın tereddüte kapıldığını fark ederek "Tmam Peter"dedi.

"Dışarıda bekleyeceğim.En iyi oyuncu bile bazen beklenmedik bir engelle karşılaşabilir.Bunu unutma."

Bu sözlerle babasına bir şeyler ima ettiğini anlayan Lyn neler konuştuklarını merak etti.

Babası yumuşak bir sesle "Onu çok seviyor olmalısın?"dedi.

Genç kadın duygularını babasının ağızından duyunca şaşırdı."Evet baba O benim için her şeyden önemli."

"Evlendiği sürece babasının Peterle birlikteliğini onaylamayacağını biliyordu.

Babası başını salladı.Annen onunla yaşadığını söylediğinde bunu seni ihmal ettiğimiz için yaptığını düşündük.Ama bu pek akla yatkın değildi.Seni bazı yönlerden ihmal ettiğimiz biliyorum.Umarım bizi affedecek gücü yüreğinde bulursun."

Gerardın samimi olduğu belliydi.Kollarını açar açmaz Lyn yıllardır özlemine duyduğu özlemle babasına sarıldı.

"Kızım gerçekten görebilmem için önce onu kaybetmek zorunda kalmam ne acı.Sincleirin sergi salonuna gittim.Bna neler yapabileceğini neden söylemedin,Lynette."

"Sanatla ilgilenmemden hoşlanmıyordun baba.Sen beni her zaman tenkit ettin."

"Ben aptal ve körmüşüm.Henriatta haklıymış.Onu dinlemeliydim.Ama artık senin yeteneğinle ilgileniyorum Lynette.Seninle gurur duyuyorum.Daha fazlası seni olduğun gibi seviyorum kızım.Korkarım bunu söylemekte geç kaldım.Peter bütün zamanını dolduracak.Bize de zaman ayrılabilir misin?İstedığımız zaman gelip seni görebilir miyiz?"

"Çok mutlu olurum"

Gerard rahatlayarak gülümsedi. "Senin Peter olağanüstü bir adam.Adının kötüye çıkmasına rağmen seni çok

sevdiğimden hiç şüphem yok."Babası derin bir nefes alarak konuşmasına devam etti. "Ondan en son bekleyeceğim şey seninle evlenmek istemesiydi.Ama sana nasıl baktığını, seni nasıl giydirdiğini ve senin hatırın için ailene katkıda bulunduğunu görünce seni mutlu edeceğine emin oldum.Ve onu sen seçtin.Size mutluluklar dilerim."Eğilip kızının alınından öptü. "Şimdi gidip onu sana yollayacağım."

Genç kızın yüreği yeniden yaşama döndü.Babasının sözleri hala kulağında idi.Bu beklenmedik bir oyundu.Bu evlilik asla olmayacaktı.Peter onu daha önce uyarılmıştı.Ama düş kırıklığı o kadar büyüktü ki genç kadın gözyaşlarına engel olamadı.

Kütüphanenin kapısı açılıp babası dışarı çıkınca Peter içeri girdi.Lyn şu lanet olasıca kütüphane diye düşündü.Gözyaşlarını durdurmaya çalışırken genç adama sırtını döndü.

"Lyn" Peterin sesi sevgi dolu ve yumuşacıktı.

Genç kadının mantığı duygularıyla çarpışıyordu.Acı dolu göz yaşlarıyla genç adama döndü.

"Bunu kullanmak zorunda değildin Peter.Evlilik senin için bir oyun olabilir ama...Charles Sincleire hendek atlatmak başka babamla oyun oynamak başka.O sana inandı Peter.Onu çok incittin.Hiç bir zaman yalan söyleyeceğini düşünmedim.Hatta oyun oynarken bile. Bu.. Bu çok"

Onun gözlerindeki öfkeyi görünce Lynin dili tutuldu."Bu bir oyun mu sence?"

"Başka ...başka ne olabilir ki?"

"Oyun bitti Lyn.Çok çok uzun zaman önce bitti.Sana herkesten fazla ihtiyacım var."Genç adamın gözleri sevgi pırıltılarıyla parlıyordu.

"Sen benim için dünyadaki her şeyden daha değerlisin.Sensiz hayatımın hiçbir değeri yok.Bu gece ayaklarını yerden kesmek istedim ve bu anı ruhundaki bütün duygulara karşılık vermeyi düşünerek planladım.Keşke baban seninle benden önce konuşmasaydı.Benimle evlenip yaşamını benimle paylaşır mısın aşkım?"

Genç adamın gözlerindeki gerçeği görüp,sözlerini duyan Lyn yinede inanamayan gözlerle bakıyordu

ona."Gerçekten benimle evlenmek mi istiyorsun?" diye sordu fısıltıyla.Neredeyse kulaklarına inanamayacaktı.Ama bu onun için çok önemliydi."Tabi kesinlikle istiyorum.Ben her zaman ne söylediğimi bilmez miyim?" Genç adam Lynin elini tutarak cebinden bir yüzük çıkardı.Yakut ve incilerle kaplı yüzüğü Lynin parmağına geçirdi."Belki bu seni inandırır.Bunu benim için takacak mısın?"

"Peter.."Genç kızın heyecandan sesi kısılmıştı.Peter genç kızı kollarının arasına alınca Lyn kollarını boynuna dolayarak ona sarıldı.

Büyük ihtirasla "Seni seviyorum"dedi.Geriye yaslanıp ona batlı. "Peter sana kendi yatak örtümle geldim çünkü seni seviyordum.

"Hayatım boyunca ilk kuşkuya kapıldığım an bu oldu.Neden bana geldiğini ve ne yapmam gerektiğini bilemiyordum.Seni çok istedim.Bana hayatımın en güzel anlarını yaşattığın için teşekkür ederim."

"Peter bana ne kadar iyi davranıyorsun ve benimle evlenmek istiyorsun.Çok mutluyum."

Genç kadın parmaklarının üstünde uzanarak Peteri öpmeye çalıştı.O da büyük bir ihtirasla ona karşılık verdi.Merak tatmin gerektiren bir duyguydu."Beni ne zaman sevmeye başladın Peter?"

"Bu uzun bir zaman aldı.Aşağı yukarı tanışmamızdan on beş dakika sonra"Lyn kendini tutamayıp hiçkırıklara boğuldu.Başını Peterin omzuna yasladı.

Bir süre sonra genç kadın yeniden partiye katılmalarını anımsattığında Peter yapmak istediklerinin burada yapamayacağını söyleyerek ona katıldı.Partiye döndüklerinde Gerard konuşma yapmaya hazırlanıyordu.Bütün konuklar ona döndü.

İnsanın böyle bir günde etrafında ailesinin ve dostlarının olduğunu bilmesi çok güzel.Burada bulunduğunuz için herkeseteşekkürler."

Çılgınca alkışlar ve gülümsemeler konuşmanın duraksamasına neden oldu.

"Elli sene.İnsan buna bir ömür diyebilir.Geriye dönüp insanın hayatının muhasebesini yapması gereken an.Geçmişte inanılmaz güzellikte anılar yaşadım.Kızlarımın doğumu bunlardan ikisi.Fakat en mutlu olduğum an Alicianın evlenme teklifimi kabul ettiği andır.O her zaman kalbimin tek sahibi oldu ve ilelebet öyle olacaktır."Sözleri yine büyük bir alkış tufanı ile kesildi.Gerard yanında duran Aliciaya dönerek gülümsedi.

"Bu gece Alicia ile benim evlilik yemini ettiğimiz anı özellikle hatırladım.Kızımın bu gece nişanlandığını sizlere duyurmaktan büyük mutluluk duyuyorum.Damadım Lynettenin çok sevdiği ve kızına sevgisi burada bulunan herkes tarafından iyi bilinen biri.Onun bir babanın kızına vereceği şevkatte dahil tüm sevgileri Lyne verebileceğinden hiç kuşku yok."

Konuklar büyük bir hayret içinde kalakalmışlardı.

Madelein bir sevinç çığlığı attı ve Maxta şaşkınlıktan unutulmuş alkışı başlattı.Ve derhak Lyn ve Peteri

kutlamaya koştı.

"Bunu tahmin etmeliydim" dedi Madelein."Seni gidi şeytan seni.Senin bunu planladığını bilmeliydim."Kadın her ikisinin de sevinçle kucakladı.

Alicia onları öperek kucakladı.Delvene bile ona yaklaşmaya başladı.Genç kadın kardeşini içtenlikle öpünce Delvene de ona karşılık verdi. "Aramızda küslük yok değil mi?" diye fısıldadı."Kesinlikle öyle bir şey yok" dedi Lyn gülümseyerek.

"Peter "diye bağırarak Gerard onu konuşmaya çağırdı.

"Madelein" diye seslendi Peter. "Bu söyleyeceklerim baskıya yetişmeli" genç kızın elini tutarak babasının yanına götürdü.

Bu şaşırtıcı çiftin neler söyleyeceğini merak eden konuklar sessizlikle bekliyordu.

"Gerarda büyük destekleri için,Aliciyada zerafeti için teşekkür etmeliyim.Burada ki herkes beni tanır.Hepiniz bunu duyduğunuzda şaşırırsınız,biliyorum.Ama inanın hiç biriniz,benim Lyni tanıdığım zaman duyduğum şaşkınlığı yaşıyor olamazsınız.Yakın zamana kadar yaşam bana bir oyun gibi geliyordu.Yaşamın sunduğu her şeyin tadına varmaya çalışarak, her zaman her şeyin en iyisini arayarak yaşadım.Hala tatmin edemediğim bir tek şey vardı.Ama artık onun ne olduğunu çok iyi biliyorum."

Lyne dönüp baktığında gözleri pırıl pırıl parlıyordu."Gerçek aşkı tanıyanlarınız..."Genç kadına uzuandı. "Şu anda Lynle neler hissettiğimizi biliyorsunuzdur."Onu kollarının arasına aldı. "Ve şimdi neden sizden ayrılmamız gerektiğini de biliyorsunuzdur."Genç kadını öptü ve herkese gülümsedi."Konuşacak çok şeyimiz var.Hepinizi düşünümüze bekliyoruz.O zaman kadar resmi kayıtlara göre bizi ölü kabul edin.Bu nedenle bizi aramayın,telefon etmeyin."Lyni kapıya doğru götürürken hepsine el salladı. "Bu güzel geceyi bizimle paylaştığınız için çok teşekkürler,iyi geceler"

Genç kadın merdivenlerden inerken gülmeye başladı. "Muhteşemdin,Peter.Annem şok oldu."

"Hiç de değil.Beni sevmeye başladı.Ayrıca hangi ev sahibesi partisinde böyle bir şeyin olmasını istemez?Ayrıca böyle bir durumda senin ne yapacağını düşündüm ve yaptım."

"Haklısın.Paylaştığımız özel bir şey var."

Peter onu soluksuz bırakana kadar öptükten sonra "Biz hayat arkadaşıyız"dedi.

Elele yürümeye başladıklarında dünya umurlarında değildi.Ama Lyn arkadan gelen iki kişiyi fark etti.

"Peter galiba takip ediyoruz" diye fısıldadı.

Genç adam arkasına dönüp baktı. "Lanet olsun.Güvenlik görevlileri.Pahalı şeylere sahip olmanın sorunları bu.Lyn o mücevherlerden kurtulmalıyız."

"Asla.Cesedimin üstünden geçersen."

Peter sırtı. "Vücudunun üzerinden geçmem gerekiyorsa,her zaman"

Sonra iki adama döndü."Gidip arabamızı alın.Bizi eve bırakabilirsiniz.Ama dikiz aynasından bakmak yok."

"Evet efendim.Teşekkürler efendim.Bizim için zevktir efendim."

Peter Lyne bakıp gülümsedi. "Onlar zevkten ne anlar"

"Bilmem ama senin zevkin ustası olduğunu biliyorum."

Ve ilahi bir dünya sardı etraflarını.Dünya kaybolmuş,sadece ikisi kalmıştı sanki.Paylaştıkları güzellik düşlere layıktı.Hepsinden önemlisi ölümsüzdü.

SON